

การประเมินโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (ดี.เอ.อาร์.อี.)
ของพื้นที่จังหวัดนครปฐม

โดย
สืบทารวจเอกเกรียงไกร วิลนุช

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2556
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การประเมินโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (ดี.เอ.อาร์.อี.)
ของพื้นที่จังหวัดนครปฐม

โดย

สิบตำรวจเอกเกรียงไกร วิไลนุช

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2556

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

**EVALUATION TO DRUG ABUSE RESISTANCE EDUCATION PROGRAM (D.A.R.E)
IN NAKHON PATHOM PROVINCE**

By

KRIENKRAI WILAINUCH

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

Master of Public Administration Program in Public Administration

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2013

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.) ของพื้นที่จังหวัดนครปฐม” เสนอโดย สิบตำรวจเอกเกรียงไกร วิไลนุช เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ธารทัศนวงศ์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ประสพชัย พสุนนท์)
...../...../.....

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.สุวิชา วรวิเชียรวงษ์)
...../...../.....

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์)
...../...../.....

54603730: สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

คำสำคัญ: การประเมิน / โครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.) /

จังหวัดนครปฐม

เกรียงไกร วิไลนุช: การประเมินโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.) ของพื้นที่จังหวัดนครปฐม. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: ผศ.ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์. 117 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลการบริหารโครงการ D.A.R.E. และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินโครงการ D.A.R.E. ในพื้นที่จังหวัดนครปฐม ในประเด็นที่เกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและการบริหารโครงการ กระบวนการประสานงานกับสถานศึกษา และผลสำเร็จในการเพิ่มพูนความรู้ เจตคติ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กนักเรียน รวมทั้งข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการดำเนินงานตามโครงการ โดยใช้รูปแบบซีพี (CIPP Model) ประเมินผลในด้านบริบทสภาพแวดล้อม ด้านข้อมูลนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต วิธีวิจัยเป็นแบบผสมผสาน (Mixed Method) โดยการใช้วิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยการใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเป็นรายบุคคล (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลหลัก รวมทั้งสิ้น 29 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารระดับสูงของโครงการ จำนวน 1 คน และผู้ประสานงานโครงการ D.A.R.E. ของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 จำนวน 2 คน ผู้ประสานงานโครงการ D.A.R.E. ของกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐม จำนวน 2 คน ครู/อาจารย์ จำนวน 12 คน และเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานเป็นครู D.A.R.E. จำนวน 12 คน และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน จำนวน 394 คน ซึ่งแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.917 โดยระยะเวลาในการรวบรวมข้อมูลอยู่ในช่วงเดือนธันวาคม 2556 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ คือ งบประมาณ ผู้บังคับบัญชาให้ความสำคัญต่อโครงการ รวมถึงการสนับสนุน/อนุญาตให้ครู D.A.R.E. ทำงานเต็มที่ที่สามารถสอนได้มาก มีศักยภาพในการสอน ให้ความสำคัญกับเด็กนักเรียนโดยไม่เลือกเฉพาะเจาะจง การได้รับความร่วมมือของโรงเรียนในพื้นที่รับผิดชอบ วิทยากรที่ให้ความรู้ครู D.A.R.E. ผู้บังคับบัญชา และเด็กนักเรียนที่เข้าอบรม 2. ปัญหาและอุปสรรค คือ งบประมาณที่ยังไม่เพียงพอ ความพร้อมของโรงเรียนที่เข้าไปสอน เวลาในการสอนทับซ้อนกับการกิจหลัก ครูตำรวจ D.A.R.E. มีไม่เพียงพอ ทำให้เวลาในการสอนมีจำกัด ทำให้การสอนไม่ต่อเนื่อง วิทยากรให้ความรู้กับครูตำรวจ D.A.R.E. การประเมินผลงานการสอนยังไม่ชัดเจน 3. ด้านบริบทสภาพแวดล้อม พบว่าวัตถุประสงค์ของโครงการมีความชัดเจนและสอดคล้องกับสภาพปัญหาในความเป็นจริงเหมาะสมต่อการนำไปปฏิบัติให้ 4. ด้านข้อมูลนำเข้า พบว่า ความเพียงพอของทรัพยากรยังมีไม่เพียงพอ รวมถึงสื่อการสอนต่างๆ ยังไม่เป็นไปแนวทางเดียวกัน ในขณะที่ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร D.A.R.E. มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 5. ด้านกระบวนการ พบว่า การประเมินผลการดำเนินโครงการ D.A.R.E. ในความคิดเห็นของนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.35, S.D. = 0.488) และเมื่อพิจารณาแยกในแต่ละด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเรียงลำดับจากมากที่สุด ไปน้อยที่สุด คือ การประเมินผล (\bar{X} = 4.47, S.D. = 0.568) วัตถุประสงค์โครงการ (\bar{X} = 4.42, S.D. = 0.627) หลักสูตรและระยะเวลา (\bar{X} = 4.33, S.D. = 0.615) และวิธีการจัดการเรียนการสอน (\bar{X} = 4.28, S.D. = 0.568) ตามลำดับ 6. ด้านผลผลิต พบว่า ผลสำเร็จในการเพิ่มพูนความรู้ เจตคติ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.02, S.D. = 0.374) และเมื่อพิจารณาแยกในแต่ละด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเรียงลำดับจากมากที่สุด ไปน้อยที่สุด คือ กิจกรรมทางสื่อ (\bar{X} = 4.49, S.D. = 0.604) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบของยาเสพติด (\bar{X} = 4.21, S.D. = 0.516) ทักษะและวิธีการในการตัดสินใจปัญหา (\bar{X} = 4.09, S.D. = 0.512) การนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน (\bar{X} = 3.91, S.D. = 0.620) ความภาคภูมิใจในตัวเอง (\bar{X} = 3.83, S.D. = 0.580) และการปรับตัวเข้ากับสังคม (\bar{X} = 3.36, S.D. = 0.600) ตามลำดับ

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ปีการศึกษา 2556

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์.....

54603730: MAJOR: PUBLIC ADMINISTRATION

KEY WORDS: EVALUATION / DRUG ABUSE RESISTANCE EDUCATION (D.A.R.E.) /

NAKHON PATHOM PROVINCIAL.

KRIEANGKAI WILAINUCH: EVALUATION TO DRUG ABUSE RESISTANCE EDUCATION PROGRAM (D.A.R.E) IN NAKHON PATHOM DISTRICT. THESIS ADVISORS: ASST.PROF.PHITAK SIRIWONG. 117 pp.

This research had the purposes for evaluating project D.A.R.E and studying factors affecting to the succeed including problems and obstacles of operating D.A.R.E. project in Nakhonpathom about the problems, the administration, the cooperation with schools, the achievement on increasing the knowledge and attitude, changing students' behavior, including the suggestions on improving the operating project. CIPP model was used for evaluating the environmental content, the input data, the process, the production. This was the mixed method. It was the quantitative research by using the in-depth interview. There were 29 people giving the information were 1 the highest executive of the project, 2 coordinators of D.A.R.E. project of the police bureau 7, 2 coordinators of D.A.R.E project of Nakhonpathom provincial police bureau, 12 teachers, 12 police officers working as a teacher of D.A.R.E. project of Provincial Police Region 7. The quantitative research used the questionnaire asking the opinion from 394 students. The reliability of this questionnaire was 0.917%. The period of collecting data was in December 2013. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation.

The results could conclude: 1. The factors affecting to the succeed were the budget supporting the project. The commander gave the importance on the project including supported/ gave the permission to D.A.R.E. teachers. Man power which was teachers could teach well and effectively, and give the importance on students without choosing. According to the cooperation of schools in the responsible area, the lecturers taught D.A.R.E. teachers/ police officers, commanders, and students. 2. The problems and the obstacles were the budget supporting the project which was not sufficient, the readiness of schools, the teaching schedules which was overlapped to the duties in the police station which caused the limited teaching time and made teaching be not continual. The lecturer taught the police officers of D.A.R.E. The evaluation of teaching was not clear. The teachers of D.A.R.E. were not sufficient. 3. The environmental content was found that the objective of the project was clear and corresponded to the real problems and suitable for operation. 4. The input data was found that the resources such as budget, human resources, materials, tools, time, and disciplines were not ready and sufficient. Including the instruction media, it was not the same direction. Meanwhile, the way of the teaching management according to the curriculum of D.A.R.E. was the most suitable. 5. The process was found that for the evaluation of operating the educational project for resistance of drugs in students (D.A.R.E.), students' opinion was generally the highest level. ($\bar{X} = 4.35$, S.D.=0.488) When considering in each side, it was found that the mean ordering from the highest to the least was on the evaluation ($\bar{X} = 4.47$, S.D.=0.568), the objectives of the project ($\bar{X} = 4.42$, S.D.=0.627), the curriculum and the period ($\bar{X} = 4.33$, S.D.=0.615), the method of teaching management ($\bar{X} = 4.28$, S.D.=0.568) respectively. 6. The production was found that the achievement of increasing the knowledge, the attitude and changing students' behavior was generally high ($\bar{X} = 4.02$, S.D.=0.374). When considering in each side, it was found that the mean ordering from the highest to the least was the activities ($\bar{X} = 4.49$, S.D.=0.604), the knowledge and understanding of the effect of drugs ($\bar{X} = 4.21$, S.D.=0.516), the skills and the method on how to solve problem ($\bar{X} = 4.09$, S.D.=0.512), applying in their daily life ($\bar{X} = 3.91$, S.D.=0.620), being proud of themselves ($\bar{X} = 3.83$, S.D.=0.580), and adjusting themselves to the society ($\bar{X} = 3.36$, S.D.=0.600) respectively.

Program of Public Administration

Graduate School, Silpakorn University

Student's signature.....

Academic Year 2013

Thesis Advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้วิจัย รวมทั้ง รองศาสตราจารย์ ประสพชัย พสุนนท์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.สุวิชา วรวิเชียรวงษ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย ส่งผลให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของทุกท่านเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขารัฐประศาสนศาสตร์ทุกท่านที่ให้ความรู้ให้คำแนะนำ และประสบการณ์อันมีค่ายิ่งแก่ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณเจ้าของหนังสือ เอกสาร และวิทยานิพนธ์ทุกเล่มที่ช่วยให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ ขอขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ และน้องๆ MPA 2 ศิลปากรทุกคนที่ให้คำแนะนำและกำลังใจตลอดมา

ขอขอบพระคุณกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดตำรวจภูธรภาค 7 ผู้บริหาร โครงการ D.A.R.E. ข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ครูตำรวจ D.A.R.E. ครู อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ประสานงานโครงการ D.A.R.E. และเด็กนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ D.A.R.E. ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บข้อมูลการวิจัย ส่งผลให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัยจนสำเร็จลุล่วง

คุณค่าหรือประโยชน์อันเกิดจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาแด่พระคุณบิดามารดา ครู อาจารย์ที่อบรมสั่งสอน แนะนำ ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจอย่างดียิ่งเสมอมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฅ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
สมมติฐานของการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	6
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	7
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด.....	7
ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Associations Theory).....	7
ทฤษฎีการควบคุม (Control Theory).....	9
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคลิกภาพการปรับเปลี่ยน	
พฤติกรรมและเจตคติของเด็กและเยาวชน.....	11
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลิกภาพ.....	11
การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและทัศนคติ.....	12
แนวคิดเกี่ยวกับเจตคติ.....	14
ยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด.....	16
แนวคิดเกี่ยวกับ โครงการ D.A.R.E. ในต่างประเทศและในประเทศไทย.....	24
แนวคิดเกี่ยวกับ โครงการ D.A.R.E. ในต่างประเทศ.....	24
โครงการ D.A.R.E. ในอเมริกา.....	24
โครงการ D.A.R.E. ในสหราชอาณาจักร.....	25
โครงการ D.A.R.E. ในฟิลิปปินส์.....	27
โครงการ D.A.R.E. ในนิวซีแลนด์.....	28
ความเป็นมาของโครงการ D.A.R.E. ในประเทศไทย.....	29

บทที่	หน้า
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	33
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	33
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	34
ขอบเขตการวิจัย.....	35
ข้อจำกัดในการวิจัย.....	37
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	39
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
ส่วนที่ 1 ผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก.....	41
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียน.....	55
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	72
สรุปผลการวิจัย.....	72
อภิปรายผล.....	81
ข้อเสนอแนะ.....	83
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	83
รายการอ้างอิง.....	85
ภาคผนวก.....	87
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ให้ข้อมูลหลักในการสัมภาษณ์.....	88
ภาคผนวก ข แนวคำถามในการสัมภาษณ์และแบบสอบถามในการวิจัย.....	91
ประวัติผู้วิจัย.....	117

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัย.....	38
2	ข้อมูลส่วนบุคคลของครู/อาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ D.A.R.E.....	43
3	ความรู้เกี่ยวกับโครงการ D.A.R.E. ของครู/อาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ.....	46
4	ข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานเป็นครู D.A.R.E.....	50
5	ความรู้เกี่ยวกับโครงการ D.A.R.E. ของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงาน เป็นครู D.A.R.E.....	52
6	ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ D.A.R.E.....	56
7	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความรู้ เจตคติ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กนักเรียนด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบของยาเสพติด.....	60
8	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความรู้ เจตคติ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กนักเรียนด้านทักษะและ วิธีการในการตัดสินใจปัญหา.....	61
9	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความรู้ เจตคติ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กนักเรียนด้านการปรับตัว เข้ากับสังคม.....	62
10	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความรู้ เจตคติ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กนักเรียนด้าน ความภาคภูมิใจในใจตัวเอง.....	63
11	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความรู้ เจตคติ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กนักเรียนด้านกิจกรรมทางเลือก.....	64
12	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความรู้ เจตคติ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กนักเรียนด้านการนำไปใช้ ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน.....	64
13	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการประเมินผลการดำเนิน โครงการ D.A.R.E. ของนักเรียนด้านวัตถุประสงค์โครงการ.....	66

ตารางที่		หน้า
14	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการประเมินผลการดำเนิน โครงการ D.A.R.E. ของนักเรียนด้านหลักสูตรและระยะเวลา.....	67
15	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการประเมินผลการดำเนิน โครงการ D.A.R.E. ของนักเรียนด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมที่สนับสนุน.....	68
16	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการประเมินผลการดำเนิน โครงการ D.A.R.E. ของนักเรียนด้านการประเมินผล.....	70

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สารเสพติดก่อให้เกิดผลกระทบต่อบุคคล ครอบครัวชุมชนและประเทศชาติ โดยนวดตา อาภาศัพท์ภะกุล (2550: 62) กล่าวว่า ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดนับเป็นปัญหาสังคมที่มีความซับซ้อนทั้งในด้านสาเหตุการเกิดปัญหาและแนวทางแก้ไขดังจะเห็นได้จากการที่มีความพยายามในการแก้ไขปัญหานี้ทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติมาเป็นระยะเวลานาน แต่ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดยังคงอยู่และทวีความรุนแรงมากขึ้นในบางพื้นที่ (โครงการจัดการองค์ความรู้เรื่องยาเสพติด, 2552) นอกจากนี้ยาเสพติดยังถือเป็นภัยคุกคามที่กีดกร่อนบ่อนทำลายประเทศชาติส่งผลกระทบต่ออย่างกว้างขวางทั้งต่อปัจเจกบุคคลสังคมส่วนรวมและการพัฒนาประเทศทำให้สูญเสียทรัพยากรในการป้องกันและแก้ปัญหาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเด็กและเยาวชนอันเป็นกำลังสำคัญของประเทศอีกทั้งการแพร่ระบาดของยาเสพติดยังก่อให้เกิดการเสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติภูมิของประเทศในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวและการค้าการลงทุนของประเทศอีกด้วย

จากรายงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดสรุปถึงสถานการณ์ยาเสพติดในปี 2551 และแนวโน้มของปัญหาประกอบการจัดทำแผนปี 2552 พบว่าสถานการณ์ยาเสพติดยังคงมีความรุนแรงอยู่พิจารณาได้จากสถิติการจับกุมผู้ต้องหา และผู้เข้ารับการบำบัดรักษาที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่ปี 2548 เป็นต้นมาโดยในปี พ.ศ. 2551 มีผู้ถูกจับกุมทั้งสิ้นประมาณ 120,994 คน และผู้เข้ารับการบำบัดรักษาประมาณ 57,203 คนส่วนในปี พ.ศ. 2552 มีผู้จับกุมประมาณ 126,514 คนและผู้เข้ารับการบำบัดรักษาประมาณ 62,257 คนและหากพิจารณาข้อมูลของผู้เข้ารับการบำบัดรักษาทุกกลุ่มอายุพบว่ากลุ่มที่น่าจับตามองมากที่สุดคือกลุ่มผู้ติดยาเสพติดในกลุ่มเยาวชนอายุระหว่าง 15-24 ปี มีแนวโน้มสูงขึ้นและมีสัดส่วนถึงร้อยละ 50 ของจำนวนกลุ่มประชากรที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในปี พ.ศ.2551 (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2552) และจากข้อมูลของกองทัพบกพบว่า การปราบปรามหรือการเพิ่มโทษไม่ได้ทำให้ยาเสพติดหมดไปจากการสำรวจข้อมูลจำนวนผู้เสพยาเสพติดในประเทศไทยกลับมีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยในปี พ.ศ. 2546 มีผู้เสพยาประมาณ 460,000 คนในปี พ.ศ. 2550 มีผู้เสพยา 570,000 คนและในปี พ.ศ. 2551 เพิ่มขึ้นเป็น 605,000 คนย่อมแสดงให้เห็นว่าการปราบปรามยาเสพติดเพียงมาตรการเดียวไม่เพียงพอจำเป็นต้องมีนโยบายด้านอื่นมาสนับสนุนด้วย (กองทัพบก, 2552)

การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเย็บแผลได้ดำเนินการในทุกมาตรการทั้งการป้องกันเย็บแผล การปราบปรามเย็บแผลและการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดซึ่งหนึ่งใน มาตรการในการแก้ปัญหาที่มีอาจะเลยได้คือมาตรการป้องกันเย็บแผลการป้องกันเย็บแผลให้ โทษพบว่า มีการทำวิจัยมานานกว่า 20 ปีและได้ข้อค้นพบที่สำคัญว่าโครงการป้องกันการแพร่ ระบาดของยาเสพติดให้โทษและอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องที่ประสบความสำเร็จทั้งหลายต่างให้ ความสำคัญกับองค์ประกอบที่เป็นปัจจัยเสี่ยง (Risk Factors) และปัจจัยคุ้มครอง(Protective Factors) และให้ความสำคัญกับความเข้มแข็งและความยืดหยุ่นของวัยรุ่นและผู้ใหญ่

งานวิจัยยังพบว่า การป้องกันปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดให้โทษ สุรา และ ปัญหาอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องที่ประสบความสำเร็จจะใช้กลยุทธ์อย่างน้อย 5 ประการ ประการแรก คือ การสอนการป้องกันยาเสพติดให้โทษในโรงเรียน ประการที่สอง คือ การจัดการกับปัญหาของ เด็กนอกโรงเรียน ประการที่สาม คือ การป้องกันกลุ่มเสี่ยงทั้งหลาย ประการที่สี่ คือ การสร้าง ความสัมพันธ์ในครอบครัว และประการที่ห้า คือ การให้ชุมชนแก้ปัญหาของชุมชน โดยชุมชน นอกจากนั้นการป้องกันยาเสพติดนั้นมีการดำเนินการเป็น 3 ระดับ คือ ระดับปฐมภูมิเป็นมาตรการ เพื่อป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชนรวมทั้งประชาชนทั่วไปและประชากรกลุ่มเสี่ยงในการใช้ยาเสพติด หรือการป้องกันไม่ให้เกิดผู้ติดยาเสพติดรายใหม่ การดำเนินงานในระดับนี้ คือ การให้ความรู้ซึ่ง ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติด หรืออาจไม่จำเป็นต้องพูดถึงยาเสพติด เลยก็ได้ แต่เป็นการเพิ่มเรื่องดีๆ ที่น่ารู้ น่าลองให้มากขึ้นรอบตัวเด็ก การพัฒนาสถาบันครอบครัว การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม และการพัฒนาความเข้มแข็งของชุมชน ระดับทุติยภูมิเป็นมาตรการ เพื่อคัดกรองและค้นหาผู้ป่วยที่ติดยาเสพติดในชุมชนและให้การบำบัดรักษาอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างทันการณ์ เพื่อช่วยลดผลเสียจากการเสพยาเสพติดทั้งต่อผู้เสพและสังคม ระดับตติยภูมิเป็น มาตรการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ป่วยติดยาเสพติดให้สามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้อย่าง ปกติสุข มาตรการป้องกันยาเสพติดที่มีประสิทธิภาพควรดำเนินการป้องกันทั้ง 3 ระดับไป พร้อมกันจะเลือกปฏิบัติเพียงระดับหนึ่งระดับใดไม่ได้ (โครงการจัดการองค์ความรู้เรื่องยาเสพติด, 2552) นอกจากนั้น ในการดำเนินงานมาตรการควบคู่ไปกับการป้องกันยาเสพติดได้มุ่งเน้น ยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ได้แก่ การมุ่งพัฒนาตัวบุคคล การกำหนดพื้นที่และกลุ่มประชากรเป้าหมายใน การดำเนินงาน การผสมผสานมาตรการในการดำเนินงาน การกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบในการ ดำเนินงาน การดำเนินงานในลักษณะองค์รวมแบบบูรณาการ การมุ่งการมีส่วนร่วมของประชาชน และกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง การสร้างเอกภาพในการดำเนินงาน การระดมทรัพยากรของ หน่วยงานภาครัฐบาลและเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมและการให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาท้องถิ่น (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2552)

นโยบายรัฐบาลในชุดปัจจุบันโดยการนำของนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตรในด้านยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด คือให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้ยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดเป็นยุทธศาสตร์หลัก โดยกำหนดกลยุทธ์สำคัญที่จะดำเนินการ คือ 7 แผน 4 ปรับ 3 หลัก 6 เร่ง เพื่อให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยึดเป็นหลักในการขับเคลื่อนงานยาเสพติดโดยในแผนการที่ 3 ในเรื่องการสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติด (Potential Demand) เป็นแผนที่มีมุ่งสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้กับเยาวชนกลุ่มเสี่ยง เยาวชนทั่วไป โดยให้ความสำคัญเรื่องการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาทุกแห่ง รวมทั้งจัดปัจจัยเสี่ยงที่เอื้อต่อปัญหาเสพติดสร้างคุณภาพชีวิตและทัศนคติให้กับเยาวชนที่จะเป็นอนาคตของชาติไม่ให้อยู่เกี่ยวกับยาเสพติด โดยกำหนดให้เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประมาณ 30% จากทั่วประเทศเป็นกลุ่มเป้าหมายเยาวชนก่อนวัยเสี่ยงอันดับแรกที่จะเพิ่มภูมิคุ้มกันป้องกันยาเสพติด โดยเน้นหนักในพื้นที่อำเภอที่มีสภาพปัญหาเสพติดในเกณฑ์สูงและปานกลาง และให้มีการจัดทำข้อตกลงร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินงานโครงการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาทั่วประเทศ โดยใช้ครุฑารวจ D.A.R.E เป็นกลไกหนึ่งเพื่อร่วมดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา และสร้างภูมิคุ้มกันในสถานศึกษา พร้อมปรับเพิ่มเป้าหมายของการดำเนินงาน คือเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั่วประเทศจำนวน 50% เป็นกลุ่มเป้าหมายที่ต้องเร่งดำเนินการต่อไปศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศพส.) จึงกำหนดมาตรการส่งเสริมสนับสนุนครุฑารวจ D.A.R.E. เพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันรวมถึงรับผิดชอบและบูรณาการแผนเพื่อขับเคลื่อนมาตรการส่งเสริมสนับสนุนครุฑารวจ D.A.R.E. ให้เข้าสอนในสถานศึกษาตามเป้าหมายทั้งนี้จึงได้เกิดการจัดตั้งโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน หรือแดร์ (D.A.R.E. : Drug Abuse Resistance Education) ขึ้นมาหรือเป็นที่รู้จักกันในชื่อ “โครงการตำรวจ D.A.R.E.”

โครงการตำรวจ D.A.R.E. นับเป็นโครงการป้องกันยาเสพติดโครงการหนึ่งโดยมีกลุ่มเป้าหมายเพื่อการป้องกันยาเสพติดในกลุ่มเด็กนักเรียน โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นครูผู้สอนให้ความรู้ในด้านยาเสพติด รวมไปถึงพิษภัย เริ่มก่อตั้งโดยกรมตำรวจเมือง Los Angeles ประเทศสหรัฐอเมริกาเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2526 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสอนให้เด็กนักเรียนรู้จักการต่อต้านการใช้ยาเสพติดต่อต้านการตั้งกลุ่มแก๊งและต่อต้านการใช้ความรุนแรง

สำหรับประเทศไทยโครงการ D.A.R.E. นี้ได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (พลตรีสนั่น ขจรประศาสน์) พร้อมด้วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (พลตำรวจเอกประชา พรหมนอก) ในขณะนั้นและคณะได้เดินทางไปเยือนประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อศึกษาดูงานการแก้ไขปัญหาเสพติดตามคำเชิญของหน่วยปราบปรามยาเสพติดสหรัฐอเมริกา (Drug Enforcement Administration : DEA) ระหว่างวันที่ 11-19 พฤศจิกายน พ.ศ.

2541 และรายงานสรุปการเยือนประเทศสหรัฐอเมริกา นำเรียนนายกรัฐมนตรีในขณะนั้นทราบและพิจารณา โดยในประเด็นหนึ่งได้รายงานว่าการที่สหรัฐอเมริกาได้ดำเนินงานตามโครงการ D.A.R.E. โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งผ่านการอบรมไปให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภัยของยาเสพติดแก่เยาวชนในสถานศึกษาให้รู้จักแนวทางในการปฏิเสธยาเสพติดอย่างเด็ดขาดและเห็นว่าโครงการนี้ฝ่ายไทยน่าจะนำมาปรับใช้ให้เกิดความเหมาะสมได้โดยหน่วยงาน DEA พร้อมทั้งจะจัดผู้เชี่ยวชาญมาฝึกอบรมให้แก่ข้าราชการตำรวจไทยในโอกาสแรก โดยหลักสำคัญของโครงการ D.A.R.E. คือการให้ข้อมูลและทักษะที่จำเป็นกับเด็ก เพื่อให้สามารถใช้ชีวิตโดยปราศจากยาเสพติดและความรุนแรงเป็นการสร้างสัมพันธ์ที่ดีระหว่างตำรวจ เด็กนักเรียน ครู บิดามารดา และ สมาชิกในชุมชน

หลักสูตร D.A.R.E. ได้รับการพัฒนาโดยผู้เชี่ยวชาญด้านสุขศึกษา โดยข้าราชการตำรวจที่ผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรการศึกษาเพื่อต่อต้านยาเสพติดในเด็กนักเรียน (หลักสูตรตำรวจ D.A.R.E.) ทำการสอนเด็กนักเรียนให้เข้าใจถึงวิธีการหลีกเลี่ยงและปฏิเสธสิ่งเสพติดต่างๆ และความรุนแรงโดยมุ่งเน้นให้เด็กนักเรียนทราบข้อมูลที่เที่ยงตรงเกี่ยวกับสุราและยาเสพติดให้เด็กนักเรียนเกิดทักษะในการตัดสินใจ การเรียนรู้ถึงวิธีการหลีกเลี่ยงแรงกดดันจากกลุ่มเพื่อน และให้เด็กนักเรียนรู้จักทางเลือกที่มีประโยชน์อื่นๆ นอกเหนือจากการใช้ยาเสพติดและความรุนแรงจากความเห็นชอบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย รวมถึงรัฐบาลในขณะนั้น เห็นควรให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเร่งรัดขอความร่วมมือจาก DEA ในเรื่องการฝึกอบรมบุคลากรรวมถึงการประสานงานในด้านยาเสพติด เพราะทุกฝ่ายมองว่าสำนักงานตำรวจแห่งชาติยังมีศักยภาพเพียงพอที่จะเข้าร่วมดำเนินการในการป้องกันยาเสพติดได้อีกส่วนหนึ่ง เพราะบทบาทหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติอยู่ในฐานะเป็นผู้บังคับใช้กฎหมายเพื่อรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยของสังคม ตลอดจนรวมไปถึงการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอันเป็นภารกิจหลักอยู่แล้วซึ่งต่อมาในวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2542 ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติฝ่ายปฏิบัติการพิเศษในขณะนั้น (พล.ต.ท. นกมล สมบูรณ์ทรัพย์) จึงมีคำสั่งให้กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการโครงการ D.A.R.E. โดยให้ประสานงานกับองค์การ D.A.R.E. International ซึ่งเป็นองค์กรที่ไม่แสวงหากำไรจัดตั้งขึ้นเพื่อบริหารโครงการ D.A.R.E. โดยเฉพาะโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านยาเสพติดในโรงเรียนหรือโครงการ D.A.R.E. ดังนั้นการดำเนินงานโครงการ D.A.R.E. ในประเทศไทยจึงได้เริ่มถือกำเนิดขึ้น โดยการมีส่วนร่วมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทำให้ปัจจุบันสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีวิทยากรสำหรับฝึกอบรมครูตำรวจ D.A.R.E. โดยจัดการฝึกอบรมให้แก่ข้าราชการตำรวจในสังกัด กองบัญชาการตำรวจนครบาล ตำรวจภูธรภาค 1-9 กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ

กองบังคับการตำรวจภูธรภาค 7 มีพื้นที่รับผิดชอบทั้งหมด 8 จังหวัด ได้แก่ นครปฐม กาญจนบุรี สุพรรณบุรี ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสาคร และสมุทรสงคราม และได้เข้าร่วมโครงการ D.A.R.E. ตั้งแต่ปี พ.ศ.2542 โดยได้รับงบประมาณสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในการดำเนินการจัดการฝึกอบรมครูตำรวจ D.A.R.E. นั้น มีการผลิตครูตำรวจ D.A.R.E. ออกมาเพื่อดำเนินการสอนเยาวชนในโรงเรียนระดับประถมศึกษาทั้งนี้เพื่อวัตถุประสงค์ของโครงการคือการสร้างเกราะป้องกันภัยยาเสพติด และเป็นการลดพฤติกรรมเสี่ยงของเด็กและเยาวชนในการข้องเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานศึกษา แต่อย่างไรก็ตามในแนวทางการปฏิบัติตามโครงการ D.A.R.E. ยังมีปัญหาอุปสรรคบางประการในการดำเนินงาน โดยเฉพาะการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องและจริงจังของเจ้าหน้าที่ตำรวจเนื่องจากมิใช่ภารกิจเฉพาะจึงขึ้นอยู่กับให้ความสำคัญ และความสนใจของผู้บังคับบัญชาการประสานงาน และการให้ความร่วมมือของโรงเรียน ครู อาจารย์ และนักเรียน ซึ่งอาจจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินงานตามโครงการ

ด้วยเหตุดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเพื่อประเมินกระบวนการประสานงานกับสถานศึกษา รวมทั้งผลสำเร็จในการเพิ่มพูนความรู้และเจตคติ และพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงของเด็กนักเรียนของโครงการ D.A.R.E. ในพื้นที่จังหวัดนครปฐมที่อยู่ในความรับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7 เนื่องจากเป็นพื้นที่ติดกับกรุงเทพมหานคร และมีเส้นทางเดินทางหลายเส้นทางเชื่อมต่อกับหลายจังหวัดทำให้มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดเป็นจำนวนมาก เพื่อนำผลการวิจัยครั้งนี้มาปรับปรุงการดำเนินงานและสามารถนำไปเป็นต้นแบบการดำเนินงานตามโครงการ D.A.R.E. ในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพในการป้องกันยาเสพติดในเด็กนักเรียนได้อย่างแท้จริง

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินโครงการ D.A.R.E. ในพื้นที่จังหวัดนครปฐม
2. เพื่อประเมินผลการบริหารโครงการ D.A.R.E. ในพื้นที่จังหวัดนครปฐมในประเด็นที่เกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและการบริหารโครงการ กระบวนการประสานงานกับสถานศึกษา และผลสำเร็จในการเพิ่มพูนความรู้ เจตคติ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กนักเรียน รวมทั้งข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการดำเนินงานตามโครงการเพื่อทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินโครงการ D.A.R.E. ในพื้นที่จังหวัดนครปฐม
3. เพื่อประเมินผลการบริหารโครงการ D.A.R.E. ในพื้นที่จังหวัดนครปฐมในประเด็นที่เกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและการบริหารโครงการ กระบวนการประสานงานกับสถานศึกษา และ

ผลสำเร็จในการเพิ่มพูนความรู้ เจตคติ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กนักเรียน รวมทั้งข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการดำเนินงานตามโครงการ

3. สมมติฐานของการวิจัย

การดำเนินงานโครงการ D.A.R.E. ในพื้นที่จังหวัดนครปฐมประสบความสำเร็จเป็นที่น่าพอใจทั้งในตัวเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานเป็นครู D.A.R.E. ครูอาจารย์ในสถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ D.A.R.E. และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานโครงการ D.A.R.E. พร้อมทั้งสามารถช่วยเพิ่มพูนความรู้ เจตคติ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กนักเรียนในเรื่องความเข้าใจ และตระหนักถึงโทษรวมถึงพิษภัยของยาเสพติด รวมทั้งช่วยให้เด็กนักเรียนที่เข้ารับการอบรมโครงการ D.A.R.E. รู้จักปฏิเสธการใช้ยาเสพติด

4. ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เพื่อทราบถึงปัญหาอุปสรรค และปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินโครงการ D.A.R.E. ในพื้นที่จังหวัดนครปฐม
2. เพื่อทราบถึงกระบวนการประสานงานกับสถานศึกษา และผลสำเร็จในการเพิ่มพูนความรู้และเจตคติและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กนักเรียน รวมทั้งข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการดำเนินงานตามโครงการ D.A.R.E. ในพื้นที่จังหวัดนครปฐม
3. เพื่อนำผลการศึกษามาเป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานโครงการ D.A.R.E. ในพื้นที่จังหวัดนครปฐม ให้มีประสิทธิภาพและเป็นต้นแบบในพื้นที่อื่นต่อไป

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง “การประเมินผลโครงการ D.A.R.E. : ศึกษาเฉพาะกรณีในพื้นที่จังหวัดนครปฐม” ผู้ศึกษาได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสารแนวความคิดทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในรูปแบบต่างๆ เพื่อที่จะกำหนดกรอบแนวคิดและแนวทางในการดำเนินการศึกษา ดังนี้

1. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเสพติด
2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคลิกภาพการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและเจตคติของเด็กและเยาวชน
3. ยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด
4. แนวคิดเกี่ยวกับโครงการ D.A.R.E. ในต่างประเทศและในประเทศไทย
5. ผลงานวิจัยและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเสพติด

1.1 ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Associations Theory)

พรชัย ชันดี (2543: 110) ได้กล่าวไว้ว่า Sutherland ได้นำเสนอทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วยหลักสำคัญ 9 ประการมีเนื้อหาเกี่ยวกับกระบวนการระหว่างบุคคลซึ่งทำให้บุคคลได้เรียนรู้ในการเข้าร่วมพฤติกรรมอาชญากรรมโดยมีรายละเอียดดังนี้คือ

1. พฤติกรรมอาชญากรรมเกิดจากการเรียนรู้
2. พฤติกรรมอาชญากรรมเกิดจากการเรียนรู้ในการคบหาสมาคมกับบุคคลอื่นตามกระบวนการติดต่อสื่อสาร
3. หลักการสำคัญในส่วนของ การเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรมนั้นเกิดขึ้นในกลุ่มบุคคลที่สนิทสนมใกล้ชิดกัน
4. เมื่อได้รับการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรมกระบวนการเรียนรู้นี้จะรวมไปถึง
 - 4.1 เทคนิคในการกระทำความผิดซึ่งบางครั้งก็สลับซับซ้อนแต่บางครั้งก็ง่าย
 - 4.2 ทิศทางเฉพาะของแรงคล้อยแรงผลักดันการใช้เหตุผลตลอดจนทัศนคติเกี่ยวกับการกระทำความผิด

5. ทิศทางเฉพาะของแรงคลใจและแรงผลักดันจะถูกเรียนรู้จากการทำให้เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับกฎหมายในบางสังคมบุคคลอยู่ในกลุ่มบุคคลที่เห็นด้วยกับการปฏิบัติตามกฎหมายในขณะที่บุคคลอื่นอยู่ในกลุ่มบุคคลที่เห็นด้วยกับการละเมิดกฎหมาย

6. หลักการสำคัญของการคบหาสมาคมกับบุคคลที่แตกต่างกันก็คือบุคคลจะกลายเป็นผู้กระทำผิดเพราะว่าความเห็นด้วยกับการละเมิดกฎหมายมีมากกว่าความเห็นด้วยกับการไม่ละเมิดกฎหมาย

7. การคบหาสมาคมกับบุคคลที่แตกต่างกันอาจจะแตกต่างกันในด้านความถี่ระยะเวลาการให้ความสำคัญและความเข้มข้นซึ่งหมายความว่าถึงลักษณะของความแตกต่างกันของการคบหาสมาคมระหว่างพฤติกรรมอาชญากรรมและพฤติกรรมต่อต้านอาชญากรรม

8. กระบวนการของการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรมโดยการคบหาสมาคมกับรูปแบบของอาชญากรรมและต่อต้านอาชญากรรมจะมีความเกี่ยวข้องกับกลไกการทำงานที่เหมือนกับการเรียนรู้ทั่วไป

9. ในขณะที่พฤติกรรมอาชญากรรมเป็นการแสดงออกถึงความต้องการและค่านิยมทั่วไปแต่ก็ไม่จำเป็นต้องอธิบายโดยความต้องการและค่านิยมนั้นเนื่องจากพฤติกรรมต่อต้านอาชญากรรมก็มีความต้องการและค่านิยมเดียวกันบุคคลต้องการหลักทรัพย์เพื่อความมั่นคงในการเงินเช่นเดียวกันกับกรรมกรที่ทำงานหนักเพื่อความมั่นคงในการเงินความพยายามที่จะอธิบายพฤติกรรมอาชญากรรมจากแรงผลักดันและค่านิยมทั่วไปเช่นความสุขการคืนรนเพื่อสถานภาพทางสังคมแรงกระตุ้นจากการเงินหรือความผิดหวังฯลฯคงจะต้องพบกับความไม่ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้เนื่องจากจะเป็นการอธิบายได้ทั้งพฤติกรรมอาชญากรรมและพฤติกรรมถูกกฎหมายเช่นเดียวกับกระบวนการหายใจที่จำเป็นสำหรับพฤติกรรมทุกประเภท แต่ไม่ได้แบ่งแยกระหว่างพฤติกรรมอาชญากรรมและพฤติกรรมถูกกฎหมายซึ่งข้อเสนอของทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างนี้

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำไปใช้เพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยและเพื่อสร้างแนวคำถามในประเด็นกระบวนการระหว่างบุคคลการคบหาสมาคม และสามารถที่จะสรุปใจความสำคัญได้ว่าสาเหตุสำคัญที่สุดที่ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมหรือการเข้าไปเกี่ยวกับยาเสพติดนั้นสามารถเกิดจากการคบหาสมาคมกับกลุ่มคนที่กระทำผิดในขณะที่ผู้ที่ไม่ได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมหรือผู้ที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเป็นเพราะเกิดจากการคบหากับผู้ที่ต่อต้านการกระทำผิดหรือไม่คิดยาเสพติด

1.2 ทฤษฎีการควบคุม (Control Theory ของ Travis's Hirschi)

พรชัย ชันดีและคณะ (2543: 129-131) ได้กล่าววาทฤษฎีนี้มีแนวคิดพื้นฐานที่ว่าคนเราอาจมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเว้นแต่จะมีสิ่งใดมายับยั้งและสิ่งที่ก่อให้เกิดการควบคุมหรือระงับยับยั้งการกระทำผิดก็คือความผูกพันที่มีต่อสังคมหรือสถาบันสังคมถ้าความผูกพันนั้นอ่อนแอลงหรือสลายลงบุคคลจะถูกปลดปล่อยจากสิ่งยับยั้งหรือการควบคุมทำให้เขามีอิสระในการกระทำผิดความผูกพันที่มีต่อสังคมนั้น (พรชัย ชันดีและคณะ, 2543) ได้แก่

1. ความรู้สึกผูกพัน (Attachment) เป็นความรู้สึกผูกพันหรือความรู้สึกฝักใฝ่ชอบชั่วดีเป็นความรู้สึกที่มีลักษณะของการคำนึงถึงผลประโยชน์ของคนอื่นๆหรือของสังคมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัวและสิ่งสำคัญของความรู้สึกผูกพันต่อผู้อื่นก็คือการรับเอาบรรทัดฐานของสังคมไว้ในตัวบุคคล (Internalized) ถ้าบุคคลไม่ไวต่อการรับรู้หรือรับความคิดเห็นของผู้อื่นไว้เป็นของตนเองถือว่าเขาไม่ได้ระงับยับยั้งการกระทำในทางไม่ดีโดยบรรทัดฐานของสังคมเขาจึงมีอิสระในการกระทำผิด Control Theory ถือความรู้สึกผูกพันเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งที่จะให้ผลในทางยับยั้งบุคคลไม่ให้กระทำผิดถ้าบุคคลมีความรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดาสูงหมายความว่าบุคคลย่อมรับเอาค่านิยมของบิดามารดาไว้ในตัวเองมาก ด้วยค่านิยมเหล่านี้เป็นค่านิยมที่ต่อต้านการกระทำผิดส่วนความรู้สึกผูกพันที่มีต่อโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดด้วยคือก่อนที่เด็กจะทำอะไรที่ไม่ดีที่โรงเรียนเด็กจะมีความรู้สึกผูกพัน (Attachment) ความมุ่งมั่น (Commitment) และการเข้าร่วม (Involvement) ต่อกิจกรรมด้านการศึกษาลดต่ำลงทำให้ความสนใจต่อการศึกษาและมีเสรีหรือถูกปลดปล่อยให้มีโอกาสที่จะกระทำผิดได้ส่วนความรู้สึกที่มีต่อเพื่อนนั้นเฮอร์ชชี (Hirschi) พบว่าเด็กที่มีความรู้สึกผูกพันเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกับเพื่อนๆจะมีแนวโน้มที่จะกระทำผิดต่ำลงถ้าบุคคลไม่มีความผูกพันไม่ว่าจะเป็นครอบครัวโรงเรียนเพื่อนเขาจะไม่มีความสนใจในความดีและความคาดหวังของบุคคลอื่นไม่ใส่ใจความคิดเห็นของผู้อื่นซึ่งเปรียบเสมือนบรรทัดฐานของสังคมจึงเป็นการง่ายที่จะไม่ปฏิบัติตามบรรทัดฐานนั้นเฮอร์ชชี (Hirschi) มองว่าเป็นการที่บุคคลจะดูซับบรรทัดฐานหรือมโนธรรมต่างๆก็ต่อเมื่อบุคคลมีความผูกพันกับคนอื่นในสังคม

2. ข้อผูกมัด (Commitment) หมายถึงการกระทำที่เกิดจากการใคร่ครวญถึงผลได้หรือกำไร (Benefit) และผลเสีย (Cost) หรือการเสี่ยง (Risk) ก่อนที่จะตั้งมั่นตนเองกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นเรื่องของการคิดต้นทุนได้แก่เวลาพลังงานและตนเองในการทำกิจกรรมต่างๆตามแบบแผนของสังคมนั้นคือก่อนที่มนุษย์จะทำอะไรลงไปที่เป็น การตั้งมั่นกับสิ่งนั้นเขาต้องคิดถึงต้นทุนเอาเวลาและพลังงานเช่นกำลังกายอาชีพรายได้เกียรติยศชื่อเสียงและกำไรหรือผลตอบแทนที่ได้รับ (Stake) ถ้าใคร่ครวญแล้วว่าจะต้องลงทุนมากกว่ากำไรหรือผลประโยชน์ที่จะได้รับบุคคลก็จะไม่ผูกมัดกับสิ่งนั้นหมายความว่าถ้าบุคคลพิจารณาเห็นแล้วว่าจะได้รับผลประโยชน์จากระเบียบกฎเกณฑ์ของ

สังคมมนุษย์ก็จะปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์เหล่านั้น แต่ถ้าความต้องการนั้นต้องทำตามหรือปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคมแล้วให้ผลกำไรที่น้อยกว่าสิ่งที่เขาลงทุนไปบุคคลก็จะไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคมหรือล่วงละเมิดกฎเกณฑ์ของสังคมเด็กที่ไม่กระทำผิดนั้นเป็นผู้ที่ปฏิบัติตามบรรทัดฐานของกลุ่มสังคมเพราะมองเห็นประโยชน์ที่จะได้รับการปฏิบัติตามบรรทัดฐานเพราะพวกเขาคาดหวังที่จะได้รับความสำเร็จทางด้านการศึกษาและอาชีพการงานในอนาคตหรือจากเป้าหมายอื่นใดของสังคมกล่าวโดยสรุป คือข้อผูกมัดนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่าคนส่วนใหญ่ที่อยู่ในสังคมที่มีการจัดระเบียบต้องการวัตถุชื่อเสียงเกียรติยศความก้าวหน้าและไม่ต้องการสูญเสียไปบุคคลใดมีความมุ่งมั่นในการได้มาซึ่งสิ่งเหล่านี้เขาจะไม่กระทำผิดเพราะการกระทำผิดเป็นการกระทำที่ได้มาซึ่งสิ่งที่เขาต้องการ ในขณะที่เดียวกันผู้ที่ไม่มีความมุ่งมั่นจะละเมิดกฎระเบียบต่างๆ ได้ง่ายเพราะสิ่งที่ต้องสูญเสียไปถ้าถูกจับได้แทบจะไม่มีเลยในความรู้สึกของเขา ดังนั้นความทะเยอทะยานหรือความมุ่งมั่นถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการนำมาซึ่งการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม

3. การเข้าร่วม (Involvement) ถ้าบุคคลมีโอกาสเข้าร่วมในการทำความคิดหรือการกระทำต่างๆ อันเป็นไปตามบรรทัดฐานของสังคมแล้วเขาก็จะไม่มีเวลาหรือโอกาสที่จะไปกระทำผิดหรือแม้แต่จะคิดเกี่ยวกับการกระทำผิดได้เลยในการศึกษาเกี่ยวกับการกระทำผิดของนักเรียนวัยรุ่นนั้นการเข้าร่วมกับกิจกรรมอันเป็นแบบแผนที่สังคมยอมรับของเหล่านักเรียนก็คือกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนที่ไม่เกี่ยวกับทางวิชาการถ้านักเรียนทุ่มเทเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทั้งสองมาก เด็กนักเรียนก็จะมีแนวโน้มการกระทำผิดต่ำดังนั้นเด็กหรือเยาวชนที่ได้มีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่สอดคล้องกับกฎระเบียบของสังคมเช่นกีฬาดนตรีหรือกิจกรรมทางชุมชนต่างๆ จะทำให้เขาไม่มีเวลาและโอกาสในการประกอบพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนเฮอร์ชชี (Hirschi) มองว่าการมีเวลาว่างมากเกินไปของวัยรุ่นก่อให้เกิดค่านิยมบางอย่างในกลุ่มซึ่งนำไปสู่การกระทำผิดได้

4. ความเชื่อ (Belief) เฮอร์ชชี (Hirschi) เสนอว่ายิ่งเรามีความเชื่อถือบรรทัดฐานของสังคมน้อยลงเท่าไรก็ยังมีแนวโน้มที่จะละเมิดกฎเกณฑ์ของสังคมหรือมีการกระทำผิดมากขึ้นเท่านั้นการมีความเชื่อถือหรือยอมรับบรรทัดฐานกฎเกณฑ์ของสังคม ก็คือ การมีความเชื่อต่อความหมายในทางไม่เห็นด้วยกับการละเมิดกฎหมาย (บรรทัดฐานหรือกฎเกณฑ์ต่างๆ ของสังคมคือการให้ความหมายที่ยึดถือร่วมกันของสังคม) ความเชื่อถือเป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตั้งมั่นเป็นการมองประโยชน์ที่ได้รับจากการกระทำดังกล่าวมาแล้วเพราะเพียงแต่การยอมรับความหมายในทางเห็นด้วยกับการละเมิดกฎหมายเพียงอย่างเดียวอาจไม่ทำให้เกิดการกระทำผิดถ้าหากบุคคลมองไม่เห็นประโยชน์ที่ได้รับจากการละเมิดกฎหมายหรือบรรทัดฐานนั้นเฮอร์ชชี (Hirschi) มีความคิดว่าความรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดานั้นจะก่อให้เกิดความรู้สึกเป็นอย่างมากใน

การยอมรับหรือเชื่อฟังบุคคลต่างๆที่อยู่ในสถานภาพบทบาทหรือตำแหน่งตามที่บรรทัดฐานของสังคมกำหนดและจะยอมรับความเชื่อว่าเป็นเรื่องผูกมัดและยับยั้งการกระทำของบุคคลความรู้สึกผูกพันต่อบุคคลอื่นตามบรรทัดฐานของสังคมหรือความเชื่อในบรรทัดฐานของสังคมจึงไม่เป็นอิสระต่อกันดังนั้นบุคคลที่ไม่มีความเชื่อหรือไม่ผูกพันกับความเชื่อในค่านิยมและบรรทัดฐานมากนั้นก็ย่อมหลุดพ้นหรือเป็นอิสระจากความผูกพันที่มีต่อสังคมและมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำไปใช้เพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยและเพื่อสร้างแนวคำถามในประเด็นเรื่องการควบคุม อาจกล่าวได้ว่าคนในสังคมมีระบบค่านิยมร่วมกันอยู่แต่มีความแตกต่างกันในเรื่องความเชื่อที่มีต่อค่านิยมหรือกฎเกณฑ์ของสังคมถ้าบุคคลมีความเชื่อว่าจะควรปฏิบัติตามกฎของสังคมเขาก็จะไม่ละเมิดกฎเกณฑ์เหล่านั้นในทางตรงกันข้ามถ้าเขาเชื่อว่าจะไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม โอกาสที่เขาจะละเมิดกฎเกณฑ์ก็เกิดขึ้นได้ง่าย

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคลิกภาพการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และเจตคติของเด็กและเยาวชน

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลิกภาพ

พรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ (2547: 83) การพัฒนาบุคลิกภาพของมนุษย์เป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนนักจิตวิทยาหลายคนสนใจศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลิกภาพของมนุษย์นักจิตวิทยาที่มีชื่อเสียงคือ Sigmund Freud ซึ่ง Freud ได้อธิบายถึงธรรมชาติการป้องกันตนเอง (Defense) และการควบคุมตนเอง (Control) อันมีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคล กลไกการป้องกันตนเองหมายถึงการยับยั้งการแสดงออกที่ไม่เหมาะสมแล้วเปลี่ยนแปลงการแสดงออกในรูปแบบที่สังคมยอมรับมากกว่าหรือบางครั้งในการป้องกันตนเองของบุคคลอาจแสดงออกทางพฤติกรรมที่ตรงข้ามกับความต้องการเพื่อลดระดับความข้องใจของตนเองส่วนการควบคุมตนเองหมายถึงการควบคุมพฤติกรรมให้แสดงออกมาในรูปแบบที่เหมาะสมแก่กาลเทศะในลักษณะที่สังคมยอมรับแต่จะไม่บิดเบือนพฤติกรรมเป็นแบบอื่น

พรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ (2547: 83) ได้กล่าวว่า Erick Erikson ได้กล่าวถึงพัฒนาการเกี่ยวกับบุคลิกภาพในวัยต่างๆ 8 ขั้น โดยขั้นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ ได้แก่

ขั้นที่ 4 การรู้สึกประสบความสำเร็จหรือรู้สึกด้อย (Sense of Industry and Sense of Inferiority) อายุ 6-12 ปี เด็กในวัยนี้ได้สำรวจถึงแวกลุ่มและทำให้ได้ประสบการณ์ใหม่ๆ มากขึ้น แต่จะมีความกลัวว่าจะด้อยกว่าผู้อื่นจึงใช้โอกาสเรียนรู้สิ่งต่างๆ ในสังคมด้วยการทดลองทำสิ่งต่างๆ โดยใช้ทักษะเบื้องต้นของตนเองซึ่งทำให้เขามีความสามารถมากขึ้นการกระทำที่ดูเหมือนเล่นในวัย

เด็กจะค่อยๆเปลี่ยนเป็นการกระทำที่เป็นทางการมากขึ้นวิถีชีวิตมีแนวโน้มอยู่ระหว่างการเล่นกับการทำงานที่จริงจังและระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่เด็กในวัยนี้เพื่อนและครอบครัวของเพื่อนจะมีความสำคัญต่อเขามากขึ้นเพื่อนบ้านและโรงเรียนจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของเขาเด็กจะค้นหาบุคคลที่เขาชื่นชอบเป็นแบบอย่างเด็กในวัยนี้โรงเรียนและกลุ่มทางสังคมที่มีสมาชิกวัยเดียวกันจะกระตุ้นให้เขาได้มีส่วนร่วมในสังคมได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 5 การรู้เอกลักษณ์ของตนเองหรือการสับสนในเอกลักษณ์ของตนเอง (Sense of Identity and Sense of Identity Diffusion) อายุ 12-17 ปี เด็กในวัยนี้จะมีร่างกายเติบโตเป็นวัยรุ่นเป็นระยะของการสร้างมาตรฐานของตนเองพยายามแสวงหาการเป็นเอกลักษณ์ของตนเองเด็กจะเรียนรู้และค่อยๆรวมผสมผสานสิ่งที่เขาเลียนแบบในอดีตกลายเป็นเอกลักษณ์ของตนเองซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะผู้ใหญ่ต้องส่งเสริมให้เด็กในวัยนี้รู้จักใช้เวลาให้ถูกต้องและมีประโยชน์ต่อตนเองสร้างความมั่นใจในตัวเองให้ทำตามความสามารถของตนเองกล้าเผชิญปัญหาและแก้ปัญหาให้หลุดไปทดลองบทบาทต่างๆตามที่สังคมกำหนดตั้งระดับความสำเร็จในการทำงานพัฒนาบทบาททางเพศของตนให้เหมาะสมรู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามถ้าหากผู้ใหญ่เปิดโอกาสให้เต็มที่เด็กจะมีบุคลิกภาพและทัศนคติในการดำเนินชีวิตในทางบวกแต่ในทางตรงกันข้ามถ้าผู้ใหญ่ไม่ให้โอกาสเด็กจะมีความสับสนตัดสินใจไม่ถูกในการดำเนินชีวิตเด็กในวัยนี้พ่อแม่ไม่สามารถมีอิทธิพลเหนือเขาได้เนื่องจากเด็กวัยรุ่นมีความคิดเปิดกว้างในสิ่งแปลกใหม่เขาจะไม่ยึดคำสั่งสอนเดิมของพ่อแม่แต่จะเลียนแบบคนที่มีอุดมคติตรงกับเขาพ่อแม่จึงต้องมีความเป็นเพื่อนที่มีความเข้าใจในความต้องการและร่วมทุกข์ร่วมสุขกับเขา

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำไปใช้เพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยและเพื่อสร้างแนวคำถามในประเด็นเรื่องการพัฒนาบุคลิกภาพของมนุษย์ การพัฒนาบุคลิกภาพนั้นอาจเริ่มจากการแสดงออกที่ไม่เหมาะสมแล้วเปลี่ยนแปลงการแสดงออกในรูปแบบที่สังคมยอมรับได้ รวมไปถึงพัฒนาการทางด้านการเจริญเติบโตของบุคคลในการแสวงหาเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่โดยรอบ เช่น ครอบครัว สถานศึกษา เป็นต้น

2.2. การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและทัศนคติ

คูว์รี คิวะแพทซ์ (2549: 389) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมทางสังคม (Social Behavior) หมายถึง การแสดงออกหรือการกระทำซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นบุคคลอื่นหมายถึงบุคคลเดียวหรือกลุ่มชนหรือคนหลายกลุ่มและอาจจะจะเป็นบุคคลจริงๆที่มองเห็นได้หรือภาพลักษณ์ของบุคคลซึ่งเป็นนามธรรมอยู่ในความทรงจำหรือความนึกคิดก็ได้ นักจิตวิทยาสังคม (Social Psychologist) ต่างมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของแต่ละบุคคล (Individual) พฤติกรรมระหว่างบุคคลต่อบุคคล (Individual & Individual) พฤติกรรมระหว่างบุคคลและกลุ่ม (Individual & Group) และ

พฤติกรรมระหว่างกลุ่มกับกลุ่ม (Group & Group) นอกจากนี้นักจิตวิทยาสังคมให้ความสนใจที่จะทำความเข้าใจในเหตุการณ์ต่างๆพฤติกรรมต่างๆและการกระทำต่างๆนี้เพื่อจะได้ทราบถึงสาเหตุเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมนั้นๆอันจะช่วยวิเคราะห์ทำนายเหตุการณ์พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลนั้นๆหรือกลุ่มนั้นๆต่อไปในอนาคตอีกทั้งพยายามหาทางที่จะแก้ไขปรับปรุงเหตุการณ์และพฤติกรรมต่างๆให้เหมาะสมยิ่งขึ้นทัศนคติและการกระทำ (Attitude and Actions) ทัศนคตินับเป็นเรื่องหนึ่งที่มีความสำคัญมากในส่วนของจิตวิทยาสังคมเพราะมีการเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอย่างใกล้ชิด

สุวริย์ ศิวะแพทย์ (2549: 392-393) ได้กล่าวว่า Myers (1993) ให้คำนิยามของทัศนคติว่าหมายถึงความเชื่อ (Beliefs) และความรู้สึก (Feelings) ที่จะก่อให้เกิดปฏิกิริยาตอบสนองต่อวัตถุสิ่งของบุคคลหรือเหตุการณ์เช่นเดียวกับ Coon (1997) ที่กล่าวว่าทัศนคติเป็นการผสมผสานระหว่างความเชื่อกับอารมณ์ (Emotion) ที่ทำให้บุคคลมีความโน้มเอียงหรือพร้อม (Predisposes) ที่จะสนองตอบต่อบุคคลเหตุการณ์หรือสถาบันในทางบวกหรือลบอาจกล่าวได้ว่าทัศนคติเป็นการสรุปสถานการณ์ที่ผ่านมาเพื่อที่จะทำนายหรือชี้้นำการกระทำที่จะเกิดขึ้นต่อไป

ทัศนคติจึงเป็นรูปแบบหนึ่งของความคิดอันเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ตัวอย่างมักจะปรากฏจากการวางเงื่อนไขการกระทำ (Operant Conditioning) ด้วยการได้รับแรงเสริมจากพ่อแม่ครูหรือเพื่อนในการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมตามทัศนคติของบุคคลนั้นทำนองเดียวกันทัศนคติก็ได้มาจากการเรียนรู้ในการสังเกต (Observational Learning) ซึ่งมีอยู่ตลอดชีวิตของเราโดยได้รับจากทัศนคติหรือการแสดงออกของบุคคลที่เราชื่นชมอย่างง่ายดายทั้งนี้เพราะเราเปิดใจยอมรับสิ่งเหล่านี้อยู่แล้วนอกจากนี้ยังพบว่าการเรียนรู้แบบคลาสสิก (Classical Conditioning) ก็เข้ามามีบทบาทในการปรับแต่ง (Shaping) ความรู้สึกชอบ (Affection) หรืออารมณ์เพื่อเป็นครรถองในการเกิดทัศนคติต่อไปอย่างไรก็ตามทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ในระดับหนึ่ง (Attitude Change) โดยสมาชิกยอมรับกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้และพยายามทำตัวให้กลมกลืนกับกลุ่มสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติอีกประการหนึ่งก็คือการชักชวน (Persuasion) หมายถึงการกระทำใดๆที่มีเจตนาในการพยายามเปลี่ยนทัศนคติด้วยการให้ข้อมูล พฤติกรรมดังกล่าวนี้อาจพบได้ตั้งแต่สื่อโฆษณาทางทีวีที่ผู้บริโภครับชมในชีวิตประจำวัน ตลอดจนการชักชวนระหว่างกลุ่มเพื่อนโดยผู้ชักชวนมักมีบุคลิกภาพที่มีความเชื่อมั่นเช่นพูดคล่องมีข้อมูลแม่นยำมักจะประสบความสำเร็จในการเปลี่ยนทัศนคติผู้อื่นมากกว่าผู้ชักชวนที่มีบุคลิกตรงกันข้ามนอกจากนั้นบุคคลที่มีความภาคภูมิใจสูง (Self-Esteem) ในตนเองต่ำมักจะถูกชักจูงได้ง่ายกว่าบุคคลที่มีความภาคภูมิใจในตนเองสูง

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำไปใช้เพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยและเพื่อสร้างแนวคำถามในประเด็นเรื่องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและทัศนคติซึ่งอาจกล่าวได้ว่าการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

และทัศนคติมีองค์ประกอบหลายปัจจัยที่เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น ความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิด ความชื่นชอบส่วนตัว การสังเกตและเรียนรู้ การเลียนแบบจากบุคคลที่ตนเองชื่นชอบ รวมถึงการถูกชักชวนจากบุคคลในครอบครัว หรือกลุ่มบุคคลอื่น เป็นต้น ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ล้วนแล้วมีผลทำให้พฤติกรรมและทัศนคติของบุคคลนั้น บ่งบอกถึงตัวตนต่อสังคมว่าตนต้องการหรือไม่ต้องการอะไร

2.3. แนวคิดเกี่ยวกับเจตคติ

เจตคติ มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Attitude ได้มีนักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของเจตคติไว้หลายประการดังนี้

บงกช ธิติบดินทร์ (2542: 10) ได้กล่าวว่า Good ได้ให้ความหมายของคำว่าเจตคติคือ ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่จะสนับสนุนหรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่างบุคคลหรือสิ่งใดๆ

บุญส่ง นิลแก้ว (2541: 133) ได้กล่าวว่า Krech and Crutchfield ได้นิยามเจตคติ หมายถึงผลรวมของกระบวนการที่ทำให้เกิดแรงจูงใจอารมณ์การยอมรับการรับรู้การคิดซึ่งกระบวนการดังกล่าวเป็นผลมาจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

ดังนั้น สรุปได้ว่าเจตคติคือความคิดความรู้สึกหรือท่าทีที่พร้อมจะสนับสนุนหรือต่อต้านสถานการณ์บุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

บุญส่ง นิลแก้ว (2541: 134) ได้กล่าวว่า Oscomp ได้กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ของเจตคติ ดังนี้

1. เจตคติเป็นเสมือนกุญแจอย่างดีเพราะเพียงแต่รู้ว่าเรามี เจตคติอย่างไรเราก็สามารถที่จะสรุปพฤติกรรมต่างๆของเขาได้

2. เจตคติทำให้เราสามารถพิจารณาตัดสินหาสาเหตุของพฤติกรรมของบุคคลหนึ่งที่มีต่อบุคคลอื่นหรือต่อสิ่งอื่นได้

3. ความเข้าใจเรื่องเจตคติช่วยให้อธิบายถึงความคงเส้นคงวาในพฤติกรรมของบุคคลหนึ่งได้ซึ่งความคงเส้นคงวาในพฤติกรรมของแต่ละบุคคลจะช่วยอธิบายถึงสถานการณ์ของสังคมได้

4. เจตคติเป็นความสำคัญที่บุคคลพึงมีและเขาเห็นว่าถูกต้องโดยไม่คำนึงถึงความเกี่ยวข้องต่อพฤติกรรมของบุคคลอื่นและเจตคติของเขาจะมีส่วนทำให้บุคคลอื่นสถาบันต่างๆในสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลง

5. ในทางจิตวิทยาความเข้าใจเรื่องเจตคติเป็นการจัดเตรียมจุดสำคัญที่จะทำให้เกิดความสนใจในลักษณะต่างๆในสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลง

6. ในทางสังคมวิทยาเจตคติเป็นศูนย์กลางของความเข้าใจและพื้นฐานของพฤติกรรมทางสังคม

7. ในทางรัฐศาสตร์ความเข้าใจเกี่ยวกับความเห็นโดยทั่วไปมีความจำเป็นอย่างยิ่งในสังคม

ประกา เพ็ญสุวรรณ (2520:26) ทฤษฎีหรือแนวคิดเกี่ยวกับเจตคติในปัจจุบันได้แยกองค์ประกอบของเจตคติไว้ โดย Triandis ได้แยกองค์ประกอบไว้ 3 ประการคือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบที่ประมวลความรู้ความเข้าใจความคิดโดยทั่วไปที่มีต่อสิ่งของหรือปรากฏการณ์ต่างๆทำให้เกิดเจตคติซึ่งแสดงออกในแนวคิดที่ว่าอะไรถูกอะไรผิด

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อคุณค่าของสิ่งของหรือปรากฏการณ์ต่างๆถ้าบุคคลมีความคิดในทางที่ดีต่อสิ่งใดก็จะมีความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้นเจตคติจะออกมาในรูปของความรู้สึกชอบไม่ชอบพอใจหรือไม่พอใจซึ่งแสดงออกทางสีหน้าท่าทางเมื่อเขาคิดหรือพูดถึงนั้น

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบที่มีแนวโน้มในทางปฏิบัติคือความพร้อมหรือความโน้มเอียงล่วงหน้าที่จะกระทำหรือตอบสนองซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากความคิดความรู้สึกของบุคคลที่จะแสดงออกในรูปการยอมรับหรือการปฏิเสธการเข้าหาหรือการถอยหนี

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2539: 57) ได้กล่าวว่า Hannah and Michaelis ได้กล่าวถึงขั้นตอนการเกิดเจตคติและคุณธรรมไว้ดังนี้

1. ความใส่ใจ (Attending) ขั้นนี้เป็นขั้นเดียวกับการเก็บข้อมูล โดยการสังเกตนั่นเองซึ่งเป็นฐานข้อมูลของทุกอย่างแต่ความใส่ใจมุ่งลงไปทางความรู้สึกรับรู้สิ่งที่สังเกตไม่ใช่การสังเกตเฉยๆแต่เป็นขั้นสังเกตอย่างใส่ใจ

2. การตอบสนอง (Responding) เป็นขั้นความรู้สึกเข้าร่วมกิจกรรมตอบสนองการอภิปรายของกลุ่มสนใจการทำงานกับกลุ่ม

3. การยินยอม (Complying) เป็นความรู้สึกยินยอมเชื่อฟังกฎเกณฑ์ระเบียบที่กำหนดยินยอมทำตามระเบียบกฎเกณฑ์ที่มีอยู่ทำงานให้ครบถ้วนสมบูรณ์

4. การยอมรับ (Accepting) เป็นขั้นความรู้สึกมองเห็นคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ นำมาประพุดปฏิบัติเป็นพฤติกรรมหรือความคิดของตนเองอย่างมีความคงเส้นคงวาและสามารถให้เหตุผลว่าการกระทำใดดีหรือเหมาะสมกว่ากัน

5. ความชื่นชอบ (Preferring) เป็นขั้นความรู้สึกแสดงหรือสาธิตให้ทราบว่ายอมรับสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากกว่าสิ่งหนึ่งอย่างคงเส้นคงวาและสามารถเชื่อมโยงค่านิยมกับการเลือกกระทำจะเรียกว่าเป็นขั้นอสาส์กได้ในระดับนี้เพราะจิตใจศรัทธาพร้อมที่จะทำอยู่แล้ว

6. การบูรณาการรวมหน่วย (Integrating) เป็นขั้นตอนหล่อหลอมความรู้สึกซึ่งคงเส้นคงวาแล้วให้เป็นเจตคติและคุณธรรมประจำใจของตนเองจนบังเกิดเป็นคุณลักษณะ เฉพาะบุคคลสามารถวิเคราะห์วิจารณ์หรือให้ความคิดเห็นตามแนวความคิดเห็นที่เป็นของตนเองยึดถือ

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำไปใช้เพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยและเพื่อสร้างแนวคำถามในประเด็นเรื่องเจตคติ อาจกล่าวได้ว่าเจตคติเป็นการแสดงออกทางความรู้สึก ความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง รวมไปถึงความคิดบวกกับความรู้สึกของบุคคลที่จะแสดงออกในรูปการยอมรับหรือการปฏิเสธ โดยอาจเปลี่ยนแปลงไปในทางบวกหรือทางลบ แต่เจตคตินี้สามารถสร้างและเปลี่ยนแปลงได้

3. ยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด

ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศพส.) ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด (2555: 7-11) ได้กล่าวว่รัฐบาลภายใต้การบริหารราชการแผ่นดินของนางสาวยิ่งลักษณ์ชินวัตรนายกรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายของรัฐบาลต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 23-25 สิงหาคม 2554 โดยในด้านของยาเสพติดได้มีการบรรจุไว้ในนโยบายของรัฐบาล ดังนี้

1. นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก

1.1 กำหนดให้การแก้ไขและป้องกันปัญหาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ” โดยยึดหลักนิติธรรมในการปราบปรามลงโทษผู้ผลิตผู้ค้าผู้มีอิทธิพลและผู้ประพฤติมิชอบ โดยบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดยึดหลักผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดรักษาให้กลับมาเป็นคนดีของสังคมพร้อมทั้งมีกลไกติดตามช่วยเหลืออย่างเป็นระบบดำเนินการอย่างจริงจังในการป้องกันปัญหาด้วย การแสวงหาความร่วมมือเชิงรุกกับต่างประเทศในการควบคุมและสกัดกั้นยาเสพติดสารเคมีและสารตั้งต้นในการผลิตยาเสพติดที่ลักลอบเข้าสู่ประเทศภายใต้การบริหารจัดการอย่างบูรณาการและมีประสิทธิภาพรวมทั้งดำเนินการป้องกันกลุ่มเสี่ยงและประชาชนทั่วไปไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดด้วยการรวมพลังทุกภาคส่วนเป็นพลังแผ่นดินในการต่อสู้กับยาเสพติด

1.2 เร่งนำสันติสุขและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนกลับมาสู่พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ควบคู่ไปกับการขจัดความยากจนยาเสพติดและอิทธิพลอำนาจมืดโดยน้อมนำกระแสพระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” เป็นหลักปฏิบัติในแนวทางสันติวิธี โดยเน้นการส่งเสริมความร่วมมือในทุกภาคส่วนกับประชาชนในพื้นที่อำนาจความ

ยุติธรรมอย่างทั่วถึงเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและคุณภาพชีวิตสร้างโอกาสและความเสมอภาค พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่เคาร์พอดลักซ์ชนบทธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น ส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบที่สอดคล้องกับลักษณะพื้นที่โดยไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญทั้งนี้จะมีการบูรณาการการบริหารจัดการทุกภาคส่วนให้มีเอกภาพทั้งในระดับนโยบาย และระดับปฏิบัติรวมทั้งปรับปรุงพัฒนากฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องทันสมัยกับ สภาพความเป็นจริงของปัญหาที่เกิดขึ้นตลอดจนเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากความไม่สงบอย่างเป็นธรรม

2. นโยบายที่จะดำเนินการภายในช่วงระยะ 4 ปี ของรัฐบาล

2.1 นโยบายความมั่นคงแห่งรัฐ ได้แก่

2.1.1 พัฒนาและเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศส่งเสริมให้กองทัพพัฒนาความสัมพันธ์ทางทหารกับมิตรประเทศ และมีความพร้อมในการปฏิบัติการเพื่อสันติภาพในกรอบสหประชาชาติพัฒนาความสัมพันธ์ของหน่วยงานด้านความมั่นคงและกองทัพกับประเทศเพื่อนบ้านที่จะแก้ไขปัญหาต่างๆกับประเทศเพื่อนบ้านบนพื้นฐานของการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจซึ่งกันและกันทั้งภาครัฐและภาคประชาชนดำเนินการสำรวจและจัดทำหลักเขตแดนตามหลักฐานพื้นฐานของกฎหมายและสนธิสัญญาที่มีอยู่เพื่อมิให้เป็นเงื่อนไขของความขัดแย้งรวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อระงับยับยั้งและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติและยาเสพติดให้หมดไป

2.1.2 เร่งดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติดองค์กรอาชญากรรม การค้ามนุษย์ผู้หลบหนีเข้าเมืองแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายและบุคคลที่ไม่มีสถานะชัดเจน โดยการปรับปรุงระบบป้องกันและบังคับใช้กฎหมายรวมทั้งกฎหมายการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินอย่างเข้มงวดดูแลให้ความเป็นธรรมและเฝ้าระวังไม่ให้เกิดปัญหาที่กระทบต่อความมั่นคงและความสงบสุขภายในประเทศควบคู่ไปกับการจัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลภายใต้ความสมดุลระหว่างการรักษาความมั่นคงของชาติกับการดูแลสิทธิขั้นพื้นฐาน

2.2 นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

2.3 นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน

ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพและพละนาถัยที่คีสร้างนิตยความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เพื่อหลีกเลี่ยงการหมกมุ่นมั่วสุ่มกับอบายมุขและยาเสพติด

3. แนวความคิดการดำเนินยุทธศาสตร์

3.1 การแก้ไขและพลิกสถานการณ์ให้สามารถเอาชนะยาเสพติดจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของทุกภาคส่วนจนเกิดเป็นพลังแผ่นดินซึ่งเป็นปัจจัยเงื่อนไขสำคัญลำดับแรกในการเอาชนะยาเสพติด

3.2 การแก้ไขปัญหายาเสพติดจำเป็นต้องตัดวงจรปัญหา 3 วงจร อันได้แก่ การลดปัญหาการผลิต การค้ายาเสพติดการลดปัญหาผู้เสพยาผู้ติดการแก้ไขกลุ่มเสี่ยงและป้องกันมิให้เกิดผู้เสพยารายใหม่ รวมไปถึงจนถึงแนวทางการเอาชนะยาเสพติดตามยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดนี้มุ่งการดำเนินยุทธศาสตร์ด้วยการมีส่วนร่วมของคนในชาติทุกภาคส่วนโดยไม่ส่งผลกระทบต่อในทางลบเพื่อเป็นรากฐานการนำไปสู่ความยั่งยืนของการแก้ไขปัญหาจึงดำเนินการเป็นลำดับขั้นตอนดังนี้

3.2.1 ใช้หลักเมตตาธรรมในการตัดวงจรด้านผู้เสพยา/ผู้ติดยาเสพติดซึ่งมีผู้เกี่ยวข้องได้รับผลกระทบและเดือดร้อนมากที่สุดจำเป็นต้องได้รับการเยียวยารักษาโดยเร่งด่วนอันเป็นการคืนคนสู่ครอบครัวชุมชนสังคมและประเทศชาติด้วย

3.2.2 ความเข้มแข็งและกระบวนการมีส่วนร่วมของพลังสังคมและพลังชุมชนการตัดวงจรกลุ่มเสี่ยงและป้องกันมิให้เกิดผู้เสพยารายใหม่ด้วยการแก้ปัญหากลุ่มเสี่ยงพื้นที่เสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกันในกลุ่มเด็กและเยาวชนการลดปัญหาการผลิตการค้ายาเสพติดด้วยการปราบปรามเพื่อนำผู้ผลิตและผู้ค้ายาเสพติดมาลงโทษด้วยมาตรการทางกฎหมายและกลไกกระบวนการยุติธรรมอย่างรวดเร็วและเป็นธรรมซึ่งจะต้องดำรงความเข้มแข็งเพื่อสนับสนุนการแก้ปัญหาผู้เสพยาผู้ติดและกลุ่มเสี่ยงสร้างความสัมพันธ์กับต่างประเทศในทุกระดับเพื่อหยุดยั้งการผลิตและร่วมมือกันในการสกัดกั้นการลักลอบนำเข้า/ส่งออกยาเสพติด สารตั้งต้นและเคมีภัณฑ์ที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดทั้งนี้การตัดวงจรปัญหาแต่ละด้านต้องมีการดำเนินยุทธศาสตร์ทุกด้านอย่างบูรณาการและผสมผสานสอดคล้องสัมพันธ์กันตามสถานการณ์ของพื้นที่โดยมุ่งต่อเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ตามยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการร่วมกัน

3.2.3 จัดระบบข้อมูลด้านผู้ค้ากลุ่มเสี่ยงพื้นที่เสี่ยงจากพื้นที่อำเภอ/จังหวัดเข้ามายังส่วนกลางซึ่งจะทำให้สามารถกำกับติดตามตรวจสอบ สถานการณ์ได้อย่างใกล้ชิด

3.2.4 ความยั่งยืนของการเอาชนะยาเสพติดอยู่ที่ความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชนที่จะสามารถเฝ้าระวังดูแลและแก้ปัญหาต่อเนื่องในระยะยาวจึงเป็นจุดแตกหักของปัญหาเงื่อนไขความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชนจะเกิดขึ้นต่อเมื่อมีความเอาใจจริงเอาใจในระดับพื้นที่ โดยการบูรณาการและการมีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานองค์กรทุกระดับทั้งภาครัฐ ภาคประชาชนและท้องถิ่นยึดหลักการร่วมกันคิดร่วมกันวางแผนร่วมกันทำงานสร้างเอกภาพในการทำงานแบบบูรณาการ

3.2.5 สร้างเอกภาพในการทำงาน โดยกำหนดกลไกการทำงานในลักษณะของ ศูนย์อำนวยการที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการจากส่วนกลางและมีการส่งการไปยังภูมิภาครวมทั้งกำหนด เจ้าภาพในแต่ละเรื่องอย่างชัดเจน

3.2.6 แนวทางหลักของการบริหารจัดการจึงใช้พื้นที่เป็นศูนย์กลางมีการแบ่ง พื้นที่ในการดูแลและสอดคล้องในเรื่องภัยของยาเสพติดมอบบทบาทความรับผิดชอบร่วมโดยให้อำนาจกับผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่จะระดมสรรพกำลังในพื้นที่โดยมี คณะผู้บริหารในพื้นที่ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนายแพทย์ สาธารณสุขจังหวัดผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทุกเขตในจังหวัด ผู้บังคับบัญชาหน่วย ทหารในพื้นที่ร่วมเป็นที่รับผิดชอบต่อผลสำเร็จในการแก้ไขปัญหาโดยมีทีมปฏิบัติการระดับ อำเภอประกอบด้วยนายอำเภอผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรสาธารณสุขอำเภอสำนักงานพัฒนา ชุมชนอำเภอและผู้บริหารสถานศึกษาในพื้นที่เป็นแกนขับเคลื่อนการทำงานร่วมกับผู้นำและแกน นำในหมู่บ้าน/ชุมชนผู้นำท้องถิ่น โดยกระบวนการประชาคมเป็นหลัก

3.2.7 การปฏิบัติการตามยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดมุ่งให้ สามารถลดความรุนแรงของปัญหายาเสพติดจนไม่กระทบความเดือดร้อนและสร้างความเชื่อมั่น ให้แก่ประชาชนในทุกพื้นที่ภายในระยะเวลา 1 ปีและมุ่งดำเนินงานมาตรการต่อเนื่องโดยปฏิบัติการ ตามสถานการณ์เป็นระยะควบคู่กับการกำหนดให้มีแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามยา เสพติดเพื่อกำหนดแนวทางสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในระยะยาวให้สอดคล้อง รองรับเป้าหมายและทิศทางตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555- 2559) และแผนการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล

4. วัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด คือ การยุติสถานการณ์ การแพร่ระบาดของยาเสพติดที่เป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงและความสงบสุขของประชาชนและ สังคมให้ได้อย่างรวดเร็วต่อเนื่องและยั่งยืน โดยพลังแผ่นดินทุกภาคส่วนจะต้องร่วมมือกันลดความ รุนแรงของปัญหายาเสพติดจนไม่ส่งผลกระทบต่อความเดือดร้อนของประชาชนภายในระยะเวลา 1 ปี (ปี พ.ศ.2555)

5. กลยุทธ์การดำเนินงานของรัฐบาล

รัฐบาลถือว่าปัญหาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติที่จะต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาอย่าง จริงจังและน้อมนำพระราชดำรัสของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถในเรื่องยาเสพติดมา ปฏิบัติให้สำเร็จลุล่วงโดยใช้ยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดเป็นยุทธศาสตร์หลักกำหนด กลยุทธ์สำคัญที่จะดำเนินการคือ 7 แผน 4 ปรับ 3 หลัก 6 เร่งเพื่อให้เป็นสิ่งที่ทุกหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องยึดเป็นหลักในการขับเคลื่อนงานยาเสพติด

แผนที่ 1 การสร้างพลังสังคมและพลังชุมชนเอาชนะยาเสพติด เป็นแผนที่ทำให้หมู่บ้าน/ชุมชนทั่วประเทศประมาณ 85,000 แห่งมีการรวมตัวเป็นพลังแผ่นดินและใช้พลังที่รวมตัวนี้ดำเนินการป้องกันเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชนรวมทั้งส่งเสริมให้องค์กรหน่วยงานโรงเรียนสถานประกอบการ ภาคเอกชนทุกแห่งได้รวมกันเป็นพลังแผ่นดินทั่วประเทศ รัฐบาลหยิบยกแผนนี้เป็นแผนแรกเพื่อต้องการสื่อให้สาธารณชน ทั้งประเทศได้ระลึกว่าการแก้ไขปัญหาเสพติดจะต้องร่วมมือกันทุกภาคส่วน

แผนที่ 2 การแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด (Demand) เป็นแผนที่ลดจำนวนผู้เสพยาเสพติดในประเทศไทยประมาณการว่าจำนวนผู้เสพยาเสพติดในประเทศไทยในขณะนี้กว่า 1.2 ล้านคนตั้งเป้าหมายไว้ว่าในปีแรกจะดำเนินการให้ได้ถึง 400,000 คนทั่วประเทศโดยจะดำเนินการนำผู้เสพเข้ารับการรักษาในทุกระบบทั้งระบบสมัครใจระบบบังคับบำบัดระบบต้องโทษจะขยายสถานบำบัดให้เพียงพอและจะให้องค์กรภาคเอกชนภาคชุมชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกันบำบัดรักษารวมทั้งจะดำเนินการต่อผู้เสพให้ครบวงจรทั้งการติดตามช่วยเหลือฟื้นฟูและผู้เสพในด้านอาชีพการงานสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นปกติไม่กลับไปมีพฤติกรรมซ้ำอีก

แผนที่ 3 การสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติด (Potential Demand) เป็นแผนที่มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้กับประชาชนเยาวชนทั่วไปเยาวชนกลุ่มเสี่ยงเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันต่อปัญหาเสพติดให้กับประชาชนทั้งประเทศซึ่งจะเป็นการตัดการเพิ่มขึ้นของผู้เสพรายใหม่โดยจะให้ความสำคัญในการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาทุกแห่งรวมทั้งจัดปัจจัยเสี่ยงที่เอื้อต่อปัญหาเสพติดให้หมดไปจะสร้างคุณภาพชีวิตทัศนคติให้กับเยาวชนที่จะเป็นอนาคตของชาติไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

แผนที่ 4 การปราบปรามยาเสพติดและบังคับใช้กฎหมาย (Supply) เป็นแผนที่ลดผู้ผลิตผู้ค้า ผู้ลำเลียงยาเสพติดในทุกระดับเพื่อตัดวงจรที่จะนำยาเสพติดมายังตลาดผู้เสพรัฐบาลจะเน้นย้ำให้ใช้หลักการบังคับใช้กฎหมายตามหลักนิติธรรมอย่างเคร่งครัดใช้มาตรการทางด้านทรัพย์สินการสืบสวนขยายผลเป็นแนวทางปฏิบัติหลักจะมุ่งลดความเดือดร้อนของประชาชนต่อปัญหาการค้ายาเสพติดในชุมชนจะพัฒนากระบวนการยุติธรรมให้เอื้ออำนวยต่อการปราบปรามยาเสพติดรวมทั้งจะลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างเด็ดขาด

แผนที่ 5 ความร่วมมือระหว่างประเทศเป็นแผนที่จะแสวงความร่วมมือกับต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศเพื่อนบ้านเพื่อร่วมกันปราบปรามการผลิตและค้ายาเสพติดมิให้ปัญหาเสพติดเป็นภัยของแต่ละประเทศโดยจะเร่งรัดในด้านความร่วมมือในทุกด้านทั้งในด้านการข่าวการปราบปรามการปฏิบัติการร่วมรวมทั้งใช้นโยบาย เชิงรุกการพัฒนาพื้นที่ชายแดนตามแนวทาง

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เพื่อให้ชายแดนมีความเป็นอยู่อย่างสันติ

แผนที่ 6 การสกัดกั้นยาเสพติดเป็นแผนที่จะดำเนินการมาตรการต่างๆเพื่อสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดนทุกด้านมิให้มีการลักลอบนำยาเสพติดสู่ประเทศไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางภาคเหนือภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อสร้างแนวสกัดกั้นที่มีประสิทธิภาพโดยจะเสริมความมั่นคงตามแนวชายแดนเพิ่มการลาดตระเวนการตั้งจุดตรวจจุดสกัดตามเส้นทางชายแดนการสร้างหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งตามแนวชายแดนเป็นหมู่บ้านสกัดกั้นยาเสพติดชายแดนจัดระเบียบหมู่บ้านตามแนวชายแดนรวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพจุดตรวจจุดสกัดกั้นตามเส้นทางตอนในทั่วประเทศให้เป็นตาข่ายการสกัดกั้นการลำเลียงยาเสพติดทั่วประเทศ

แผนที่ 7 การบริหารจัดการแบบบูรณาการ เป็นแผนที่ระดมสรรพกำลังทั้งประเทศเข้าแก้ไขปัญหาเสพติดมีการจัดองค์กรกลไกการแก้ไขปัญหาเสพติด ทุกระดับจะบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพทั้งในด้านโครงสร้างกลไกการบริหารงบประมาณการพัฒนากำลังคนการสร้างขวัญกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดดีเด่นฯลฯ รวมทั้งจะจัดการบูรณาการการแก้ไขปัญหาเสพติดในระดับพื้นที่มอบหมายบุคคลรับผิดชอบเป็นเจ้าภาพชัดเจน

ปรับที่ 1 ปรับปรุงข้อมูลการข่าวให้ถูกต้องทันสมัยซึ่งเป็นสิ่งชี้้นำการแก้ไขปัญหาข้อมูลสำคัญที่จะปรับปรุงคือข้อมูลผู้ค้าข้อมูลผู้เสพข้อมูลกลุ่มเสี่ยงข้อมูลพื้นที่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดข้อมูลการดำเนินงาน โดยจะใช้ระบบคอมพิวเตอร์เป็นส่วนจัดการข้อมูลให้เชื่อมโยงกันจัดตั้งห้องศูนย์ปฏิบัติการ (War Room) ในทุกระดับทั้งในส่วนกลางและจังหวัดมีการแสดงผลในระบบแผนที่ภูมิศาสตร์/GIS ตามหลักการจัดระบบจัดการข้อมูลสมัยใหม่

ปรับที่ 2 ปรับบทบาทพฤติกรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐการประกาศเรื่องยาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติต้องการแสดงให้เห็นว่าการแก้ไขปัญหาเสพติดไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยการปฏิบัติปกติจะต้องมีการมอบหมายปรับกำลังปรับบทบาทเจ้าหน้าที่ให้พร้อมท้อมอย่างเต็มที่โดยจะมีการมอบหมายหน้าที่หลัก-รองของการเป็นเจ้าภาพมีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการในทุกระดับมีเจ้าหน้าที่หน่วยต่างๆ มาปฏิบัติงานอย่างเต็มที่มีการคัดเลือกคัดสรรเจ้าหน้าที่ที่มีคุณภาพมาปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดการรวมศูนย์บูรณาการกำลังการปฏิบัติงานที่สำคัญการควบคุมพฤติกรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้แสวงประโยชน์ต่อยาเสพติดทั้ง โดยตรงและโดยอ้อมซึ่งจะมีการลงโทษอย่างเด็ดขาดทำให้ประชาชนไว้วางใจและเชื่อมั่นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ปรับที่ 3 ปรับกฎหมายกฎระเบียบข้อบังคับเพื่อให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และภาคส่วนต่างๆ มีประสิทธิภาพมากขึ้นลดขั้นตอนการดำเนินงานจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายหลายฉบับเช่นพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้เสพยาเสพติดฯที่นำผู้เสพเข้าระบบบังคับ

บำบัดจะต้องปรับแก้ให้คล่องตัวมากขึ้นตอนพระราชบัญญัติมาตรการฯที่ใช้ในการยึดอายุทรัพย์สินจะต้องปรับปรุงในด้านระเบียบระยะเวลาเพื่อให้เป็นเครื่องมือของเจ้าหน้าที่มากยิ่งขึ้นรวมทั้งจะพิจารณาเพิ่มบทบาทอำนาจให้กับชุมชนในการเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยถูกต้อง

ปรับที่ 4 ปรับทัศนคติของสังคมและชุมชนมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหายาเสพติดให้ประชาชนทั้งประเทศรู้ว่ายาเสพติดไม่ใช่เรื่องของฝ่ายรัฐแต่เพียงอย่างเดียวแต่เป็นเรื่องของประชาชนทั้งประเทศที่ต้องร่วมกันเป็นเจ้าของปัญหาพร้อมแก้ไขสังคมมีการปรับทัศนคติต่อผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดที่ยุติพฤติกรรมแล้วด้วยการให้อภัยให้การยอมรับเปิดโอกาสให้ปรับปรุงตัวมีอาชีพการงานรองรับในหน่วยงานต่างๆสามารถกลับสู่สังคมได้อย่างปกติ

หลักที่ 1 หลักการแก้ไขปัญหาโดยใช้หลักเมตตาความรักในเพื่อนมนุษย์อยากเห็นคนผิดกลับตัวเป็นคนดีคืนความรักให้ครอบครัวคืนสุขให้ชุมชนโดยจะใช้มาตรการทางชุมชน มาตรการทางสังคม มาตรการประชามเพื่อให้เป็นกระแสของคนที่หม่อมมากทำให้เกิดผลต่อผู้กระทำผิดยาเสพติดคิดละเลิกด้วยกระบวนการทางสังคมเว้นแต่ผู้ไม่ยินยอมก็จะดำเนินการอย่างจริงจัง ดังนั้นแผนงานทั้ง 7 แผนจึงมีหลักนี้แทรกอยู่

หลักที่ 2 ยึดหลักนิติธรรมใช้การบำบัดป้องกันควบคุมการปราบปรามเป็นการใช้กระบวนการทางกฎหมายมาบังคับใช้อย่างจริงจังตามหลักนิติธรรมและโดยที่ความต้องการลด demand ผู้เสพให้มากที่สุดการจะลดผู้เสพได้จะต้องดำเนินการในด้าน supply และด้านป้องกันควบคุมไปด้วย เพื่อตัดวงจรการค้าและป้องกันผู้เสพรายใหม่จึงสามารถลดปัญหาได้อย่างแท้จริงซึ่งก็คือการบูรณาการมาตรการต่างๆบนพื้นฐานของหลักนิติธรรม

หลักที่ 3 หลักแก้ปัญหโดยยึดพื้นที่เป็นตัวตั้งหรือ Area Approach โดยยึดจังหวัด อำเภอ ตำบลหมู่บ้านเป็นตัวตั้งของการแก้ไขปัญหาให้พื้นที่เป็นเจ้าของปัญหาสร้างความเข้มแข็งให้กับพื้นที่ทั้งในด้านบทบาทอำนาจการระดมสรรพกำลังการงบประมาณการบริหารจัดการให้ผู้ว่าราชการจังหวัด/นายอำเภอเป็นเจ้าภาพและรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหามี 5 หน่วยหลักสำคัญ ได้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดผู้บังคับการตำรวจจังหวัดสาธารณสุขจังหวัดฝ่ายศึกษาธิการจังหวัดหน่วยงานด้านทหารเป็นต้น

เร่งที่ 1 เร่งดำเนินการในด้านข้อมูลปัญหาให้ทุกหน่วยหาข้อมูลปัญหายาเสพติดที่เป็นจริงในระดับพื้นที่ในทุกจังหวัดโดยจะใช้วิธีการที่รอบคอบชัดเจนใช้งานการข่าวขยายผลจากผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดจากประชาคมชุมชนฯลฯ และให้ตรวจสอบต่างๆอย่างถูกต้องและใช้ข้อมูลนี้มาจัดทำแผนแก้ไขปัญหารวมทั้งเร่งจัดตั้งศูนย์ข้อมูลทุกระดับ

เร่งที่ 2 เร่งลดจำนวนผู้เสพยาจากหมู่บ้าน/ชุมชนโดยจะเร่งจัดทำแผนบำบัดรักษาลดจำนวน ผู้เสพยาเสพติดในพื้นที่โดยเร็วยึดคุณภาพและจะดำเนินการให้ครบวงจรทั้งการติดตาม

ช่วยเหลือฟื้นฟูการแก้ไขปัญหาคือพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมให้การแก้ไขปัญหาเป็นไปอย่างยั่งยืน

เรื่องที่ 3 เร่งแสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศและการสกัดกั้นยาเสพติดโดยจะเร่งประสานงานขยายความร่วมมือกับประเทศที่มีผลกระทบต่อปัญหาเสพติดกับประเทศไทยมากที่สุดขยายความร่วมมือในระดับปฏิบัติให้มากขึ้นเพิ่มประสิทธิภาพการสกัดกั้นตามแนวชายแดน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ภาคเหนือภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นเป้าหมายเร่งด่วนอันดับแรกเพื่อลดปริมาณนำเข้ายาเสพติดจากนอกประเทศให้เหลือน้อยที่สุดพร้อมกันนี้จะเร่งการจัดตั้งจุดตรวจเส้นทางตอนในให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

เรื่องที่ 4 เร่งปราบปรามผู้ค้าความเดือดร้อนของประชาชนจากปัญหาเสพติด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ค้าที่สร้างความเดือดร้อนให้กับชุมชน-สังคมที่ประชาชนร้องเรียนตามช่องทางต่างๆและจะมีการแจ้งผลการดำเนินงานให้ประชาชนรับทราบรวมทั้งจะเร่งขยายผลการดำเนินงานในด้านยึดทรัพย์ผู้ค้ายาเสพติดตามหลักนิติธรรมให้เพิ่มมากขึ้น

เรื่องที่ 5 เร่งแก้ไขปัญหายาเสพติดในกลุ่มเสี่ยงทั้งในและนอกสถานศึกษาที่เป็นความห่วงใยของพ่อแม่ผู้ปกครองทั่วประเทศจะเร่งให้ทุกจังหวัดเข้มงวดกวาดล้างพื้นที่เสี่ยงปัจจัยเสี่ยงที่สร้างความเดือดร้อนรำคาญให้กับชุมชนและสังคมที่สำคัญได้แก่สถานบันเทิงแหล่งมั่วสุมของเยาวชน การรวมกลุ่มแข่งรถตามท้องถนนการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงและมีผลต่อประชาชนผู้บริสุทธิ์นอกจากนี้จะเร่งสร้างระบบป้องกันและเฝ้าระวังยาเสพติดในสถานศึกษาในทุกจังหวัดเพื่อสร้างความสบายใจให้กับผู้ปกครอง

เรื่องที่ 6 เร่งสร้างหมู่บ้าน/ชุมชนให้มีความเข้มแข็งโดยน้อมนำพระราชดำรัสสมเด็จพระนางเจ้าฯพระบรมราชินีนาถเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2554 ในเรื่องโครงการกองทุนแม่ของแผ่นดินซึ่งถือเป็นยุทธศาสตร์พระราชทานในการสร้างหมู่บ้าน/ชุมชนให้มีความเข้มแข็งมีการรวมกลุ่มเฝ้าระวังยาเสพติดมีการพึ่งตัวเองพึ่งพากันเองแก้ไขปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชนโดยใช้ทุนทางสังคมของตนและต่อยอดไปสู่การแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืนด้วยเศรษฐกิจพอเพียง

4. แนวคิดเกี่ยวกับโครงการ D.A.R.E. ในต่างประเทศและในประเทศไทย

4.1 แนวคิดเกี่ยวกับโครงการ D.A.R.E. ในต่างประเทศ

อาภาศิริ สุวรรณานนท์ และคณะ (2552: 63-73) ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับโครงการ D.A.R.E. ในต่างประเทศดังนี้

4.1.1 โครงการ D.A.R.E. ในอเมริกา โครงการ D.A.R.E. (Drug Abuse Resistance Education) หรือโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียนก่อตั้งขึ้นโดยสารวัตร Daryl Francis Gates และ Glenn Levant ได้รับการสถาปนาขึ้นเมื่อเดือนกันยายนปีค.ศ.1983 ที่นคร ลอสแอนเจลิสโดยกรมตำรวจนครลอสแอนเจลิส (LAPD) กับเขตการศึกษาพร้อมกับเมือง ลอสแอนเจลิส(LAUSD) และเป็นหลักสูตรการป้องกันยาเสพติดซึ่งพัฒนาโดยนักวิชาการด้าน การศึกษาและสอนโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจในเครื่องแบบ (ตำรวจ D.A.R.E.) เพื่อให้เด็กนักเรียนเข้าใจ เกี่ยวกับการต่อต้านการใช้ยาเสพติดและวิธีหลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรงโครงการ D.A.R.E.ได้รับการยกย่องว่าประสบความสำเร็จมากซึ่งขณะนี้มีการดำเนินการอยู่มากกว่า 54 ประเทศทั่วโลกใน ช่วงเวลา 3 ปี ที่ผ่านมามากกว่า 220 ประเทศได้มีการเริ่มต้นโครงการ D.A.R.E. ซึ่งเป็นโครงการ ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้ดำเนินการสอนบทเรียนในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่องให้กับเยาวชนจากชั้น อนุบาลไปจนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ถึงวิธีการสกัดกั้นและอดทนต่อแรงกดดันจากเพื่อนและมีชีวิต อย่างสมบูรณ์โดยปราศจากยาเสพติดและความรุนแรง ความต้องการ โครงการ D.A.R.E.อย่างท่วม ท้นทั้งในและต่างประเทศนำมาสู่การก่อตั้งโครงการ D.A.R.E. ในอเมริกาซึ่งเป็นองค์กรที่ไม่มุ่งหวัง ผลกำไรแห่งชาติ D.A.R.E.อเมริกาให้บริการประหนึ่งแหล่งทรัพยากรของชุมชนช่วยเหลือชุมชน ให้สร้างและยกระดับโครงการ D.A.R.E.ในท้องถิ่น D.A.R.E. อเมริกาให้การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ สนับสนุนการพัฒนาและการประเมินผลหลักสูตร D.A.R.E. ให้อุปกรณ์การเรียนแก่นักเรียน ฝ้า สังกัดติดตามมาตรฐานการเรียนการสอนและผลลัพธ์ของโครงการรวมทั้งสร้างสรรค์ความ ตระหนักถึงโครงการ D.A.R.E.

หลักสูตร D.A.R.E. ถูกสร้างขึ้นให้ถูกนำไปสอนโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ซึ่งได้รับ พื้นความรู้ที่เป็นประโยชน์จากการฝึกอบรมและประสบการณ์เพื่อตอบคำถามที่ ไร้เดียงสาที่ถาม โดยนักเรียนตัวน้อยเกี่ยวกับยาเสพติดและอาชญากรรมก่อนการเข้าเป็นสมาชิกโครงการ D.A.R.E. เจ้าหน้าที่จะผ่านการฝึกอบรมพิเศษเป็นเวลา 80 ชั่วโมงในเรื่องต่างๆเช่นการพัฒนาเด็กการจัดการ ในชั้นเรียนเทคนิคการสอนและทักษะการสื่อสาร 40 ชั่วโมงของการฝึกฝนเพิ่มเติมได้ถูกจัดให้กับ ครูฝึก D.A.R.E. เพื่อเตรียมตัวพวกเขาในการสอนหลักสูตรมัธยมศึกษา

คณะที่ปรึกษาประธานาธิบดีผู้ว่าการรัฐ สมาชิกสภาองเกรสและสมาชิกสภานิติ บัญญัติของมลรัฐได้มีการยกย่องชื่นชมโครงการ D.A.R.E. ตั้งแต่ปี 1988 คำแถลงการณ์จาก

ประธานาธิบดีระบุให้กำหนดวัน D.A.R.E. แห่งชาติ (National D.A.R.E. Day) เป็นประจำทุกปีซึ่งประธานาธิบดีบารัคโอบามาแห่งสหรัฐอเมริกาได้ออกประกาศอย่างเป็นทางการให้วันที่ 8 เมษายนของทุกปีเป็นวัน D.A.R.E. แห่งชาติ

โครงการ D.A.R.E. แตกต่างออกไปจากการต่อต้านการใช้ยาเสพติดและความรุนแรงแบบเก่าโครงการนี้ให้ทักษะที่มีประโยชน์กับเด็กในการจำแนกแยกแยะและต่อต้านความกดดันที่โจ่งแจ้งและเด่นชัดซึ่งเป็นต้นเหตุให้พวกเขาทดลองใช้ยาเสพติดหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับกลุ่มหรือกิจกรรมที่มีความรุนแรง

โครงการ D.A.R.E. ถูกมองอย่างเป็นสากลในฐานะตัวอย่างของการรักษาความสงบในชุมชนและที่เป็นที่ยอมรับของนานาชาติกระทรวงยุติธรรมประจำสหรัฐอเมริกาได้พิสูจน์แล้วว่าชุมชนต่างๆได้ประโยชน์จากโครงการ D.A.R.E. อย่างไร

1. โครงการ D.A.R.E. ทำให้ตำรวจใกล้ชิดประชาชนซึ่งหมายถึงการที่เยาวชนสามารถเริ่มที่จะสร้างความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในฐานะประชาชนเช่นเดียวกัน
2. โครงการ D.A.R.E. เปิดโอกาสให้นักเรียนเห็นเจ้าหน้าที่ตำรวจในบทบาทของการช่วยเหลือมิใช่เพียงบทบาทของการใช้กำลังบังคับข่มขู่
3. โครงการ D.A.R.E. เปิดช่องทางการระหว่างเยาวชนกับการใช้กฎหมายบังคับให้กับชุมชน
4. เจ้าหน้าที่ของโครงการ D.A.R.E. ให้ความสะดวกโดยการเป็นเส้นทางในการจัดหาข้อมูลทีนอกเหนือจากเรื่องที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ตั้งแต่การเริ่มต้นของโครงการ D.A.R.E. เยาวชนมากกว่า 100 ล้านคนได้เข้ามามีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากโครงการ D.A.R.E. ทุกวันนี้มีครูในโครงการ D.A.R.E. มากกว่า 50,000 คนให้บริการกับนักเรียน 26 ล้านคนใน 80% ของโรงเรียนในอำเภอต่างๆทั่วประเทศรวมถึงเยาวชน 10 ล้านคนในประเทศอื่นๆอีก 54 ประเทศทั่วโลกการสัมภาษณ์จากการวิจัยนักเรียนโรงเรียนในแคลิฟอร์เนียเมื่อไม่นานมานี้เด็กนักเรียน 95% รายงานว่าครู D.A.R.E. ในท้องถิ่นของพวกเขาจะมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการตัดสินใจไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

4.1.2 โครงการ D.A.R.E. ในสหราชอาณาจักร โครงการ D.A.R.E. เข้ามาในสหราชอาณาจักรในปีค.ศ.1993 และทดลองใช้ในมณฑล Nottinghamshire ซึ่งตั้งอยู่ในตะวันออกเฉียงกลางของประเทศในช่วงปี ค.ศ. 1993-1996 ต่อมาในปีค.ศ. 1997 ครูใหญ่ของโรงเรียนในชุมชนชื่อ London School ตั้งคำถามขึ้นว่าเป็นไปได้หรือไม่สำหรับเจ้าหน้าที่ในโรงเรียนในชุมชนต่างๆจะแสวงหาหลักสูตรด้านยาเสพติดที่สามารถนำมาใช้ในโรงเรียนอันเป็นผลมาจากเอกสาร DFE4/95 ซึ่งระบุว่าโรงเรียนต่างๆควรคำนึงถึงการให้การศึกษาทางใดทางหนึ่งเกี่ยวกับยาเสพติดนายสิบหนึ่ง

นายและเจ้าหน้าที่ตำรวจหนึ่งนายได้เข้ารับการอบรมหลักสูตร D.A.R.E. ที่นครลอสแอนเจลิสและเป็นที่มาของการนำโครงการ D.A.R.E. มาใช้ในกรุงลอนดอนโครงการนำเสนอโครงการครั้งแรกเกิดขึ้นที่โรงเรียน Sir John Cass Foundation ให้กับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ของโรงเรียนในเดือนธันวาคม ปีค.ศ.1997 คณะผู้ดำเนินโครงการ D.A.R.E. ในกรุงลอนดอนขณะนี้ประกอบด้วยประชาชนในชุมชนองค์กรภายนอกผู้ปกครองนักศึกษาศาสตราจารย์เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เกษียณแล้ว ฯลฯ คณะผู้ดำเนินโครงการ D.A.R.E. ได้ดำเนินการรับบริจาคและดำเนินการกิจกรรมอื่น ๆ ที่มีความสำคัญต่อโครงการในการที่จะดำเนินการในโรงเรียนซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. หลักสูตร K-4 เป็นหลักสูตรที่สอนให้กับนักเรียนระดับก่อนวัยเรียนถึงประถมศึกษาปีที่ 4
2. การนำเสนอ 6 ครั้งกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งนักเรียนเหล่านี้อยู่ในช่วงอายุที่มีความเกี่ยวข้องกับกลุ่ม
3. การนำเสนอ 10 ครั้งกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และตามด้วยการจบการศึกษา (ประถมศึกษาปีที่ 6) ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญและเป็นการสอนหลักของโรงเรียนต่างๆ
4. ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หรือ 2 ซึ่งอยู่ในช่วงมัธยมต้นและเป็นช่วงอายุที่เฉพาะเจาะจงที่จะบังคับใช้หรือสอนตัวต่อตัวหากนักเรียนไม่ได้มีความรู้พื้นฐานเรื่อง D.A.R.E. มาก่อน
5. หลักสูตรผู้ปกครองซึ่งจะสอนให้กับผู้ปกครองที่บ้านและที่บริษัท

ตั้งแต่โครงการ D.A.R.E. เข้ามาในสหราชอาณาจักรหลักสูตร D.A.R.E. ได้ถูกเขียนขึ้นใหม่หลายครั้งซึ่งฉบับปัจจุบันเสร็จสมบูรณ์ลงในปี ค.ศ.2008 หลักสูตรอบรมครู D.A.R.E. มีขึ้น ณ กรุงลอนดอนในเดือนพฤศจิกายนค.ศ.2008 โครงการ D.A.R.E. ในสหราชอาณาจักรเป็นโครงการการกุศลแห่งชาติซึ่งดำเนินงานในทั่วทุกส่วนของประเทศและเข้มแข็งเป็นอย่างยิ่งในตอนกลางของประเทศโดยเฉพาะกรุงลอนดอนอันเป็นเมืองหลวงและกระทรวงกลาโหมมีฐานที่มั่นอยู่ในสหราชอาณาจักรและในต่างแดนเป้าประสงค์ของโครงการ D.A.R.E. ในสหราชอาณาจักรนั้นเพื่อให้ความรู้แก่เยาวชนเกี่ยวกับภัยของการใช้ยาเสพติดรวมถึงเหล้าและบุหรี่ในทางที่ผิดอีกทั้งยังฝึกทักษะในการหลีกเลี่ยงความรุนแรงตลอดชีวิตทั้งช่วงประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในโรงเรียนโครงการ D.A.R.E. ในสหราชอาณาจักรสนับสนุนกิจกรรมกีฬาซึ่งมีประโยชน์ต่อสุขภาพอย่างเต็มที่ในช่วงที่เด็กอยู่ภายนอกบริเวณโรงเรียนหัวใจสำคัญของโครงการ D.A.R.E. ในสหราชอาณาจักร คือ การส่งเสริมการใช้ชีวิตที่คำนึงถึงสุขภาพพลานามัยที่ดีและทำให้เลือกวิถีทางชีวิตที่พิสูจน์แล้วว่าดี

4.1.3 โครงการ D.A.R.E. ในฟิลิปปินส์ ด้วยเหตุผลที่สถานีตำรวจแห่งเมืองมาลาบอน (Malabon City Police Station .MCPS) ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของกรุงมนิลา มีความพยายามที่จะจัดยาเสพติดผิดกฎหมายและผู้ค้ายาในพื้นที่ที่ควบคุมของสถานีจึงสร้างหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนที่ดำเนินการต่อต้านยาเสพติดสำหรับนักเรียนในโรงเรียนที่ดำเนินการโดยเทศบาลเมือง ผู้กำกับการพิเศษ Roberto C.Villanueva ซึ่งเป็นผู้บัญชาการ MCPS กล่าวว่าโครงการ D.A.R.E. ในฟิลิปปินส์มีเป้าประสงค์ที่จะให้ความรู้กับนักเรียนเกี่ยวกับร่างกายจิตใจและอันตรายทางร่างกายเมื่อเกี่ยวข้องกับยาเสพติดและยังกล่าวอีกว่าโครงการ D.A.R.E. ในฟิลิปปินส์นั้นถูกบริหารจัดการโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ 3 Edgar Cabronero ซึ่งเป็นสมาชิกของหน่วยงานตำรวจปราบปรามยาเสพติดประจำเมืองและพวกเขาถือเป็นเบื้องหลังของทีมงานที่จัดการสัมมนาเรื่องการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนรัฐบาล 3 ครั้งต่อสัปดาห์ผู้กำกับการพิเศษ Villanueva กล่าวเพิ่มเติมว่าหน่วยงานการศึกษาท้องถิ่น(Local Department of Education (DepEd) มีความเห็นพ้องต้องกันว่าโครงการ D.A.R.E. จะถูกรวมเข้าไว้ในหลักสูตรประถมและมัธยมศึกษาทั้งหมดใน Malabon City นักเรียนที่เข้าร่วมการสัมมนาเหล่านี้จะได้หน่วยกิตและประกาศนียบัตรเมื่อพวกเขาจบและผ่านหลักสูตรอย่างสง่างามซึ่งในที่นี้หมายถึงพวกเขาจะไม่เกี่ยวข้องและ/หรือติดยาเสพติด

โครงการ D.A.R.E. เป็นส่วนหนึ่งของคำสั่งของประธานาธิบดีกลอเรียมาคาปาไกลอาร์โรโย (Gloria Macapagal-Arroyo) ในการที่จะให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดของรัฐบาลหน่วยตำรวจทางตอนเหนือ Northern Police District Office (NPDO) มีประกาศเมื่อไม่นานมานี้ว่าจะมีการนำอายุทวิวิ 3 งามมาใช้เพื่อให้ปัญหาเสพติดถูกขจัดไปอย่างสิ้นเชิงยุทธวิธีดังกล่าวประกอบด้วยการควบคุมแหล่งยาเสพติดผิดกฎหมายหรือแหล่งขึ้นตอนการผลิตอย่างเข้มแข็งเรียกร้องให้มีการควบคุมอย่างถูกต้องและกวาดล้างผู้ต้องสงสัยในการซื้อขายยาเสพติดในขั้นตอนการกวาดล้างผู้ค้ายาเสพติดนั้นจะรวมเอางานที่ชาญฉลาดของเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้มีความอดทนและหน่วยงานต่อต้านยาเสพติดของรัฐบาลเข้าด้วยกันซึ่งสามารถหยิบเอาทรัพยากรมาใช้ร่วมกันได้ ส่วนของการเรียกร้องที่จะลดจำนวนยาเสพติดลงจะเห็นเจ้าหน้าที่ของ NPDO ประสานงานร่วมกับผู้นำชุมชนผู้นำทางธุรกิจผู้นำโรงเรียนและผู้นำทางศาสนาเพื่อทำให้ภัยของการปราบปรามยาเสพติดขยายออกไปในวงกว้างขั้นตอนของการรณรงค์ในครั้งนี้จะให้โอกาส NPDO ในการให้ข้อมูลต่อผู้นำชุมชนเกี่ยวกับวิธีการตรวจจับผู้ค้ายาและตรวจดูว่าชุมชนอันเป็นที่รักของพวกเขาถูกแทรกซึมโดยผู้ค้ายาเสพติดหรือไม่ขั้นตอนสุดท้ายของการรณรงค์เพื่อเรียกร้องการต่อต้านยาเสพติดนั้นคือการรวบรวมหลักฐานที่มีอยู่มากมายและยื่นฟ้องคดีที่เกี่ยวข้องกับการจับกุมผู้ค้ายาเสพติดเพื่อพวกเขาจะได้ถูกคุมขังตลอดกาลสารวัตรของ NPDO หวังว่าการใช้ยุทธวิธีนี้ด้าน

ยาเสพติดผิดกฎหมายจะช่วยลดปริมาณยาเสพติดลงในอนาคตหรือไม่ก็กำจัดไปอย่างสิ้นเชิงในพื้นที่ควบคุมของเขา

4.1.4 โครงการ D.A.R.E. ในนิวซีแลนด์ โครงการ D.A.R.E. ในประเทศนิวซีแลนด์เป็นกลยุทธ์การศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้จ่ายเสพติดในเด็กนักเรียนที่ครอบคลุมปัญหาเสพติดต่างๆ โครงการนี้ก่อตั้งขึ้นโดยมูลนิธิ D.A.R.E. แห่งประเทศนิวซีแลนด์และตำรวจนิวซีแลนด์ทั้งสองหน่วยงานนี้เชื่อว่าประชาชนทุกคนควรเคารพในกฎบังคับใช้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดซึ่งยาเสพติดที่ไม่มีการควบคุมตามกฎหมายควรจะถูกใช้ในทิศทางที่ปลอดภัยและเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพร่างกายหากนโยบายนี้ไม่ได้รับการปฏิบัติตามการใช้ก็สามารถนำไปสู่ทางที่ผิดในลักษณะของสังคมที่พิการตกอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้อื่นบาดเจ็บทั้งทางกายและจิตใจ Dare to make a Choice (กล้าที่จะเลือก) เป็นโครงการ D.A.R.E. ของประเทศนิวซีแลนด์ซึ่งถูกเขียนขึ้นสำหรับนักเรียน Years 5-8 (ประถมปลายถึงมัธยมต้น) ในช่วงอายุระหว่าง 9-12 ปีโครงการนี้เป็นโครงการที่มีต้นกำเนิดในประเทศนิวซีแลนด์และตั้งอยู่บนปรัชญาของโครงการ D.A.R.E. ต้นแบบของประเทศอเมริกาที่เริ่มต้นขึ้นในนคร Los Angeles อย่างไรก็ตามโครงการ D.A.R.E. ของประเทศนิวซีแลนด์นี้ได้ถูกพัฒนาขึ้นอย่างสมบูรณ์โดยคณาจารย์นักการศึกษาด้านสุขภาพและเจ้าหน้าที่ตำรวจด้านการศึกษา นอกจากความเป็นโครงการที่ใช้ชื่อ D.A.R.E. เหมือนกันแล้ว ความเกี่ยวเนื่องกันระหว่างโครงการ D.A.R.E. ในอเมริกากับโครงการ D.A.R.E. ในนิวซีแลนด์นั้นมีเพียงเล็กน้อยเท่านั้นความแตกต่างที่เด่นชัดของโครงการ D.A.R.E. ในนิวซีแลนด์คือวิธีที่ประเทศนิวซีแลนด์เริ่มดำเนินการนั้นได้พัฒนาหลักสูตรให้กับชนพื้นเมืองที่ตอบสนองความต้องการแบบเฉพาะเจาะจงของนักเรียนชาวนิวซีแลนด์เช่น

1. หลักสูตรที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับเค้าโครงหลักสูตรการศึกษาของนิวซีแลนด์
2. หลักสูตรและทรัพยากรที่ได้รับการพัฒนาโดยผ่านกระบวนการการปรึกษาหารือกันอย่างกว้างขวางซึ่งก่อให้เกิดความเป็นเจ้าของโครงการร่วมกันระหว่างตำรวจโรงเรียนและชุมชน
3. หลักสูตรซึ่งปรับปรุงใหม่ด้วยการหารือกับกลุ่มนักศึกษาที่เป็นไปอย่างครอบคลุม
4. การเรียนการสอนด้านปรัชญาและศิลปะการสอนที่เกื้อกูลการเรียนแบบระยะยาว
5. หลักสูตรคู่ขนานในภาษาเมารีซึ่งเป็นภาษาพื้นเมือง
6. หลักสูตรที่มีบริบทเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมอันเหมาะสม

7. หลักปฏิบัติแห่งความเหมาะสมทางวัฒนธรรมที่เป็นเลิศ

4.2 ความเป็นมาของโครงการ D.A.R.E. ในประเทศไทย

อาภาศิริ สุวรรณานนท์ และคณะ (2552: 74) ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับโครงการ D.A.R.E. ในประเทศไทยดังนี้

ความเป็นมาของโครงการ D.A.R.E. ในประเทศไทยเริ่มต้นจากการที่รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (พลตรีสนั่น ขจรประศาสน์) พร้อมด้วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (พลตำรวจเอกประชา พรหมนอก) ในขณะนั้นและคณะได้เดินทางไปเยือนประเทศสหรัฐอเมริกาเพื่อศึกษาดูงานการแก้ไขปัญหายาเสพติดตามคำเชิญของหน่วยปราบปรามยาเสพติดสหรัฐอเมริกา (DEA) ระหว่างวันที่ 11-19 พฤศจิกายน 2541 และรายงานสรุปผลการเรียนสหรัฐอเมริกา นำเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อทราบและพิจารณาโดยในประเด็นหนึ่งได้รายงานว่าสหรัฐอเมริกาได้ดำเนินการโครงการ D.A.R.E. (Drug Abuse Resistance Education) โดยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งผ่านการฝึกอบรมไปให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภัยของยาเสพติดแก่เยาวชนในสถานศึกษาให้รู้จักแนวทางในการปฏิเสธยาเสพติดอย่างเด็ดขาดและเห็นว่าโครงการลักษณะนี้ฝ่ายไทยน่าจะนำมาปรับใช้ให้เกิดความเหมาะสมได้โดย DEA พร้อมทั้งจะให้ข้อมูลและทักษะที่จำเป็นแก่เด็กเพื่อให้สามารถใช้ชีวิตได้โดยปราศจากยาเสพติดและความรุนแรงสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างตำรวจเด็กนักเรียนครูบิดามารดาและสมาชิกในชุมชนหลักสูตร D.A.R.E. ได้รับการพัฒนาโดยผู้เชี่ยวชาญด้านสุขศึกษาโดยให้ข้าราชการตำรวจที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (หลักสูตรตำรวจ D.A.R.E.) ทำการสอนเด็กนักเรียนให้เข้าใจถึงวิธีการในการหลีกเลี่ยงและปฏิเสธสิ่งเสพติดต่างๆและความรุนแรงโดยมุ่งเน้น

1. ให้เด็กนักเรียนได้รับทราบข้อมูลที่เที่ยงตรงเกี่ยวกับยาเสพติดและสุรา
2. ให้เด็กนักเรียนเกิดทักษะในการตัดสินใจ
3. ให้เด็กนักเรียนรู้ถึงวิธีหลีกเลี่ยงแรงกดดันจากกลุ่มเพื่อน
4. ให้เด็กนักเรียนรู้จักทางเลือกที่มีประโยชน์อื่นๆนอกเหนือจากการใช้ยาเสพติดและความรุนแรง

ความรุนแรง

จากการเดินทางเยือนสหรัฐอเมริกาของรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนั้นนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วได้เห็นควรให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเร่งรัดการขอความร่วมมือหน่วยงาน DEA ในเรื่องการฝึกอบรมพิเศษต่อมาผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติฝ่ายปฏิบัติการพิเศษ (พลตำรวจโทนภดล สมบูรณ์ทรัพย์) มีคำสั่งลงวันที่ 31 มีนาคม 2542 ให้กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดดำเนินการให้เป็นไปตามสั่งของนายกรัฐมนตรี

สำนักงานตำรวจแห่งชาตินั้นมีบทบาทสำคัญในฐานะผู้บังคับใช้กฎหมายเพื่อรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยของสังคมนอกเหนือจากความรับผิดชอบด้านการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอันเป็นหน้าที่หลักแล้วสำนักงานตำรวจแห่งชาติยังมีศักยภาพเพียงพอที่จะเข้าร่วมดำเนินกรในด้านการป้องกันยาเสพติดได้อีกส่วนหนึ่งภายหลังจากที่กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดได้รับมอบหมายจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติแล้วได้ดำเนินการประสานงานกับองค์กร D.A.R.E. International ซึ่งเป็นองค์กรเอกชนที่ไม่แสวงหากำไรจัดตั้งขึ้นเพื่อบริหารงานโครงการ D.A.R.E. โดยเฉพาะโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียนหรือโครงการ D.A.R.E. ประเทศไทยจึงได้ถือกำเนิดขึ้น

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ถนัด บวรชัย (2540) ได้ศึกษาเรื่องการประเมินหลักสูตรเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (Drug Abuse Resistance Education) D.A.R.E. ประเทศไทยโดยใช้รูปแบบการประเมินชิปปี้ (CIPP Model) ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านบริบทตำรวจ D.A.R.E. เจ้าหน้าที่โครงการ D.A.R.E. และครูมีความเห็นว่าคุณมุ่งหมายของหลักสูตรสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของสังคมในการแก้ปัญหาเสพติดอยู่ในระดับมาก
2. ด้านปัจจัยตำรวจ D.A.R.E. ครูและนักเรียนมีความเห็นว่าคุณลักษณะของตำรวจ D.A.R.E. และอุปกรณ์การเรียนการสอนได้แก่คู่มือตำรวจ D.A.R.E. สมุดวางแผนวิถีทัศน์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
3. ด้านกระบวนการนักเรียนมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร D.A.R.E. มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
4. ด้านผลผลิตนักเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่าคุณลักษณะของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตร D.A.R.E. โดยรวมอยู่ที่ระดับมากทุกด้านเมื่อพิจารณาทางด้านได้แก่ด้านพุทธิพิสัยและด้านจิตพิสัยโดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน

วรวิทย์ ธรรมเขตต์ (2550) ได้ศึกษาเรื่องผลการดำเนินงานโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E. ในประเทศไทย) ในโรงเรียนบ้านริมใต้อำเภอแม่ริมจังหวัดเชียงใหม่ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการดำเนินงานตามโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E. ประเทศไทย) พบว่าประสบความสำเร็จในระดับมากโดยนักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับปัญหาและผลกระทบของยาเสพติดได้เป็นอย่างดีมีทักษะและวิธีการตัดสินใจที่ถูกต้องกล้าปฏิเสธเมื่อถูก

ชักชวนให้ลองและเสพยาเสพติดรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการเลือกเล่นกีฬาปลูกพืชผักสวนครัวทำงานบ้านเล่นดนตรีเป็นต้นขณะเดียวกันเด็กนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มที่เสพยากลับมีพฤติกรรมดีขึ้นร่วมทำกิจกรรมกับเพื่อนไม่เก็บตัวอยู่ตามลำพังและมีสีหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใสขึ้น

2. ปัจจัยด้านการดำเนินงาน โครงการพบว่าด้านวัตถุประสงค์โครงการฯ มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานโครงการฯในระดับต่ำ ด้านหลักสูตรและระยะเวลาด้านกิจกรรมที่สนับสนุนโครงการและการประเมินผลมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินโครงการฯในระดับค่อนข้างต่ำกล่าวคือถ้าโรงเรียนและหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญการกำหนดวัตถุประสงค์การดำเนินงานของโครงการให้ชัดเจนนักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหาของหลักสูตรจัดให้มีกิจกรรมสนับสนุนโครงการเช่นกีฬาการฝึกอบรวมอาชีพที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เข้าร่วมโครงการและมีการติดตามประเมินผลพฤติกรรมของนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงอย่างต่อเนื่องย่อมส่งผลให้การดำเนินงานโครงการฯในโรงเรียนประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น

3. การดำเนินงานตามโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E. ประเทศไทย) ประสบปัญหาในด้านหลักสูตรและระยะเวลาในการสอนนั้น มีระยะเวลาในการสอนที่นานเกินไปเน้นสอนแต่ในบทเรียนและการบรรยายทำให้เด็กนักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายไม่สนใจฟังอาจารย์ผู้สอนขาดแคลนงบประมาณวัสดุอุปกรณ์และสื่อต่างๆ ประกอบการเรียนการสอนและการทำกิจกรรมเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำการสอนไม่สามารถมาสอนได้ต่อเนื่องทั้งนี้เพราะมีภาระงานประจำจำนวนมากเป็นต้น

อนันต์มาลัย (2544) งานวิจัยเรื่องเจตคติและแนวทางในการปฏิบัติตนเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกลุ่มโรงเรียนพุทธศาสนิกอำเภอมะเอนกจังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีเจตคติเป็นลบต่อยาเสพติด
2. แนวการปฏิบัติตนของนักเรียนเมื่อเห็นคนในครอบครัวเสพยาเสพติดนักเรียนส่วนใหญ่จะพูดขอร้องไม่ให้เขาเสพแต่ถ้าเพื่อนเป็นผู้เสพยาเสพติดนักเรียนส่วนใหญ่จะมารับปรึกษาครูถ้าคนในครอบครัวหรือเพื่อนเป็นคนขายยาเสพติดนักเรียนส่วนใหญ่จะหาโอกาสเมื่อไม่มีคนอื่นอยู่ด้วยแล้วพูดขอร้องให้เขาเลิกขายถ้าคนในครอบครัวเป็นผู้ผลิตยาเสพติดนักเรียนส่วนใหญ่จะพูดขอร้องให้เขาเลิกทำและเช่นเดียวกันถ้าเพื่อนเป็นผู้ผลิตยาเสพติดนักเรียนเกือบครึ่งหนึ่งก็จะพูดขอร้องให้เขาเลิกทำส่วนแนวทางปฏิบัติตนของนักเรียนเมื่อมีคนมาชวนให้ลองเสพยาเสพติดโดยไม่คิดราคานักเรียนเกือบทั้งหมดปฏิเสธ โดยการไม่เสพโดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเพราะรู้ว่าเป็นสิ่งไม่ดีไม่มีประโยชน์ถ้ามีคนมาชวนให้เป็นผู้ขายยาเสพติดนักเรียนส่วนใหญ่จะปฏิเสธโดยไม่ให้เหตุผล

ว่าเป็นสิ่งผิดกฎหมายและเป็นอันตรายต่อตนเองและสังคมสำหรับแนวทางปฏิบัติตนของนักเรียน ถ้ามีคนมาชวนให้เป็นผู้ผลิตยาเสพติดนักเรียนทั้งหมดปฏิเสธที่จะทำโดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า เพราะรู้สึกเป็นสิ่งที่ไม่ดีที่จะทำให้ตนเองและคนอื่นเดือดร้อนได้และถ้าต้องการเสพยาเสพติด นักเรียนส่วนใหญ่จะหักห้ามใจไม่ทดลอง

ปรีชาวิหคโตและคณะ (2541) ได้ศึกษาสภาพการใช้จ่ายยาเสพติดของนักเรียนระดับ ประถมศึกษาพบว่าเจตคติของนักเรียนที่มีต่อคนในครอบครัวถ้าใช้จ่ายยาเสพติดเห็นว่าคนที่ใช้บุหรี่ และแอลกอฮอล์น่ารังเกียจเล็กน้อยคนที่ใช้สารระเหยก็ดูน่ารังเกียจและยาบ้าที่น่ารังเกียจมาก ความรู้สึกที่มีต่อคนทั่วไปที่ใช้จ่ายยาเสพติดนักเรียนพบว่าคนที่ใช้บุหรี่และแอลกอฮอล์ไม่เป็นไรถ้าไม่ ใช้พรั้มเพื่อส่วนคนที่ใช้กัญชาสารระเหยเฮโรอีนและยาบ้าเป็นคนน่ารังเกียจไม่น่าคบด้วยส่วน ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเลิกใช้ยาเสพติดรวมสัดส่วนสูงสุดเห็นว่าคนที่ติดยาเสพติดแล้ว สามารถเลิกได้แต่ยากในทุกประเภทของยาเสพติด

อุบล หนูธรรม (2545) ได้ศึกษาเรื่องกลไกทางสังคมที่มีศักยภาพในการป้องกันการ แพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนพบว่ากลไกทางสังคมที่มีศักยภาพที่ชุมชนใช้ในการป้องกันการ แพร่ระบาดของยาเสพติดที่ได้ผลมากที่สุดคือวิถีชีวิตของชาวบ้านที่คนในชุมชนมีความสนิทสนม คั่นเคยกันแบบเครือญาติซึ่งทำให้มีการช่วยกันดูแลพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของสมาชิกชุมชนการ นิินทาและการต่อต้านทั้งต่อหน้าและลับหลังกลไกทางสังคมที่มีศักยภาพรองลงมาได้แก่ครอบครัว/ การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวเอาใจใส่การไม่ให้คบเพื่อนที่ใช้จ่ายยาเสพติดการมอบหมายหน้าที่ ความรับผิดชอบการให้ช่วยงานที่พ่อแม่ทำและการลงโทษเมื่อไม่ปฏิบัติตาม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การประเมินโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.) ของพื้นที่จังหวัดนครปฐม” เพื่อให้การวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขอบเขตการวิจัย
4. ข้อจำกัดในการวิจัย
5. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยขอเสนอรายละเอียดแต่ละประเด็นดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยที่มีการเฉพาะเจาะจง (Purposive Random Sampling) ทั้งในการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. วิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีสัมภาษณ์เชิงลึก (In-dept Interview) และการสังเกตการณ์ภาคสนาม (Field Observation) ได้แก่

- 1.1 ผู้บริหารโครงการวิทยากรอบรมครู D.A.R.E. จำนวน 1 ราย
- 1.2 ผู้ประสานงานโครงการ D.A.R.E. จำนวน 4 ราย
- 1.3 เจ้าหน้าที่สำรวจผู้ปฏิบัติหน้าที่วิทยากรครู D.A.R.E. จำนวน 12 ราย จากสถานีดำรวจ 12 แห่งในพื้นที่จังหวัดนครปฐมที่มีสถานีดำรวจภูธรทั้งหมด 12 สถานี
- 1.4 ครู/อาจารย์ ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงาน โครงการ D.A.R.E จาก 12 โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการในพื้นที่จังหวัดนครปฐม

2. วิจัยเชิงปริมาณโดยการใช้แบบสอบถามกับนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการจาก 12 โรงเรียนในพื้นที่จังหวัดนครปฐม จำนวน 367 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้แนวคำถามเพื่อสัมภาษณ์เชิงลึกโดยปรับแนวทางการสร้างเครื่องมือการสัมภาษณ์จากแนวทางการประเมินผลโครงการจากโมเดลชิปของสตัฟเฟิลบีม และคณะ(Stufflebeam's CIPP Model) มีประเด็นที่สำคัญดังนี้

ประเด็นที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานเป็นครู D.A.R.E. ครูผู้สอนในโรงเรียน

ประเด็นที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการ

ประเด็นที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ปัญหาและอุปสรรคของโครงการ D.A.R.E.

ประเด็นที่ 4 กระบวนการประสานงานในการดำเนินงานตามโครงการ D.A.R.E.

ประเด็นที่ 5 ผลลัพธ์ของการเพิ่มพูนความรู้เจตคติและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านยาเสพติด ทักษะการปฏิเสธยาเสพติด ทักษะการตัดสินใจกิจกรรมทางเลือกการนำไปใช้ในวิถีประจำวันของเด็กนักเรียนและการดำเนินงานตามโครงการ D.A.R.E.

ประเด็นที่ 6 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการดำเนินงานตามโครงการD.A.R.E.

2. การวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามโดยปรับแนวทางของแบบสอบถามจากการวัดเจตคติตามแนวคิดของลิเกิร์ต (Likert) กำหนดมาตราวัดเป็น 5 ลำดับ โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคลของเด็กนักเรียน ได้แก่ เพศ อายุระดับชั้นเรียน และระยะเวลาที่เข้าร่วมในโครงการ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเพิ่มพูนความรู้และเจตคติเกี่ยวกับยาเสพติด การมีทักษะการปฏิเสธยาเสพติด การมีทักษะการตัดสินใจกิจกรรมทางเลือกการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และการนำความรู้ด้านยาเสพติดไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงานตามโครงการ D.A.R.E.

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2. ศึกษาวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย

3. นิยามปฏิบัติการตัวแปรเพื่อสร้างแบบสอบถาม

4. สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง นำไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ เพื่อขอรับคำแนะนำ ปรับปรุงแก้ไขและขอความเห็นชอบ

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้วไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-Out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ราย ที่โรงเรียนอนุบาลนครปฐม จังหวัดนครปฐม นำมาคำนวณค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.917

6. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและผ่านการคำนวณค่าความเชื่อมั่น แล้วไปใช้จริงกับการสอบถามเพื่อสรุปผลในการวิจัยต่อไป

3. ขอบเขตการวิจัย

3.1 ขอบเขตเนื้อหาการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยประเมินผลโดยใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) โดยการศึกษาวิจัยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และการสังเกตการณ์ภาคสนาม (Field Observation) ในกลุ่มผู้บริหารระดับสูง ผู้บริหารโครงการวิทยากรอบรมครู D.A.R.E. เจ้าหน้าที่ดำรงปฏิบัติหน้าที่วิทยากรครู D.A.R.E. และครู/อาจารย์ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานโครงการ D.A.R.E. ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) แนวการสัมภาษณ์ประกอบด้วย 4 ประเด็น ได้แก่ ปัจจัยที่เป็นผลสำเร็จในการดำเนินงานตามโครงการ การบริหารโครงการและปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานตามโครงการกระบวนการประสานงานกับสถานศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การเพิ่มความรู้เจตคติและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กนักเรียนและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการดำเนินงานตามโครงการ D.A.R.E. โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยแบบมีส่วนร่วมโดยใช้วิธีการสังเกต (Observation) พฤติกรรมอาการและอาการปฏิกิริยาของผู้ให้ข้อมูลสำคัญและขอทำการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัวเริ่มตั้งแต่การแนะนำตนเองพูดคุยติดต่อดูสารกับกลุ่มเป้าหมายและเข้าไปในสถานที่ที่กลุ่มเป้าหมายปฏิบัติงาน/ฝึกอบรมเพื่อสร้างความคุ้นเคย จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์โดยการถอดเทปการสนทนาแบบคำต่อคำ (Verbatim) มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาโดยวิธีพรรณนาวิเคราะห์ (Analytic Descriptive) แล้วนำผลการวิเคราะห์มาสังเคราะห์ตีความและสร้างข้อสรุปผลการดำเนินงานตามโครงการ

2. การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) กับกลุ่มนักเรียนที่เข้าร่วมอยู่ในโครงการ D.A.R.E. ของโรงเรียนในพื้นที่จังหวัดนครปฐม โดยมีประเด็นคำถามในแบบสอบถาม ดังนี้

2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยเพศ อายุ ระดับชั้นเรียน และระยะเวลาที่เข้าร่วมในโครงการ D.A.R.E.

2.2 ความรู้และทักษะเพิ่มเติมที่ได้รับในโครงการในด้านสารเสพติดทักษะการปฏิเสธยาเสพติด ทักษะในการตัดสินใจกิจกรรมทางเลือกการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและความสามารถประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดในชีวิตประจำวันและความคิดเห็นในการดำเนินงานตามโครงการ D.A.R.E.

3.2 ขอบเขตประชากรประชากรกลุ่มเป้าหมายที่เป็นแหล่งข้อมูลของงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. การวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักจนได้ข้อมูลที่อิ่มตัว (Saturate Data) รวมทั้งสิ้น 29 คน ประกอบด้วย

1.1 ผู้บริหารระดับสูงของโครงการในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 จำนวน 1 คน

1.2 ผู้ประสานงานโครงการ D.A.R.E. ของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 จำนวน 2 คน

1.3 ผู้ประสานงานโครงการ D.A.R.E. ของกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐม จำนวน 2 คน

1.4 ครู/อาจารย์จำนวน 12 คน

1.5 เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานเป็นครู D.A.R.E. จำนวน 12 คน

2. การวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามชนิดโครงสร้าง (Structured Questionnaire) กับนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ D.A.R.E. ในพื้นที่จังหวัดนครปฐม ด้วยวิธีการคำนวณหากลุ่มประชากรตัวอย่างของยามานะ (Taro Yamane) ที่ขนาดความคลาดเคลื่อน 0.05 จากกลุ่มประชากรทั้งหมด 4,446 คนจะได้ประชากรตัวอย่าง 367 คน โดยมีรายละเอียดการคำนวณขนาดตัวอย่าง ดังนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

โดย n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดประชากรที่ต้องการศึกษา

e = ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้เท่ากับ 0.05

แทนค่าในสูตรได้ดังนี้

$$n = \frac{4,446}{1 + 4,446 (0.05)^2}$$

$$n = 366.98 \approx 367$$

จากการคำนวณหากลุ่มประชากรที่เป็นนักเรียนและได้เข้าร่วมโครงการ D.A.R.E. ในพื้นที่จังหวัดนครปฐม จำนวน 4,446คน ด้วยวิธีของยามานะ (Taro Yamane) นั้น ได้ประชากรกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 367 คน แต่ผู้วิจัยมีความจำเป็นที่จะต้องทำการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 400 คน เพื่อเป็นการป้องกันความไม่สมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ตอบกลับมา และคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ในการนำมาวิเคราะห์ผลการวิจัยต่อไป

3.3 ขอบเขตระยะเวลา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตั้งแต่เดือนตุลาคม 2556 ถึงเดือนธันวาคม 2556

4. ข้อจำกัดในการวิจัย

4.1 การวิจัยนี้ศึกษาเฉพาะสถานีดำรวจทั้ง 12 แห่งที่เข้าร่วมโครงการD.A.R.E. ในพื้นที่จังหวัดนครปฐม ดังนี้

1) สภ.เมืองนครปฐม	7) สภ.สามพราน
2) สภ.กำแพงแสน	8) สภ.สามควายเผือก
3) สภ.พุทธมณฑล	9) สภ.บางหลวง
4) สภ.บางเลน	10) สภ.โพรงมะเดื่อ
5) สภ.ดอนตูม	11) สภ.โพธิ์แก้ว
6) สภ.นครชัยศรี	12) สภ.กระดืบ

4.2 การวิจัยนี้ศึกษาเฉพาะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ที่เข้าร่วมโครงการD.A.R.E. อย่างน้อย 1 ปีการศึกษาเท่านั้น เนื่องจากเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักของโครงการ D.A.R.E และป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่อยู่ในเขตความรับผิดชอบของสถานีดำรวจทั้ง 12 แห่งที่เข้าร่วมโครงการD.A.R.E. ในพื้นที่จังหวัดนครปฐม ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัย

สภ.ที่เข้าร่วม โครงการ D.A.R.E.	โรงเรียนที่เข้าร่วม โครงการ D.A.R.E. ในแต่ละ สภ.	นักเรียนทั้งหมดที่เข้า ร่วมโครงการD.A.R.E .	นักเรียน ที่ทำการสุ่มตัวอย่าง ในแต่ละ สภ.
1) สภ.เมืองนครปฐม	20	915	82
2) สภ.กำแพงแสน	18	632	57
3) สภ.พุทธมณฑล	6	270	24
4) สภ.บางเลน	18	424	38
5) สภ.ดอนตูม	12	295	27
6) สภ.นครชัยศรี	10	408	37
7) สภ.สามพราน	6	415	37
8) สภ.สามกวางเขื่อน	3	155	14
9) สภ.บางหลวง	4	200	18
10) สภ.โพรงมะเดื่อ	5	99	9
11) สภ.โพธิ์แก้ว	10	333	30
12) สภ.กระต๊อบ	5	300	27
ผลรวม	117	4,446	400

5.วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ

1.1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยตนเองโดยเข้าไปสังเกตภาคสนาม (Field Observation) การพูดคุยการสังเกตพฤติกรรมของผู้ให้ข้อมูล

1.2 ผู้วิจัยได้ขออนุญาตกลุ่มเป้าหมายซึ่งได้จากวิธีการบอกต่อและวิธีการจำเพาะเจาะจง เพื่อทำการสัมภาษณ์เก็บรายละเอียดตามแนวการสัมภาษณ์เมื่อผู้วิจัยได้ข้อมูลจากการจดบันทึกภาคสนาม (Field Notes) และทำการสัมภาษณ์มาแล้วจึงนำข้อมูลดังกล่าวมาตีความและสร้างข้อสรุปของปัญหาการวิจัยที่ศึกษาโดยการตรวจสอบข้อมูลดิบอย่างละเอียด เพื่อเรียบเรียงและคัดกรองให้อยู่ในรูปแบบของงานวิจัยวิเคราะห์ข้อมูล และเป็นกรอบแนวคิดในการสังเคราะห์ข้อมูล

2. การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ

- 2.1 ได้มีหนังสือไปถึงผู้บริหาร โรงเรียนเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม
- 2.2 ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้กับประชากรเป้าหมายและเก็บคืนด้วยตนเอง
- 2.3 วิจัยทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ก่อนจะนำไปลงรหัสในโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูล

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. เกณฑ์การแปลคะแนน

หลังจากได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา ผู้วิจัยได้นำมาบันทึกรหัส เพื่อประมวลผลข้อมูลการแปลผลของคะแนน ผู้วิจัยได้แปลผลระดับความคิดเห็นของเด็กนักเรียนเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานตาม โครงการ D.A.R.E. โดยใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนกำหนด ช่วง การวัด ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00	หมายถึง ระดับเห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20	หมายถึง ระดับเห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40	หมายถึง ระดับเห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60	หมายถึง ระดับเห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80	หมายถึง ระดับเห็นด้วยน้อยที่สุด

2. การประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปจากเครื่องคอมพิวเตอร์

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำแบบสอบถาม ที่มีการกรอกข้อความสมบูรณ์มาวิเคราะห์ประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเทคนิคการวิเคราะห์ทางสถิติ

1. ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลภูมิหลังของเด็กนักเรียนในโรงเรียน
2. ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้วิเคราะห์ความคิดเห็นของเด็กนักเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การประเมินโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.) ของพื้นที่จังหวัดนครปฐม” มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินโครงการ D.A.R.E. ในพื้นที่จังหวัดนครปฐม และเพื่อประเมินผลการบริหารโครงการ D.A.R.E. ในพื้นที่จังหวัดนครปฐมในประเด็นที่เกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและการบริหารโครงการกระบวนการประสานงานกับสถานศึกษาและผลสำเร็จในการเพิ่มพูนความรู้เจตคติและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กนักเรียน รวมทั้งข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการดำเนินงานตามโครงการซึ่งระยะเวลาในการรวบรวมข้อมูลอยู่ระหว่างเดือนธันวาคม 2556 โดยใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) โดยการใช้วิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักจนได้ข้อมูลที่อิ่มตัว (Saturate Data) รวมทั้งสิ้น 29 คน ประกอบด้วย

1.1 ผู้บริหารระดับสูงของโครงการในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 จำนวน 1 คน

1.2 ผู้ประสานงานโครงการ D.A.R.E. ของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 จำนวน 2 คน

1.3 ผู้ประสานงานโครงการ D.A.R.E. ของกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐม จำนวน 2 คน

1.4 ครู/อาจารย์จำนวน 12 คน

1.5 เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานเป็นครู D.A.R.E. จำนวน 12 คน

2. การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามทั้งหมด 400 ฉบับ และผู้วิจัยได้นำมาคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์มาใช้ในการวิเคราะห์ทั้งสิ้น 394 ฉบับ ซึ่งผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียน

ส่วนที่ 1 ผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก

1. จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงของโครงการในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 จำนวน 1 คน ผู้ประสานงานโครงการ D.A.R.E. ของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 จำนวน 2 คน และผู้ประสานงานโครงการ D.A.R.E. ของกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐม จำนวน 2 คน พบว่า

1.1 ผู้บริหารระดับสูงของโครงการในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 เป็นผู้หญิง อายุ 40 ปี ระดับการศึกษาสูงสุดคือ ระดับปริญญาตรี โดยสมรสอยู่ด้วยกัน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 20,001 – 25,000 บาท โดยอยู่ในระดับชั้นยศสัญญาบัตร ดำรงตำแหน่งมาเป็นระยะเวลา 3 ปี

1.2 ผู้ประสานงานโครงการ D.A.R.E. ของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 จำนวน 2 คนเป็นผู้ชาย อายุ 27 และ 30 ปี ระดับการศึกษาสูงสุดคือ ระดับปริญญาตรี โดยโสด 1 คน และสมรสอยู่ด้วยกัน 1 คน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,001 – 15,000 บาท โดยอยู่ในระดับชั้นยศประทวน ดำรงตำแหน่งมาเป็นระยะเวลา 3 ปีทั้ง 2 คน

1.3 ผู้ประสานงานโครงการ D.A.R.E. ของกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐม จำนวน 2 คน เป็นผู้ชาย อายุ 29 และ 32 ปี ระดับการศึกษาสูงสุดคือ ระดับปริญญาตรี โดยสมรสอยู่ด้วยกัน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,001–15,000 บาท โดยอยู่ในระดับชั้นยศประทวน ดำรงตำแหน่งมาเป็นระยะเวลา 2 ปีและ 3 ปี

สำหรับการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการบริหารโครงการ D.A.R.E. ผู้วิจัยขอแยกเป็นแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานตามโครงการ D.A.R.E. คือ งบประมาณในการสนับสนุนโครงการ ผู้บังคับบัญชาให้ความสำคัญต่อโครงการ และกำลังพลที่เป็นครู D.A.R.E.

ประเด็นที่ 2 ปัญหาและอุปสรรคของโครงการ D.A.R.E. ที่พบคือ งบประมาณที่สนับสนุนโครงการที่ยังไม่เพียงพอ และหน้าที่ประจำกับหน้าที่ของครูแดร์ยังซ้อนกัน โดยจะเน้นหนักไปทำงานประจำก่อนมากกว่า

ประเด็นที่ 3 กระบวนการประสานงานของโครงการ D.A.R.E. โดยแยกเป็น

1. ระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจ D.A.R.E. กับผู้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน พบว่า มีปัญหาเนื่องจากหน้าที่หลักของตำรวจกับการเป็นครู D.A.R.E. ผู้บังคับบัญชาไม่ให้ความสำคัญ โดยเน้นให้ทำงานในหน้าที่หลักของตำรวจมากกว่าหน้าที่ของครูแดร์

2. ระหว่างเจ้าหน้าที่ครูตำรวจ D.A.R.E. กับสถานศึกษา/ผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า มีปัญหาในเรื่องของเวลา เนื่องจากงานในหน้าที่หลักกับการไปประสานกับสถานศึกษาเพื่อขอสอน นักเรียนมีเวลาจำกัด ทำให้ตารางเวลาว่างไม่ตรงกัน

3. ระหว่างเจ้าหน้าที่ครูตำรวจ D.A.R.E. กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ไม่มีปัญหา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความร่วมมือดี

ประเด็นที่ 4 การประเมินผลการบริหารงานของโครงการ D.A.R.E. โดยแยกเป็น

1. ความชัดเจนของวัตถุประสงค์โครงการและระยะเวลาในการดำเนินงานตามโครงการ พบว่า เวลาที่ให้สอนของโรงเรียนมีน้อยไป ทำให้การให้ความรู้ไม่เต็มรูปแบบ และเวลาในการทำงานหน้าที่ประจำก็ตรงกับเวลาสอน ซึ่งก็ต้องทำงานในหน้าที่ประจำก่อน

2. ความพร้อมและความเพียงพอของทรัพยากรต่างๆ เช่น งบประมาณ คน วัสดุ อุปกรณ์ เวลา และกฎระเบียบ พบว่า มีไม่เพียงพอ ขาดแคลน

3. การยอมรับและการสนับสนุนของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการในพื้นที่ พบว่า ได้รับการยอมรับและสนับสนุนเป็นอย่างดี

4. การมีส่วนร่วมของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในโครงการ พบว่า มีน้อยมากในบางพื้นที่

5. ความพึงพอใจของนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในโครงการ พบว่า ได้รับความพึงพอใจทั้งจากนักเรียนและคณะครู

6. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานตามโครงการมีความคุ้มค่ากับงบประมาณที่ได้รับ พบว่า คุ้มค่ามากถึงแม้งบประมาณที่ได้รับจะน้อย

ประเด็นที่ 5 การปรับพฤติกรรมและเจตคติของเด็กนักเรียนที่เข้าร่วมตามโครงการ D.A.R.E. โดยแยกเป็น

1. ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดและผลกระทบที่ได้จากการใช้ยาเสพติด พบว่า เด็กได้รับความรู้และประสบการณ์จากครูตำรวจแดร์มากกว่าได้ในตำราเรียนเพียงอย่างเดียว

2. ทักษะและวิธีการในการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาเพื่อต่อต้านยาเสพติด พบว่า เด็กนักเรียนได้แนวทางการตัดสินใจและการแก้ไขปัญหาไป เนื่องจากครูตำรวจ D.A.R.E. มีความรู้ความสามารถที่จะสื่อสารการสอนให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย

3. กิจกรรมทางเลือกที่เป็นประโยชน์นอกเหนือจากการใช้ยาเสพติดและความรุนแรง พบว่า สามารถเบี่ยงเบนความสนใจของเด็กนักเรียนให้เห็นโทษและผิภคภัยของยาเสพติดได้เป็นอย่างดี

4. กิจกรรมการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงานตำรวจอื่น เช่น การจราจร และการป้องกันอาชญากรรม ฯลฯ พบว่า เป็นกิจกรรมที่สร้างเสริมให้นักเรียนได้รู้ และได้เข้าใจการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจได้ดี

2. ครู/อาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ D.A.R.E. จำนวน 12 คน

2.1 ข้อมูลส่วนบุคคลพบว่า ครู/อาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ D.A.R.E. ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 เป็นเพศชาย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 มีอายุ 51-60 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 น้อยที่สุด คือ อายุ 31-40 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 สอนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และสอนทั้งระดับประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 วิชาที่สอนส่วนใหญ่ คือ คณิตศาสตร์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ประสบการณ์ในการสอน 20 ปีขึ้นไปมีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาคือ 1-5 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 ขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงานอยู่เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 เป็นโรงเรียนขนาดกลางจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และโรงเรียนขนาดใหญ่จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 (รายละเอียดตามตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคลของครู/อาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ D.A.R.E.

(n = 12)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1.เพศ		
- ชาย	3	25.0
- หญิง	9	75.0
2.อายุ		
- 20-30 ปี	2	16.7
- 31-40 ปี	1	8.3
- 41-50 ปี	2	16.7
- 51-60 ปี	7	58.3
3.ระดับการศึกษา		
- ปริญญาตรี	9	75.0
- สูงกว่าปริญญาตรี	3	25.0

ตารางที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคลของครู/อาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ D.A.R.E.(ต่อ)

(n = 12)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
4. ระดับชั้นที่สอน		
- ประถมศึกษาปีที่ 5	4	33.3
- ประถมศึกษาปีที่ 6	7	58.3
- ประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6	1	8.3
5. วิชาที่สอน		
- คณิตศาสตร์	3	25.0
- คณิตศาสตร์ และคอมพิวเตอร์	1	8.3
- วิทยาศาสตร์	1	8.3
- วิทยาศาสตร์ สุขศึกษา พลศึกษา	2	16.7
- สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	1	8.3
- ภาษาไทย อังกฤษ คอมพิวเตอร์	1	8.3
- ภาษาไทย คณิต วิทยาศาสตร์ สังคม ประวัติศาสตร์	1	8.3
ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี		
- ทุกวิชา	2	16.7
6. ประสบการณ์ในการสอน		
- 1-5 ปี	2	16.7
- 6-10 ปี	1	8.3
- 16-20 ปี	1	8.3
- 20 ปีขึ้นไป	8	66.7
7. ขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่		
- โรงเรียนขนาดเล็ก	9	75.0
- โรงเรียนขนาดกลาง	2	16.7
- โรงเรียนขนาดใหญ่	1	8.3

2.2 ความรู้เกี่ยวกับโครงการ D.A.R.E.ของครู/อาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ พบว่า ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับโครงการ D.A.R.E. ในระดับมาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 ในระดับปานกลางจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 มีความเห็นว่าการบริหารจัดการของ

โครงการ D.A.R.E. อยู่ในระดับดีมากจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 ในระดับปานกลางจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 วิธีการประสานงานของหน่วยงานตำรวจสำหรับเข้ามาดำเนินโครงการ D.A.R.E. โดยเจ้าหน้าที่ถือเอกสารเข้ามาติดต่อด้วยตัวเอง จำนวน 9คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 ใช้เอกสารราชการแจ้งจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 การประเมินระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ D.A.R.E. อยู่ในระดับมากจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 ในระดับปานกลางจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 การประเมินพฤติกรรมด้านยาเสพติดของนักเรียนก่อนเข้าร่วมโครงการ D.A.R.E. พบว่า เด็กไม่มีพฤติกรรมที่ทำให้เชื่อได้ว่าเกี่ยวข้องกับการใช้ยา จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 เด็กมีพฤติกรรมสุ่มเสี่ยง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 และการประเมินพฤติกรรมด้านยาเสพติดของนักเรียนหลังเข้าร่วมโครงการ D.A.R.E. พบว่า เด็กไม่มีพฤติกรรมที่ทำให้เชื่อได้ว่าเกี่ยวข้องกับการใช้ยา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 91.7 อื่นๆ คือ เด็กไม่เกี่ยวข้องกัยาเสพติด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 (รายละเอียดตามตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับโครงการ D.A.R.E. ของครู/อาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

(n = 12)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
1. ระดับความรู้เกี่ยวกับโครงการ D.A.R.E.		
- ระดับมาก	8	66.7
- ระดับปานกลาง	4	33.3
2. การบริหารจัดการของโครงการ D.A.R.E.		
- ดีมาก	9	75.0
- ปานกลาง	3	25.0
3. วิธีการประสานงานของหน่วยงานตำรวจเรื่องการเข้ามาดำเนินโครงการ D.A.R.E.		
- เอกสารราชการ	3	25.0
- เจ้าหน้าที่ถือเอกสารเข้ามาติดต่อด้วยตัวเอง	9	75.0
4. การประเมินระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ D.A.R.E.		
- ระดับมาก	7	58.3
- ระดับปานกลาง	5	41.7
5. การประเมินทัศนคติของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ D.A.R.E.		
- เด็กมีทัศนคติที่แย่มาก	1	8.3
- เด็กมีทัศนคติเป็นกลาง	1	8.3
- เด็กมีความรู้สึที่ดี	10	83.3
6. ประเมินพฤติกรรมด้านยาเสพติดของนักเรียนก่อนเข้าร่วมโครงการ D.A.R.E.		
- เด็กมีพฤติกรรมสุ่มเสี่ยง	5	41.7
- เด็กไม่มีพฤติกรรมที่ทำให้เชื่อได้ว่าเกี่ยวข้องกับการใช้ยา	7	58.3

ตารางที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับโครงการ D.A.R.E. ของครู/อาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ (ต่อ)

(n = 12)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
7. ประเมินพฤติกรรมด้านยาเสพติดของนักเรียนหลังเข้าร่วมโครงการ D.A.R.E.		
- เด็กไม่มีพฤติกรรมที่ทำให้เชื่อได้ว่าเกี่ยวข้องกับการใช้ยา	11	91.7
- อื่นๆ (เด็กไม่เกี่ยวข้องกัยยาเสพติด)	1	8.3

2.3 ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการ D.A.R.E. ของครู/อาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ ผู้วิจัยขอแยกเป็นแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ด้านวัตถุประสงค์และเป้าประสงค์ของโครงการ

จากการสัมภาษณ์ครู/อาจารย์ 12 คน พบว่า วัตถุประสงค์และเป้าประสงค์ของโครงการมีความเหมาะสมต่อการนำไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำหรับเด็กนักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงหรือมีญาติพี่น้องที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดแต่ต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่เฉพาะกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพียงชั้นเดียว ควรดำเนินการตั้งแต่วัยชั้นเล็กๆ เพื่อเด็กจะได้รู้ได้เข้าใจถึงการติดยาและรู้วิธีการหลีกเลี่ยงได้อย่างถูกต้อง โครงการนี้ยังมีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาในความเป็นจริงมากเนื่องจากสภาพของสังคมไทยที่สภาพความเป็นอยู่ลำบากยากจนสภาพปัญหาเศรษฐกิจและสังคมทำให้วิถีชีวิตของผู้ค้อย โอกาสจะต้องดิ้นรนและต่อสู้เพื่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัว ทำให้ปัจจุบันอัตราการใช้สารเสพติดหรือถูกชักจูงในคนอายุน้อยมีอัตราที่เพิ่มสูงขึ้น ดังนั้นจึงควรเริ่มต้นที่ตัวเยาวชนหรือเด็กในวัยประถมศึกษาน่าจะดีกว่าเพราะต้องเริ่มปลูกฝังเกี่ยวกับโทษของยาเสพติดตั้งแต่เล็กเพราะเด็กนักเรียนจะได้รู้ถึงวิธีการแก้ปัญหาของตนเองและรู้ถึงวิธีการหลีกเลี่ยงที่ตนเองไปเจอในชุมชนได้

ประเด็นที่ 2 ด้านแนวทางปฏิบัติของโครงการ

จากการสัมภาษณ์ครู/อาจารย์ 12 คน พบว่า แนวทางปฏิบัติของโครงการมีความเหมาะสมต่อการนำไปปฏิบัติให้บรรลุผลวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเป็นการให้ความรู้ถึงพิษภัยของสิ่งเสพติดและแนวทางในการปฏิเสธสิ่งเสพติดถือว่าเป็นแนวปฏิบัติที่ดีที่จะทำให้โครงการนั้นบรรลุเป้าหมายได้ผู้เรียนหรือผู้รับข้อมูลมีทัศนคติต่อสิ่งเสพติดในทางลบแต่จะต้องทำหรือให้ความรู้อย่างต่อเนื่องถึงระดับที่สูงขึ้นไปมีการยกตัวอย่างให้เห็นจริงและตระหนักในการกระทำที่ผิดกฎหมาย มีแนวทางการฝึกให้นักเรียนรู้จักคิดมีเหตุผลในการปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสมต่อการนำไปปฏิบัติได้อย่างมากและมีประสิทธิภาพด้วยเพราะนักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมและผู้มา

ฝึกอบรมได้แนะนำให้นักเรียนได้รับรู้ในสิ่งที่ดีๆ นักเรียนจะได้นำไปปฏิบัติตาม สำหรับข้อบกพร่องที่พบสำหรับการนำไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพการนำเสนอโครงการควรใช้กับนักเรียนป.4-6 จะดีกว่าใช้เฉพาะนักเรียน ป.6กิจกรรมอยากให้มีหลากหลายมากขึ้นควรที่จะเพิ่มการเรียนรู้ที่ให้แก่เด็กได้ลงมือปฏิบัติ เช่นแสดงให้นักเรียนดูว่าโทษของภัยของยาเสพติดมีมากการให้ความรู้หรือถ่ายทอดความรู้ยังไม่เต็มที่การสื่อสารค่อนข้างเข้าใจยากสำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษา

ประเด็นที่ 3 ด้านโครงสร้างองค์กร และการบริหารบุคลากรทรัพยากรของตำรวจซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการโดยตรง ความเข้าใจและความรู้สึกผูกพันต่อการผลักดันโครงการให้สำเร็จของตำรวจที่ทำหน้าที่เป็นครูในโครงการ

จากการสัมภาษณ์ครู/อาจารย์ 12 คน พบว่า โครงสร้างองค์กร และการบริหารบุคลากรทรัพยากรของตำรวจอยู่ในระดับดีถึงดีมากครูตำรวจมีความพร้อมในการให้ความรู้และความเข้าใจในเรื่องการต่อต้านการใช้ยาเสพติดมากตั้งใจสอนและกระตุ้นให้นักเรียนตระหนักถึงปัญหาเสพติดอย่างเต็มที่มีความผูกพันกับนักเรียนเป็นอย่างดี ถือได้ว่ามีส่วนอย่างมากในการผลักดันให้โครงการนี้ประสบความสำเร็จ แต่มีหนึ่งคนให้ความคิดเห็นด้านโครงสร้างองค์กร และการบริหารบุคลากรทรัพยากรของตำรวจว่าอยู่ในระดับปานกลางเพราะปัญหาเสพติดยังมีอยู่ และระบอบมากในระดับท้องถิ่นนอกจากนี้ การถ่ายทอดเนื้อหาบางเรื่องยังค่อนข้างเข้าใจยาก

ประเด็นที่ 4 ด้านผลที่ได้รับจากการดำเนินโครงการทั้งทางตรงและทางอ้อมผลกระทบที่ไม่คาดหวังจากการดำเนินงาน ความคุ้มค่าต่อเวลา งบประมาณ และทรัพยากร

จากการสัมภาษณ์ครู/อาจารย์ 12 คน พบว่า ผลที่ได้รับจากการดำเนินโครงการในทางตรงคือนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจตระหนักถึงพิษภัยโทษและอันตรายของสิ่งเสพติดและจะไม่ตกเป็นทาสของสิ่งเสพติดเป็นการลดปัญหาเสพติดโดยการให้ความรู้จากบุคคลที่มีความรู้เรื่องยาเสพติดโดยตรง โดยมีทั้งเอกสารและสถานการณ์ให้ฝึกปฏิบัติแบ่งกลุ่มทำกิจกรรมแสดงความคิดเห็น โดยการคิดที่มีเหตุและผล ซึ่งเด็กนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปบอกต่อหรือถ่ายทอดสู่ญาติพี่น้องและยังสามารถป้องกันตนเองและครอบครัวจากสิ่งเสพติดได้ สำหรับผลที่ได้รับทางอ้อมคือสังคมเข้มแข็ง มีความสงบสุขเป็นชุมชนสีขาวปลอดยาเสพติดมีการถ่ายทอดความรู้ไปยังเพื่อนบ้านนอกจากนี้ในการเรียนเด็กนักเรียนยังได้รับความสนุกและความรู้ควบคู่ไปด้วย สำหรับผลกระทบของการดำเนินโครงการนี้อาจเกิดขึ้น คือ อาจก่อให้เกิดความไม่พึงพอใจสำหรับกลุ่มคนบางกลุ่มที่อาศัยเด็กเป็นเครื่องมือในการแสวงหาผลประโยชน์ในทางไม่เหมาะสมไม่ควร ส่วนในเด็กนักเรียนบางครั้งเด็กอาจจะอยากรู้ อยากลองไปทำดูบ้าง โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ไม่ทันเล่ห์เหลี่ยมในส่วนของความคุ้มค่านั้น มีความคุ้มค่ามาก ควรดำเนินโครงการต่อไปอย่างต่อเนื่อง เพราะทำให้

นักเรียนได้รับความรู้และสามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้เป็นประโยชน์ต่อชุมชนโรงเรียน และการเรียนรู้กับครู(ตำรวจ)แตรเป็นการเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ทำให้เด็กนักเรียนได้รับความรู้โดยตรง แปลกใหม่

ประเด็นที่ 5 ข้อเสนอแนะ

1. ควรเพิ่มในส่วนที่ให้แก่เด็กนักเรียนได้ไปศึกษานอกสถานที่
2. ควรเพิ่มเทคนิควิธีการในการสื่อสารที่ทำให้เด็กเข้าใจได้ง่าย มีการให้ความรู้ที่เรียงลำดับ และเป็นไปตามเหตุการณ์
3. โครงการนี้น่าจะขยายผลไปสู่ระดับอาชีวศึกษาและผู้ปกครอง
4. ควรทำโครงการร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการเพื่อปรับช่วงวัน เวลาเนื้อหาให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนในชั่วโมงของแต่ละโรงเรียนโดยทำเป็นโครงการระยะยาว หรือเพิ่มเข้าไปในหลักสูตรการศึกษา

3. เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานเป็นครู D.A.R.E. จำนวน 12 คน

3.1 ข้อมูลส่วนบุคคลพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 และ เพศหญิง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 มีอายุระหว่าง 20-30 ปี มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาได้แก่อายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาได้แก่ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 และระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 สถานภาพโสด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 สถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกันจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 83.3 และ 20,001- 25,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 มีระดับชั้นยศคือชั้นประทวนจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 91.7 และระดับสัญญาบัตรจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ปฏิบัติงานในสายงานธุรการ/อำนวยการ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 สายงานป้องกันและปราบปรามจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 และสายงานจราจร จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 มีระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง 4 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 มีระยะเวลาการเป็นครู D.A.R.E. 2 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และ 3 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 (รายละเอียดตามตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานเป็นครู D.A.R.E.

(n = 12)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	9	75.0
- หญิง	3	25.0
2. อายุ		
- 20-30 ปี	6	50.0
- 31-40 ปี	4	33.3
- 41-50 ปี	1	8.3
- 51-60 ปี	1	8.3
3. ระดับการศึกษาสูงสุด		
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	8.3
- ปริญญาตรี	6	50.0
- สูงกว่าปริญญาตรี	5	41.7
4. สถานภาพสมรส		
- โสด	7	58.3
- สมรส/อยู่ด้วยกัน	5	41.7
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
- 15,001-20,000 บาท	10	83.3
- 20,001-25,000 บาท	2	16.7
6. ระดับชั้นยศ		
- สัญญาบัตร	1	8.3
- ประทวน	11	91.7
7. สายงานที่ปฏิบัติงาน		
- ธุรการ/อำนวยการ	7	58.3
- จราจร	2	16.7
- อื่นๆ (ป้องกันและปราบปราม)	3	25.0

ตารางที่ 4 ข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานเป็นครู D.A.R.E.(ต่อ)

(n = 12)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
8. ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง		
- 4ปี	5	41.7
- 5ปี	3	25.0
- 10ปี	1	8.3
- 12ปี	1	8.3
- 20ปี	1	8.3
- 30ปี	1	8.3
ระยะเวลาที่ทำงานเป็นครู D.A.R.E.		
- 1ปี	3	25.0
- 2ปี	4	33.3
- 3ปี	4	33.3
- 4ปี	1	8.3

3.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการ D.A.R.E. ของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานเป็นครู D.A.R.E. พบว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของโครงการ D.A.R.E. ในระดับปานกลาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 และในระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 โดยส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 ซึ่งเป็นระยะเวลา 12 ปี จำนวน 5 คน และ 3 ปี จำนวน 3 คน ส่วนที่ปฏิบัติงานได้ไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากมีการโยกย้ายมีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ได้รับการอบรม/สัมมนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ในการปฏิบัติงานเป็นครู D.A.R.E. 1-2 ครั้ง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 91.7 และได้รับการอบรม 3-4 ครั้ง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 การประเมินระดับความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานเป็นครู D.A.R.E. ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 และระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 การประเมินระดับปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานเป็นครู D.A.R.E. ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 ระดับมาก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และระดับน้อย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 (รายละเอียดตามตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 ความรู้เกี่ยวกับโครงการ D.A.R.E. ของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานเป็นครู D.A.R.E.

(n = 12)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
1. ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของโครงการ D.A.R.E.		
- ระดับมาก	4	33.3
- ระดับปานกลาง	8	66.7
2. ความต่อเนื่องในการปฏิบัติงานเป็นครู D.A.R.E.		
- ปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง เป็นระยะเวลา	8	66.7
2 ปี	5	41.7
3 ปี	3	25.0
- ปฏิบัติงานไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากมีการโยกย้าย	4	33.3
3. การได้รับการอบรม/สัมมนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ในการปฏิบัติงานครู D.A.R.E.		
- 1-2 ครั้ง	11	91.7
- 3-4 ครั้ง	1	8.3
4. การประเมินระดับความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานเป็นครู D.A.R.E.		
- ระดับมาก	4	33.3
- ระดับปานกลาง	8	66.7
5. การประเมินระดับปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานเป็นครู D.A.R.E.		
- ระดับมาก	2	16.7
- ระดับปานกลาง	9	75.0
- ระดับน้อย	1	8.3

3.3 เกี่ยวกับการบริหารโครงการ D.A.R.E. ของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานเป็นครู D.A.R.E. จำนวน 12 คน ผู้วิจัยขอแยกเป็นแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานตามโครงการ จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานเป็นครู D.A.R.E. จำนวน 12 คน คือ

1. มีบุคลากรครู D.A.R.E. ที่สามารถสอน ได้มาก มีศักยภาพในการสอนให้ ความสำคัญกับเด็กนักเรียนโดยไม่เลือกเฉพาะเจาะจง

2. การให้ความร่วมมือของสถานศึกษา/โรงเรียนในพื้นที่รับผิดชอบ

3. วิทยากรที่ให้ความรู้ครู D.A.R.E./เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้สอนให้ความรู้ครูตำรวจ D.A.R.E.

4. ผู้บังคับบัญชาให้การสนับสนุน/อนุญาตให้ครู D.A.R.E. ทำงานเต็มที่

5. ตัวเด็กที่เข้าอบรม

6. งบประมาณ

ประเด็นที่ 2 ปัญหาและอุปสรรคของโครงการในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ ปฏิบัติงานเป็นครู D.A.R.E. จำนวน 12 คนคือ

1. ความพร้อมของโรงเรียนที่เข้าไปสอน

2. งบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามโครงการ D.A.R.E. รวมถึงค่าใช้จ่าย ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการสอน

3. เวลาในการสอนทับซ้อนกับภารกิจหลักในสถานีตำรวจ ทำให้เวลาในการสอน มีจำกัดทำให้การสอนไม่ต่อเนื่อง

4. วิทยากรให้ความรู้กับครูตำรวจ D.A.R.E.

5. การประเมินผลงานการสอนยังไม่ชัดเจน

6. บุคลากรครูตำรวจ D.A.R.E. มีไม่เพียงพอ

ประเด็นที่ 3 กระบวนการประสานงานของโครงการ

1. ระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจครู D.A.R.E. กับผู้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงานพบว่า ผู้บังคับบัญชายังไม่เข้าใจในโครงการบางครั้งการขอข้อมูลมาแบบด่วนเกินไปเตรียมข้อมูลไม่ทัน

2. ระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจครู D.A.R.E. กับสถานศึกษา/ผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า มีการประสานงานกันอย่างดีระหว่างตัวสถานีตำรวจและสถานศึกษามีการประสานงานกัน อยู่ตลอดเวลาอย่างต่อเนื่องเพื่อแบ่งคาบการสอนในแต่ละคาบที่ทำการสอน พร้อมทั้งได้รับการ ส่งเสริมและสนับสนุนและบริหารจัดการอย่างดีมาก แต่สำหรับบางโรงเรียนที่ยังไม่เคยเข้าร่วม โครงการการประสานงานกันยังมีน้อย

3. ระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจครู D.A.R.E. กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพบว่า ยัง น้อยมากเพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่เข้าใจในโครงการไม่ให้การสนับสนุนงบประมาณ ในการสอน แต่สำหรับในบางพื้นที่เป็นไปด้วยดีมีการประสานงานอย่างต่อเนื่องเพื่อของบประมาณ ในการมอบรางวัลแก่นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ

ประเด็นที่ 4 การประเมินผลการบริหารงานโครงการ

1. ด้านความชัดเจนของวัตถุประสงค์โครงการและระยะเวลาในการดำเนินโครงการพบว่า วัตถุประสงค์ชัดเจนครอบคลุมเวลาอย่างเหมาะสม เป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับโทษของยาเสพติดแก่เด็กนักเรียนเป็นประโยชน์แก่เด็กที่เข้าเรียนที่สุด

2. ด้านความพร้อมและความเพียงพอของทรัพยากร เช่น งบประมาณ คน วัสดุ อุปกรณ์ เวลา และกฎระเบียบพบว่า อุปกรณ์งบประมาณ ยังไม่พร้อม และไม่เพียงพอควรจัดอุปกรณ์ให้ครูตำรวจตระเวนชายแดนให้มีเหมือนกันรวมถึงสื่อการสอนต่างๆ ให้เป็นแนวทางเดียวกัน

3. ด้านการยอมรับการสนับสนุนและมีส่วนร่วมของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการในพื้นที่พบว่า ได้รับการยอมรับจากโรงเรียน ครูผู้ปกครอง และประชาชนเป็นอย่างดีให้ความสนใจให้ความร่วมมือกับวิทยากรยอมรับและยินดีสนับสนุนทุกด้าน เช่น การจัดพิธีปิดบางครั้งมีคุณครู ผู้ปกครองมาร่วมงานด้วย แต่สำหรับการมีส่วนร่วมของประชาชนและหน่วยงานในบางพื้นที่ยังไม่ค่อยเข้ามามีส่วนร่วมมากนัก เพราะยังไม่เข้าใจโครงการเท่าที่ควร ต้องมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

4. ความพึงพอใจของนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผลที่ได้รับจากการดำเนินตามโครงการมีความคุ้มค่ากับงบประมาณที่ได้รับพบว่า อยู่ในขั้นดีมากมีความพึงพอใจต่อโครงการเป็นอย่างมาก นักเรียนชอบโครงการแตร่มากตั้งใจเรียนทุกชั่วโมง ได้รับการชื่นชมจากครูและผู้ปกครองถึงประโยชน์ในการสอนตามโครงการดังกล่าวคือทำให้เด็กนักเรียนมีความรู้และสามารถหลีกเลี่ยงยาเสพติดได้ดีและทราบถึงโทษของยาเสพติดถือว่าคุ้มค่าในระยะยาว เพราะได้ลงทุนกับอนาคตของชาติผลที่ได้รับดีเกินคาดเด็กเข้าใจและมีความรู้ในด้านยาเสพติด รวมถึงการปฏิบัติตนในสังคมเป็นรากฐานให้เด็กในการสร้างภูมิคุ้มกันให้เด็กเพื่อไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด และป้องกันตัวจากยาเสพติดรวมถึงการใช้ชีวิตในสังคมที่ปลอดภัยจากยาเสพติด

ประเด็นที่ 5 ทักษะเกี่ยวกับการดำเนินงานตามโครงการ D.A.R.E. สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและเจตคติของเด็ก และเยาวชน

1. ด้านความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดและผลกระทบจากการใช้ยาเสพติดพบว่า เด็กๆ เข้าใจ และสามารถเข้าถึงเนื้อหาของโครงการ ได้รับความรู้เพิ่มขึ้นรู้ถึงพิษภัยโทษของยาเสพติดและผลกระทบของยาเสพติดรู้จักปฏิเสธยาเสพติดได้เป็นจำนวนมาก

2. ด้านทักษะและวิธีการในการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาเพื่อต่อต้านยาเสพติดพบว่า รูปแบบการตัดสินใจของนักเรียนสามารถใช้แก้ปัญหาเสพติดได้มากสามารถคิดวิเคราะห์แยกแยะตัดสินใจเลือกอย่างฉลาดส่งผลให้ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

3. ด้านกิจกรรมทางเลือกที่เป็นประโยชน์นอกเหนือจากการใช้ยาเสพติดและความรุนแรงพบว่า เด็กนักเรียนสามารถเลือกทำกิจกรรมต่างๆในชีวิตประจำวันที่เป็นประโยชน์ได้ เช่น เล่นกีฬา อ่านหนังสือ การออกกำลังกาย นอกเหนือจากการเล่นเกมเพียงอย่างเดียว หรือการใช้เวลาว่างที่ไม่เป็นประโยชน์

4. ด้านการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงานตำรวจ เช่น การจราจร และการป้องกันอาชญากรรม ฯลฯพบว่า เป็นกิจกรรมสุดท้ายในการสอนเป็นการเสริมทักษะสอดแทรกในการสอนเป็นการให้ความรู้ที่ประชาชนควรรู้ ทำให้เด็กนักเรียนเข้าใจการจราจรมากขึ้นรู้จักวิธีป้องกันตนเองจากอาชญากรรมต่างๆ

ประเด็นที่ 6 ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการเพิ่มงบประมาณสนับสนุนในโครงการนี้
2. ควรมีการประเมินเจ้าหน้าที่ตำรวจควรมีหลักเกณฑ์และชัดเจนมากยิ่งขึ้นในเรื่องความดีความชอบเพื่อเป็นกำลังใจให้กับตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ครูตำรวจแดร์
3. ผู้บังคับบัญชาควรหมั่นสอบถามปัญหาจากผู้ปฏิบัติให้มากขึ้น
4. ควรมีการจัดกิจกรรม "รวมพลคนแดร์"

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียน

2.1 ข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 204 คนคิดเป็นร้อยละ 51.8 และเป็นเพศหญิงจำนวน 190 คนคิดเป็นร้อยละ 48.2 มีอายุ 12 ปีมากที่สุด จำนวน 225 คนคิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมา มีอายุ 11 ปี จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 และอายุ 9 ปีมีน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 กำลังศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 288 คนคิดเป็นร้อยละ 73.1 และศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 ปัจจุบันบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยส่วนใหญ่คือพ่อแม่จำนวน 262 คนคิดเป็นร้อยละ 73.1 ได้รับเงินค่าใช้จ่ายต่อวันระหว่าง 31-50 บาท มากที่สุดจำนวน 171 คนคิดเป็นร้อยละ 43.4 มีพี่น้องร่วมบิดามารดาตั้งแต่ 2-4 คนจำนวน 190 คนคิดเป็นร้อยละ 48.2 เมื่อมีปัญหาส่วนตัวบุคคลแรกที่นักเรียนปรึกษาคือมารดา จำนวน 206 คนคิดเป็นร้อยละ 52.3 นักเรียนไม่เคยใช้สารเสพติด จำนวน 354 คนคิดเป็นร้อยละ 89.8 นักเรียนเคยสูบบุหรี่จำนวน 24 คนนักเรียนเคยดื่มเหล้า จำนวน 20 คน นักเรียนเคยสูบกัญชา จำนวน 1 คน และนักเรียนเคยใช้สารระเหย (ทินเนอร์, กาว) จำนวน 7 คน บุคคลในครอบครัวไม่มีคนใช้ยาเสพติด จำนวน 283 คนคิดเป็นร้อยละ 71.8 มีพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดเป็นครั้งคราว (สูบบุหรี่/ดื่มเหล้า, เบียร์) จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 และมีพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดเป็นประจำ (สูบบุหรี่/ดื่มเหล้า, เบียร์/สูบยาเส้น) จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 กิจกรรมที่

นักเรียนทำในวันหยุดหรือเวลาว่างจากการเรียนคือดูโทรทัศน์จำนวน 229 คนคิดเป็นร้อยละ 58.12 สถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่นักเรียนชอบคือสถานที่ท่องเที่ยว จำนวน 191 คนคิดเป็นร้อยละ 48.48 ใช้ระยะเวลาที่เข้าร่วมอบรมในโครงการ D.A.R.E. จำนวน 1 เทอมจำนวน 371 คน คิดเป็นร้อยละ 94.2 จำนวน 2 เทอม มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 ดังรายละเอียดตามตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ D.A.R.E.

(n = 394)

ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	204	51.8
- หญิง	190	48.2
2. อายุ		
- 9 ปี	1	0.3
- 10 ปี	15	3.8
- 11 ปี	131	33.2
- 12 ปี	225	57.1
- 13 ปี	22	5.6
3. กำลังศึกษาระดับชั้น		
- ประถมศึกษาปีที่ 5	106	26.9
- ประถมศึกษาปีที่ 6	288	73.1
4. ปัจจุบันบุคคลที่นักเรียนพักอาศัยอยู่ด้วย		
- พ่อแม่	262	66.5
- ญาติ (ป้าตาชาย, พี่, ป้า, น้า, อา)	66	16.8
- พ่อ	23	5.8
- แม่	42	10.7
- อื่นๆ (แม่และญาติ)	1	0.3

ตารางที่ 6 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ D.A.R.E. (ต่อ)

(n = 394)

ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน	จำนวน	ร้อยละ
5. ได้รับเงินค่าใช้จ่ายต่อวัน		
- น้อยกว่า 30 บาท	146	37.1
- 31-50 บาท	171	43.4
- 51-70 บาท	55	14.0
- 71-90 บาท	11	2.8
- มากกว่า 90 บาท	11	2.8
6. พี่น้องร่วมบิดามารดา		
- น้อยกว่า 2 คน	109	27.7
- 2-4 คน	190	48.2
- 5-6 คน	55	14.0
- มากกว่า 6 คน	40	10.2
7. เมื่อมีปัญหาส่วนตัวบุคคลแรกที่นักเรียนปรึกษา		
- บิดา	89	22.6
- มารดา	206	52.3
- พี่	31	7.9
- ญาติ	12	3.0
- เพื่อน	34	8.6
- ครู	7	1.8
- ตำรวจ	1	0.3
- อื่นๆ (ตัวเอง/ตายาย/พ่อแม่)	14	3.6

ตารางที่ 6 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ D.A.R.E. (ต่อ)

(n = 394)

ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน	จำนวน	ร้อยละ
8. ประสบการณ์ในการใช้สารเสพติดของนักเรียน(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
-สูบบุหรี่	24	6.09
-ดื่มเหล้า	20	5.08
-สูบกัญชา	1	0.25
-สารระเหย (ทินเนอร์, กาว)	7	1.78
- ไม่เคยใช้สารดังกล่าว	354	89.85
9. พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของบุคคลในครอบครัว		
- ไม่มีคนใช้ยาเสพติด	283	71.8
- มีการใช้ยาเสพติดเป็นครั้งคราว	58	14.7
- มีการใช้ยาเสพติดเป็นประจำ	53	13.5
10. กิจกรรมที่นักเรียนทำในวันหยุดหรือเวลาว่างจากการเรียน(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- เล่นคอมพิวเตอร์, อินเทอร์เน็ต	173	43.91
- วิดีโอเกมส์	44	11.17
- อ่านหนังสือเรียน	144	36.55
- อ่านหนังสือนวนิยายการ์ตูน	124	31.47
- เล่นกีฬากลางแจ้ง	79	20.05
- เล่นกีฬาในร่ม	56	14.21
- ฟังเพลง	179	45.43
- เกี่ยวกับเพื่อน	47	11.93
- เล่นดนตรี	42	10.66
- เล่นการพนัน	3	0.76
- ดูภาพยนตร์	68	17.26
- ดูโทรทัศน์	229	58.12
- ทำงานพิเศษ	61	15.48
- อื่นๆ (ทำงานบ้าน/เลี้ยงน้อง)	23	5.84

ตารางที่ 6 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ D.A.R.E. (ต่อ)

(n = 394)

ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน	จำนวน	ร้อยละ
11. สถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่นักเรียนชอบ(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
-สวนสาธารณะ	148	37.56
-ร้านอาหาร	66	16.75
-ห้างสรรพสินค้า	108	27.41
- สถานที่ท่องเที่ยว	191	48.48
- โรงภาพยนตร์	54	13.71
- สถานที่เรีงรมย์	29	7.36
- อื่นๆ (บ้าน/บ้านเพื่อน/ร้านเกมส์/โรงเรียน/ที่นา)	57	14.47
12. ระยะเวลาที่เข้าร่วมอบรมในโครงการ D.A.R.E.		
- 1 เทอม	371	94.2
- 2 เทอม	23	5.8

2.2 ผลสำเร็จในการเพิ่มพูนความรู้เจตคติ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.374 และเมื่อพิจารณาแยกในแต่ละด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเรียงลำดับจากมากที่สุดไปน้อยที่สุด คือ ด้านกิจกรรมทางเลือก ($\bar{X} = 4.49$, S.D.=0.604)ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบของยาเสพติด ($\bar{X} = 4.21$, S.D.=0.516) ด้านทักษะและวิธีการในการตัดสินใจปัญหา ($\bar{X} = 4.09$, S.D.=0.512) ด้านการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.91$, S.D.=0.620) ด้านความภาคภูมิใจในตัวเอง ($\bar{X} = 3.83$, S.D.=0.580) และด้านการปรับตัวเข้ากับสังคม ($\bar{X} = 3.36$, S.D.=0.600)รายละเอียดเป็น ดังนี้

2.2.1 ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบของยาเสพติดโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดค่าเฉลี่ย4.21ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.516และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความคิดเห็นระดับเห็นด้วยมากที่สุด คือ ยาเสพติด ดัดง่าย และ เลิกยาก ($\bar{X} = 4.64$, S.D.=0.799) รองลงมาคือ การหลีกเลี่ยงการใช้ยาเสพติดจะทำให้มีอนาคตที่ดี ($\bar{X} = 4.55$, S.D.=0.972)และคนที่ติดยาเสพติดเป็นผู้มีจิตใจเข้มแข็งมีความคิดเห็นด้วยระดับน้อย ($\bar{X} = 2.02$, S.D.=1.085)รายละเอียดดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความรู้เจตคติ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กนักเรียนด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบของยาเสพติด

(n = 394)

การปรับพฤติกรรมและเจตคติด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบของยาเสพติด	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. คำว่ายาเสพติดหมายถึงสารใดๆก็ตามที่ ไม่ใช่อาหารซึ่งมีผลกระทบต่อการทำงานของร่างกายและจิตใจ	4.44	0.907	เห็นด้วยมากที่สุด
2. การเสพยาเสพติดที่มีผลต่อร่างกาย คือ ทำให้ร่างกายทรุดโทรม สมองเสื่อม การตัดสินใจช้า	4.47	0.877	เห็นด้วยมากที่สุด
3. การใช้ยาเสพติดที่มีผลกระทบต่อจิตใจ คือ ทำให้มีอาการทางจิตประสาทหลอน หวาดระแวง คลุ้มคลั่ง	4.47	0.859	เห็นด้วยมากที่สุด
4. การใช้ยาเสพติดมีผลกระทบต่ออารมณ์ คือ ทำให้มีอารมณ์แปรปรวนง่าย หงุดหงิด กระทบกระชวย	4.36	0.937	เห็นด้วยมากที่สุด
5. การใช้ยาเสพติดมีผลกระทบต่อสังคม คือ ทำให้เกิดความเสียหายต่อตนเองและส่วนรวม เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาความยากจน และอุบัติเหตุ	4.47	0.838	เห็นด้วยมากที่สุด
6. การใช้ยาเสพติดมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ คือ ทำให้เสียเงิน ขาดรายได้ เสียค่ารักษา	4.27	0.949	เห็นด้วยมากที่สุด
7. การไม่ใช้ยาเสพติดทำให้มีเพื่อนมากและสนุกสนาน	4.33	1.028	เห็นด้วยมากที่สุด
8. ยาเสพติด ดัดง่าย และ เลิกยาก	4.64	0.799	เห็นด้วยมากที่สุด
9. การเสพยาเสพติดจะทำให้ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน	4.26	0.931	เห็นด้วยมากที่สุด
10. คนที่ติดยาเสพติดเป็นผู้มีจิตใจเข้มแข็ง	2.02	1.085	เห็นด้วยน้อย
11. การเสพยาเสพติดชนิดหนึ่งจะนำไปสู่การเสพยาเสพติดชนิดอื่นได้ง่ายขึ้น	4.18	0.907	เห็นด้วยมาก
12. การหลีกเลี่ยงการใช้ยาเสพติดจะทำให้มีอนาคตที่ดี	4.55	0.972	เห็นด้วยมากที่สุด
ภาพรวม	4.21	0.516	เห็นด้วยมากที่สุด

2.2.2 ด้านทักษะและวิธีการในการตัดสินใจปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากค่าเฉลี่ย 4.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.512 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความคิดเห็นระดับเห็นด้วยมากที่สุด คือ ถ้ามีคนมาชวนให้เสพยาเสพติดไม่ควรที่จะลองเสพ ($\bar{X} = 4.63$, S.D.=0.795) รองลงมาคือ ผลที่อาจเกิดขึ้นตามมาจากการที่นักเรียนเลือกที่จะไม่สูบบุหรี่ คือ สุขภาพดี ประหยัดเงิน ไม่มีกลิ่นเหม็นตามตัว ($\bar{X} = 4.45$, S.D.=0.910) และผลที่อาจเกิดตามมาจากการดื่มสุรา คือ สุขภาพจะแข็งแรง สมองดี ไม่มีผลต่อการเรียนมีความคิดเห็นด้วยระดับน้อย ($\bar{X} = 2.01$, S.D.=1.420) รายละเอียดดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความรู้เจตคติ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กนักเรียนด้านทักษะและวิธีการในการตัดสินใจปัญหา (n = 394)

การปรับพฤติกรรมและเจตคติด้านทักษะและวิธีการในการตัดสินใจปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับ
13. การปฏิเสธเมื่อถูกเพื่อนชวนให้เสพยาเสพติดเป็นการกระทำที่ถูกต้อง	4.07	1.413	เห็นด้วยมาก
14. การที่นักเรียนเคารพตนเองหรือเห็นคุณค่าของตัวเองสูง จะช่วยให้ปฏิเสธคำชักชวนให้ใช้ยาเสพติดได้	4.18	0.949	เห็นด้วยมาก
15. เมื่อนักเรียนพบเห็นเพื่อนเสพยาเสพติดจะแจ้งให้ครูทราบทันที	4.49	0.707	เห็นด้วยมากที่สุด
16. ถ้ามีคนมาชวนให้เสพยาเสพติดไม่ควรที่จะลองเสพ	4.63	0.795	เห็นด้วยมากที่สุด
17. วิธีการจัดการกับความเครียด โดยการไม่ใช้สุรา บุหรี่ และยาเสพติดชนิดอื่นๆเป็นสิ่งที่ถูกต้อง	4.37	1.024	เห็นด้วยมากที่สุด
18. การใช้ยาเสพติดไม่สามารถแก้ไขปัญหาชีวิตได้	4.36	0.979	เห็นด้วยมากที่สุด
19. ผลที่อาจเกิดขึ้นตามมาจากการที่นักเรียนเลือกที่จะไม่สูบบุหรี่ คือ สุขภาพดี ประหยัดเงิน ไม่มีกลิ่นเหม็นตามตัว	4.45	0.910	เห็นด้วยมากที่สุด
20. ผลที่อาจเกิดตามมาจากการดื่มสุรา คือ สุขภาพจะแข็งแรง สมองดี ไม่มีผลต่อการเรียน	2.01	1.420	เห็นด้วยน้อย

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความรู้เจตคติ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กนักเรียนด้านทักษะและวิธีการในการตัดสินใจปัญหา (ต่อ)

(n = 394)

การปรับพฤติกรรมและเจตคติด้านทักษะและวิธีการในการตัดสินใจปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับ
21. การคบกับคนที่ผลิตหรือขายยาเสพติดจะนำความเดือดร้อนมาสู่เราได้	4.26	1.090	เห็นด้วยมากที่สุด
ภาพรวม	4.09	0.512	เห็นด้วยมาก

2.2.3 ด้านการปรับตัวเข้ากับสังคมโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลางค่าเฉลี่ย 3.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.600 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความคิดเห็นระดับเห็นด้วยมากที่สุด คือ นักเรียนรู้สึกมีความใกล้ชิดและผูกพันกับเพื่อนมาก ($\bar{X} = 4.22$, S.D.=0.863) รองลงมา มีความเห็นด้วยมาก คือ นักเรียนมีเพื่อนสนิทที่จะช่วยนักเรียนได้เสมอเวลาที่มีปัญหาที่โรงเรียน ($\bar{X} = 4.07$, S.D.=0.952) และนักเรียนรู้สึกว่าในโรงเรียนไม่มีใครห่วงใยนักเรียนเลยมีความเห็นด้วยระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.48$, S.D.=1.144) รายละเอียดดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความรู้เจตคติ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กนักเรียนด้านการปรับตัวเข้ากับสังคม

(n = 394)

การปรับพฤติกรรมและเจตคติด้านการปรับตัวเข้ากับสังคม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
22. นักเรียนรู้สึกว่าในโรงเรียนไม่มีใครห่วงใยนักเรียนเลย	2.48	1.144	เห็นด้วยปานกลาง
23. บางครั้งนักเรียนยังรู้สึกโดดเดี่ยวเมื่ออยู่ในโรงเรียน	2.68	1.236	เห็นด้วยปานกลาง
24. นักเรียนรู้สึกมีความใกล้ชิดและผูกพันกับเพื่อนมาก	4.22	0.863	เห็นด้วยมากที่สุด
25. นักเรียนมีเพื่อนสนิทที่จะช่วยนักเรียนได้เสมอเวลาที่มีปัญหาที่โรงเรียน	4.07	0.952	เห็นด้วยมาก
ภาพรวม	3.36	0.600	เห็นด้วยปานกลาง

2.2.4 ด้านความภาคภูมิใจในตัวเองโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากค่าเฉลี่ย3.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.580และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความคิดเห็นระดับเห็นด้วยมากที่สุด คือ นักเรียนมีความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง($\bar{X} = 4.28$, S.D.=0.807)รองลงมา มีความคิดเห็นด้วยมาก คือ นักเรียนรู้สึกมีความสุขตลอดเวลาที่อยู่ในโรงเรียน($\bar{X} = 4.06$, S.D.=0.882)และเพื่อนมักคิดว่านักเรียนเป็นคนสร้างปัญหาในห้องเรียนมีความคิดเห็นด้วยระดับปานกลาง($\bar{X} = 2.94$, S.D.=1.188)รายละเอียดดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความรู้จักดี และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กนักเรียนด้านความภาคภูมิใจในตัวเอง

(n = 394)

การปรับพฤติกรรมและเจตคติด้านความภาคภูมิใจในตัวเอง	\bar{X}	S.D.	ระดับ
26.นักเรียนรู้สึกมีความสุขตลอดเวลาที่อยู่ในโรงเรียน	4.06	0.882	เห็นด้วยมาก
27. นักเรียนมีความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง	4.28	0.807	เห็นด้วยมากที่สุด
28. นักเรียนรู้สึกไม่ดีกับตนเองเวลาที่ทำอะไรผิดทุกครั้ง	4.05	1.005	เห็นด้วยมาก
29. เพื่อนมักคิดว่านักเรียนเป็นคนสร้างปัญหาในห้องเรียน	2.94	1.188	เห็นด้วยปานกลาง
ภาพรวม	3.83	0.580	เห็นด้วยมาก

2.2.5 ด้านกิจกรรมทางเลือกโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดค่าเฉลี่ย4.49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.604และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความคิดเห็นระดับเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมทางเลือกที่นักเรียนสามารถทำได้ที่บ้าน นอกเหนือจากการดูโทรทัศน์ ได้แก่ ทำงานบ้าน ช่วยเหลือครอบครัว อ่านหนังสือ เล่นกีฬา($\bar{X} = 4.54$, S.D.=0.684)และกิจกรรมทางเลือกที่นักเรียนสามารถทำได้ที่โรงเรียน ได้แก่ เล่นดนตรี เล่นกีฬา เข้ากลุ่มหรือชมรมที่สนใจ ($\bar{X} = 4.43$, S.D.=0.746)ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความรู้เจตคติ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กนักเรียนด้านกิจกรรมทางเลือก

(n = 394)

การปรับพฤติกรรมและเจตคติด้านกิจกรรมทางเลือก	\bar{X}	S.D.	ระดับ
30. กิจกรรมทางเลือกที่นักเรียนสามารถทำได้ที่โรงเรียน ได้แก่ เล่นดนตรี เล่นกีฬา เข้ากลุ่มหรือชมรมที่สนใจ	4.43	0.746	เห็นด้วยมากที่สุด
31. กิจกรรมทางเลือกที่นักเรียนสามารถทำได้ที่บ้าน นอกเหนือจากการดูโทรทัศน์ ได้แก่ ทำงานบ้าน ช่วยเหลือครอบครัว อ่านหนังสือ เล่นกีฬา	4.54	0.684	เห็นด้วยมากที่สุด
ภาพรวม	4.49	0.604	เห็นด้วยมากที่สุด

2.2.6 ด้านการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากค่าเฉลี่ย 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.620 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความคิดเห็นระดับเห็นด้วยมากที่สุด คือ นักเรียนสามารถป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากยาเสพติดได้อย่างดี ($\bar{X} = 4.46$, S.D.=0.720) รองลงมา คือ การป้องกันยาเสพติดเป็นหน้าที่ของทุกคน ($\bar{X} = 4.40$ S.D.=0.950) และเมื่อนักเรียนพบผู้ค้ายาเสพติดในละแวกบ้านจะไม่กล้าแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจมีความคิดเห็นด้วยระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.87$, S.D.=1.356) รายละเอียดดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความรู้เจตคติ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กนักเรียนด้านการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

(n = 394)

การปรับพฤติกรรมและเจตคติด้านการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
32. นักเรียนสามารถป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากยาเสพติดได้อย่างดี	4.46	0.720	เห็นด้วยมากที่สุด
33. เมื่อนักเรียนพบผู้ค้ายาเสพติดในละแวกบ้านจะไม่กล้าแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ	2.87	1.356	เห็นด้วยปานกลาง

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความรู้เจตคติ และการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมของเด็กนักเรียนด้านการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน (ต่อ)

(n = 394)

การปรับพฤติกรรมและเจตคติด้านการนำไปใช้ประโยชน์ ในชีวิตประจำวัน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
34. การป้องกันยาเสพติดเป็นหน้าที่ของทุกคน	4.40	0.950	เห็นด้วยมากที่สุด
ภาพรวม	3.91	0.620	เห็นด้วยมาก

2.3 การประเมินผลการดำเนินโครงการD.A.R.E. ของนักเรียน โดยในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.488 และเมื่อพิจารณาแยกในแต่ละด้านพบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเรียงลำดับจากมากที่สุดไปน้อยที่สุด คือ ด้านการประเมินผล(\bar{X} = 4.47, S.D.=0.568)ด้านวัตถุประสงค์โครงการ(\bar{X} = 4.42, S.D.=0.627) ด้านหลักสูตรและระยะเวลา(\bar{X} = 4.33, S.D.=0.615) และด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน(\bar{X} = 4.28, S.D.=0.568) รายละเอียดเป็นดังนี้

2.3.1 ด้านวัตถุประสงค์โครงการ โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.47ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.568และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความคิดเห็นระดับเห็นด้วยมากที่สุด คือ โครงการฯ สามารถสร้างทักษะและวิธีการตัดสินใจแก้ไขปัญหาที่ถูกต้องให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดี(\bar{X} = 4.50, S.D.=0.681)รองลงมา คือ โครงการฯ สามารถให้พื้นฐานความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับผลกระทบของการใช้สิ่งเสพติดอย่างชัดเจน(\bar{X} = 4.45, S.D.=0.764)และโครงการฯ ได้เสนอทางเลือกอื่นที่เป็นประโยชน์ให้กับนักเรียน นอกเหนือจากการใช้ยาเสพติดและความรุนแรง(\bar{X} = 4.32, S.D.=0.962)ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการประเมินผลการดำเนินงาน
โครงการD.A.R.E. ของนักเรียนด้านวัตถุประสงค์โครงการ

(n = 394)

แนวทางการดำเนินงานด้านวัตถุประสงค์โครงการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. โครงการฯ สามารถให้พื้นฐานความรู้กับนักเรียนเกี่ยวกับผลกระทบของการใช้สิ่งเสพติดอย่างชัดเจน	4.45	0.764	เห็นด้วยมากที่สุด
2. โครงการฯ สามารถสร้างทักษะและวิธีการตัดสินใจแก้ไขปัญหาที่ถูกต้องให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดี	4.50	0.681	เห็นด้วยมากที่สุด
3. โครงการฯ ได้เสนอทางเลือกอื่นที่เป็นประโยชน์ให้กับนักเรียน นอกเหนือจากการใช้ยาเสพติดและความรุนแรง	4.32	0.962	เห็นด้วยมากที่สุด
ภาพรวม	4.42	0.627	เห็นด้วยมากที่สุด

2.3.2 ด้านหลักสูตรและระยะเวลาโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.615 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความคิดเห็นระดับเห็นด้วยมากที่สุด คือ เนื้อหาของหลักสูตรมีประโยชน์เหมาะสมเข้าใจง่าย สำหรับเด็กในระดับประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 (\bar{X} = 4.44, S.D.=0.737)รองลงมา คือ หลักสูตรที่นำมาใช้สอนนักเรียนมาจากความร่วมมือและการเสนอแนะของตำรวจ โรงเรียน นักเรียน และผู้ปกครอง (\bar{X} = 4.43, S.D.=0.763)และระยะเวลาดำเนินการมีความเหมาะสมไม่สั้นหรือยาวเกินไปมีความคิดเห็นด้วยระดับมาก(\bar{X} = 4.11, S.D.=0.859) รายละเอียดดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการประเมินผลการดำเนินโครงการ D.A.R.E. ของนักเรียนด้านหลักสูตรและระยะเวลา

(n = 394)

แนวทางการดำเนินงานด้านหลักสูตรและระยะเวลา	\bar{X}	S.D.	ระดับ
4. หลักสูตรที่นำมาใช้สอนนักเรียนมาจากความร่วมมือและการเสนอแนะของตำรวจ โรงเรียน นักเรียน และผู้ปกครอง	4.43	0.763	เห็นด้วยมากที่สุด
5. เนื้อหาของหลักสูตรมีประโยชน์เหมาะสมเข้าใจง่ายสำหรับเด็กในระดับประถมศึกษาปีที่ 5 – 6	4.44	0.737	เห็นด้วยมากที่สุด
6. ระยะเวลาดำเนินการมีความเหมาะสมไม่สั้นหรือยาวเกินไป	4.11	0.859	เห็นด้วยมาก
ภาพรวม	4.33	0.615	เห็นด้วยมากที่สุด

2.3.3 ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.568 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความคิดเห็นระดับเห็นด้วยมากที่สุด คือ ตำรวจที่ทำหน้าที่เป็นครูในโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.) มีการใช้สื่อและเทคนิคการสอนที่ดี ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจสิ่งที่สอนได้เป็นอย่างดี (\bar{X} = 4.60, S.D.=0.631) รองลงมา คือ ก่อนจะเข้าร่วมโครงการฯ มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลรายละเอียดต่างๆของกิจกรรม (\bar{X} = 4.30, S.D.=0.795) มีการจัดกิจกรรมกีฬา นันทนาการ ดนตรี สนับสนุนการออกกำลังกายภายในโรงเรียนประจำ (\bar{X} = 4.30, S.D.=0.870) และมีการแจ้งจดหมายถึงผู้ปกครองนักเรียนทราบ ทั้งก่อนและขณะทำการอบรมมีความคิดเห็นด้วยระดับมาก (\bar{X} = 4.02, S.D.=0.931) รายละเอียดดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการประเมินผลการดำเนินโครงการ D.A.R.E. ของนักเรียนด้านวิธีการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมที่สนับสนุน

(n = 394)

แนวทางการดำเนินงานด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
7. ดำรงชีวิตที่ทำหน้าที่เป็นครูในโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.) มีการใช้สื่อและเทคนิคการสอนที่ดี ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจสิ่งที่สอนได้เป็นอย่างดี	4.60	0.631	เห็นด้วยมากที่สุด
8. ขณะที่ดำรงทำการสอน มีครูประจำชั้นร่วมรับฟังและช่วยเหลือความเรียบร้อยของนักเรียนอยู่ด้วย	4.22	0.854	เห็นด้วยมากที่สุด
9. ก่อนจะเข้าร่วมโครงการฯ มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลรายละเอียดต่างๆของกิจกรรม	4.30	0.795	เห็นด้วยมากที่สุด
10. มีการแจ้งจดหมายถึงผู้ปกครองนักเรียนทราบ ทั้งก่อนและขณะทำการอบรม	4.02	0.931	เห็นด้วยมาก
11. มีการจัดกิจกรรมเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในโรงเรียนได้อย่างต่อเนื่อง	4.28	0.877	เห็นด้วยมากที่สุด
12. มีการจัดกิจกรรมกีฬา นันทนาการ ดนตรี สนับสนุนการออกกำลังกายภายในโรงเรียนประจำ	4.30	0.870	เห็นด้วยมากที่สุด
13. มีการฝึกอบรมด้านอาชีพ เพื่อส่งเสริมรายได้ให้กับนักเรียน เช่น การปลูกผักสวนครัว การทำผลิตภัณฑ์จากพืชสมุนไพร ฯลฯ	4.20	0.896	เห็นด้วยมาก
ภาพรวม	4.28	0.568	เห็นด้วยมากที่สุด

2.3.4 ด้านการประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดค่าเฉลี่ย4.47ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.568และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความคิดเห็นระดับเห็นด้วยมากที่สุดทุกข้อ คือ หลังจากเสร็จสิ้นโครงการแล้ว โรงเรียนมีการสอดส่องควบคุมดูแลนักเรียน ไม่ให้มีการใช้ยาเสพติดได้เป็นอย่างดี(\bar{X} = 4.49, S.D.=0.689)รองลงมา คือ เจ้าหน้าที่ดำรงประจำโครงการ D.A.R.E. ให้คำแนะนำหรือช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหาหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับยาเสพติด

$(\bar{X} = 4.48, S.D.=0.707)$ และนักเรียนมีความเชื่อมั่นในตำรวจประจำโครงการ D.A.R.E. ที่จะสามารถช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ของนักเรียนได้ทุกเรื่อง ($\bar{X} = 4.41, S.D.=0.741$) ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการประเมินผลการดำเนินโครงการ D.A.R.E. ของนักเรียนด้านการประเมินผล

(n = 394)

แนวทางการดำเนินงานด้านการประเมินผล	\bar{X}	S.D.	ระดับ
14. หลังจากเสร็จสิ้นโครงการแล้ว โรงเรียนมีการสอดคล้องควบคุมดูแลนักเรียน ไม่ให้มีการใช้ยาเสพติดได้เป็นอย่างดี	4.49	0.689	เห็นด้วยมากที่สุด
15. เจ้าหน้าที่ตำรวจประจำโครงการ D.A.R.E. ให้คำแนะนำหรือช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหาหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับยาเสพติด	4.48	0.707	เห็นด้วยมากที่สุด
16. นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตำรวจประจำโครงการ D.A.R.E. ว่าจะสามารถช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ของนักเรียนได้ทุกเรื่อง	4.41	0.741	เห็นด้วยมากที่สุด
ภาพรวม	4.47	0.568	เห็นด้วยมากที่สุด

2.4 ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของโครงการ D.A.R.E. ในความคิดเห็นของนักเรียน

1. วันเวลาเรียนที่มีน้อย เพราะตรงกับวันหยุดเรียนบ้าง หรือครูตำรวจแคว้นติดภารกิจงานหลักของตำรวจ ทำให้มาสอนไม่ได้
2. ความไม่พร้อมของวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เช่น โทรทัศน์ที่ไม่สามารถฉายวีดีโอได้ เอกสารประกอบในการเรียนที่เป็นลายมือที่อ่านยาก เป็นต้น
3. ความไม่พร้อมของนักเรียนบางคนที่ไม่ตั้งใจ คุยส่งเสียงดังรบกวนลิ้มหนังสือ เอกสารประกอบในการเรียน
4. การอธิบายของครูตำรวจแคว้นบางคนบางครั้งเร็วเกินไป ทำให้ไม่เข้าใจเนื้อหาในบางเรื่อง

2.5 ข้อเสนอแนะของเด็กนักเรียนในการปฏิบัติงานของโครงการ D.A.R.E.

1. ควรเพิ่มชั่วโมงและวันในการสอนให้มากขึ้นเพื่อเป็นการปลูกฝังให้เด็กได้จดจำถึงผลกระทบของยาเสพติด
2. ควรมีการใช้สื่อการสอนอื่นๆ เช่น วีดีโอ ซีดี มาใช้ประกอบการสอนเพื่อทำให้เห็นภาพของปัญหาที่แท้จริงพร้อมทั้งมีการเตรียมอุปกรณ์มาให้พร้อมและเพียงพอ เช่น โปรเจคเตอร์

3. การนำตำราจมาสอนเกี่ยวกับยาเสพติดถือว่าเป็นเรื่องที่ดีเพราะตำราจะมีประสบการณ์ตรงซึ่งควรมีมากกว่านี้ และอยากให้มีการพาไปทัศนศึกษานอกสถานที่ เช่น สถานีตำรวจ เรือนจำที่คุมขังนักโทษยาเสพติดจริงๆ
4. ควรเพิ่มการสอนทักษะการป้องกันตัว และเพิ่มกิจกรรมสันตนาการให้มากขึ้น
5. ควรให้มีการแสดงความคิดเห็นทุกคนอย่างทั่วถึง เพื่อให้ได้ความคิดเห็นที่กระจายกันออกไป
6. อยากให้มีโครงการนี้ต่อไปเพื่อรุ่นน้องๆ เพราะเป็นโครงการที่ดีและควรขยายไปยังชั้นมัธยมด้วย หรือสอนให้ครบทุกชั้นเรียน
7. อยากให้จัดทำโครงการนี้อย่างต่อเนื่องเพราะเด็กยิ่งโตขึ้นความเสี่ยงในเรื่องของยาเสพติดยิ่งสูงขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง “การประเมินโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.) ของพื้นที่จังหวัดนครปฐม” มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินโครงการ D.A.R.E. ในพื้นที่จังหวัดนครปฐม และเพื่อประเมินผลการบริหารโครงการ D.A.R.E. ในพื้นที่จังหวัดนครปฐมในประเด็นที่เกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและการบริหารโครงการกระบวนการประสานงานกับสถานศึกษาและผลสำเร็จในการเพิ่มพูนความรู้เจตคติและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กนักเรียน รวมทั้งข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการดำเนินงานตามโครงการโดยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเป็นรายบุคคล (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลหลักรวมทั้งสิ้น 29 คน ประกอบด้วยผู้บริหารระดับสูงของโครงการในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 จำนวน 1 คน ผู้ประสานงานโครงการ D.A.R.E. ของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 จำนวน 2 คน ผู้ประสานงานโครงการ D.A.R.E. ของกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐม จำนวน 2 คน ครู/อาจารย์จำนวน 12 คน และเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานเป็นครู D.A.R.E. จำนวน 12 คน และใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน จำนวน 394 คน ซึ่งแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.917 โดยระยะเวลาในการรวบรวมข้อมูลอยู่ในช่วงเดือนธันวาคม 2556 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยผู้วิจัยขอนำเสนอสรุปผลอภิปรายผล และข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอแบ่งการสรุปผลการวิจัยออกเป็น 4 หัวข้อ ดังนี้

1. สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักด้านเจ้าหน้าที่ตำรวจคือ ผู้บริหารระดับสูงของโครงการในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 ผู้ประสานงานโครงการ D.A.R.E. ของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 และผู้ประสานงานโครงการ D.A.R.E. ของกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐม

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลพบว่า

1.1.1 ผู้บริหารระดับสูงของโครงการในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 จำนวน 1 คน พบว่าเป็นผู้หญิง อายุ 40 ปี ระดับการศึกษาสูงสุดคือ ระดับปริญญาตรี โดยสมรสอยู่

ด้วยกัน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 20,001 – 25,000 บาท โดยอยู่ในระดับชั้นยศสัญญาบัตร ดำรงตำแหน่งมาเป็นระยะเวลา 3 ปี

1.1.2 ผู้ประสานงานโครงการ D.A.R.E. ของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 จำนวน 2 คน พบว่าเป็นผู้ชาย อายุ 27 และ 30 ปี ระดับการศึกษาสูงสุดคือ ระดับปริญญาตรี โดยโสด 1 คน และสมรสอยู่ด้วยกัน 1 คน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,001 – 15,000 บาท โดยอยู่ในระดับชั้นยศประทวน ดำรงตำแหน่งมาเป็นระยะเวลา 3 ปี ทั้ง 2 คน

1.1.3 ผู้ประสานงานโครงการ D.A.R.E. ของกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัด นครปฐม จำนวน 2 คน พบว่าผู้ให้ข้อมูลทั้ง 2 คน เป็นผู้ชาย อายุ 29 และ 32 ปี ระดับการศึกษาสูงสุดคือ ระดับปริญญาตรี โดยสมรสอยู่ด้วยกัน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,001 – 15,000 บาท โดยอยู่ในระดับชั้นยศประทวน ดำรงตำแหน่งมาเป็นระยะเวลา 2 ปี

1.2 ด้านการบริหารโครงการ D.A.R.E. พบว่า

1.2.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานตามโครงการ D.A.R.E. คือ งบประมาณในการสนับสนุนโครงการ ผู้บังคับบัญชาให้ความสำคัญต่อโครงการ D.A.R.E. และ กำลังพลที่เป็นครู D.A.R.E.

1.2.2 ปัญหาและอุปสรรคของโครงการ D.A.R.E. ที่พบคือ งบประมาณที่สนับสนุนโครงการที่ยังไม่เพียงพอ และหน้าที่ประจำกับหน้าที่ของครู D.A.R.E. ยังซ้อนกันโดยจะ เน้นหนักไปทำงานประจำก่อนมากกว่า

1.2.3 กระบวนการประสานงานของโครงการ D.A.R.E. ระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจ D.A.R.E. กับผู้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน พบว่า มีปัญหาเนื่องจากหน้าที่หลักของตำรวจกับการ เป็นครู D.A.R.E. ผู้บังคับบัญชาไม่ให้ความสำคัญ โดยเน้นให้ทำงานในหน้าที่หลักของตำรวจ มากกว่าหน้าที่ของครูแต่ละส่วนระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจ D.A.R.E. กับสถานศึกษา/ผู้บริหาร สถานศึกษา พบว่า มีปัญหาในเรื่องของเวลา เนื่องจากงานในหน้าที่หลักกับการไปประสานกับ สถานศึกษาเพื่อขอสอนนักเรียนมีเวลาจำกัด ทำให้ตารางเวลาว่างไม่ตรงกัน และระหว่างเจ้าหน้าที่ ตำรวจ D.A.R.E. กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ไม่มีปัญหา และองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นให้ความร่วมมือดี

1.2.4 ความชัดเจนของวัตถุประสงค์โครงการและระยะเวลาในการดำเนินงานตาม โครงการ พบว่า เวลาที่ให้สอนของโรงเรียนมีน้อยไป ทำให้การให้ความรู้ไม่เต็มรูปแบบ และเวลา ในการทำงานหน้าที่ประจำก็ตรงกับเวลาสอน ซึ่งก็ต้องทำงานในหน้าที่ประจำก่อนส่วนความพร้อม และความเพียงพอของทรัพยากรต่างๆ เช่น งบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ และเวลาที่มีไม่เพียงพอ ขาดแคลนได้รับการยอมรับและการสนับสนุนของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

ในพื้นที่เป็นอย่างดีแต่การมีส่วนร่วมของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในโครงการมีน้อยมาก ในบางพื้นที่ความพึงพอใจของนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในโครงการมีความพึงพอใจมากและผลที่ได้รับจากการดำเนินงานตามโครงการมีความคุ้มค่ากับงบประมาณที่ได้รับ

1.2.5 การปรับพฤติกรรมและเจตคติของเด็กนักเรียนที่เข้าร่วมตามโครงการ D.A.R.E. พบว่า เด็กได้รับความรู้และประสบการณ์จากครูตำรวจ D.A.R.E. มากกว่าได้ในตำราเรียนเพียงอย่างเดียวเด็กนักเรียนได้แนวทางการตัดสินใจและการแก้ไขปัญหาไป เนื่องจากครูตำรวจ แคร่มีความรู้ความสามารถที่จะสื่อสารการสอนให้นักเรียนเข้าใจได้ง่ายเด็กนักเรียนมีกิจกรรมทางเลือกที่เป็นประโยชน์นอกเหนือจากการใช้ยาเสพติดและความรุนแรง สามารถเบี่ยงเบนความสนใจของเด็กนักเรียน และเห็นโทษผิวกายของยาเสพติดได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงานตำรวจอื่น เช่น การจราจร และการป้องกันอาชญากรรม ฯลฯ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สร้างเสริมให้นักเรียนได้รู้ ได้เข้าใจการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจได้ดี

2. สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักด้านสถานศึกษาคือ ครู/อาจารย์ 12 คน

2.1 ข้อมูลส่วนบุคคลพบว่า ครู/อาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ D.A.R.E. ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 มีอายุ 51-60 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 สอนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 วิชาที่สอน คือ คณิตศาสตร์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ประสบการณ์ในการสอน 20 ปีขึ้นไปมีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 ขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงานอยู่เป็นโรงเรียนขนาดเล็กจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0

2.2 ความรู้เกี่ยวกับโครงการ D.A.R.E. ของครู/อาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ พบว่า ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับโครงการ D.A.R.E. ในระดับมาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 มีความเห็นว่าการบริหารจัดการของโครงการ D.A.R.E. อยู่ในระดับดีมากจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 วิธีการประสานงานของหน่วยงานตำรวจสำหรับเข้ามาดำเนินโครงการ D.A.R.E. โดยเจ้าหน้าที่ถือเอกสารเข้ามาติดต่อด้วยตัวเอง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 การประเมินระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ D.A.R.E. อยู่ในระดับมาก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 การประเมินพฤติกรรมด้านยาเสพติดของนักเรียนก่อนเข้าร่วมโครงการ D.A.R.E. พบว่า เด็กไม่มีพฤติกรรมที่ทำให้เชื่อได้ว่าเกี่ยวข้องกับการใช้ยา จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 และการประเมินพฤติกรรมด้านยาเสพติดของนักเรียนหลังเข้าร่วมโครงการ D.A.R.E. พบว่า เด็กไม่มีพฤติกรรมที่ทำให้เชื่อได้ว่าเกี่ยวข้องกับการใช้ยา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 91.7

2.3 ความเข้าใจในโครงการ พบว่า D.A.R.E.

2.3.1 ด้านวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ มีความเหมาะสมต่อการนำไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำหรับเด็กนักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงหรือมีญาติพี่น้องที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดแต่ต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่เฉพาะกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพียงชั้นเดียว ควรดำเนินการตั้งแต่ระดับชั้นเล็กๆ เพื่อเด็กจะได้รู้ได้เข้าใจถึงการติดยาและรู้วิธีการหลีกเลี่ยงได้อย่างถูกต้อง โครงการนี้ยังมีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาในความเป็นจริงมากเนื่องจากสภาพของสังคมไทยที่สภาพความเป็นอยู่ลำบากจนสภาพปัญหาเศรษฐกิจและสังคมทำให้วิถีชีวิตของผู้ด้อยโอกาสจะต้องดิ้นรนและต่อสู้เพื่อการดำรงชีวิตของตัวเองและครอบครัว ทำให้ปัจจุบันอัตราการใช้สารเสพติดหรือถูกชักจูงในคนอายุน้อยมีอัตราที่เพิ่มสูงขึ้น

2.3.2 ด้านแนวทางปฏิบัติของโครงการมีความเหมาะสมต่อการนำไปปฏิบัติให้บรรลุผลวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเป็นการให้ความรู้ถึงพิษภัยของสิ่งเสพติดและแนวทางในการปฏิเสธสิ่งเสพติดถือว่าเป็นแนวปฏิบัติที่ดีที่จะทำให้โครงการนั้นบรรลุเป้าหมายได้ ผู้เรียนหรือผู้รับข้อมูลมีทัศนคติต่อสิ่งเสพติดในทางลบแต่จะต้องทำหรือให้ความรู้อย่างต่อเนื่องถึงระดับที่สูงขึ้นไปมีการยกตัวอย่างให้เห็นจริงและตระหนักในการกระทำที่ผิดกฎหมาย มีแนวทางการฝึกให้นักเรียนรู้จักคิดมีเหตุผลในการปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสมต่อการนำไปปฏิบัติได้อย่างมาก และมีประสิทธิภาพด้วยเพราะนักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมและผู้มาฝึกอบรมได้แนะนำให้นักเรียนได้รับรู้ในสิ่งที่ดีฯ นักเรียนจะได้นำไปปฏิบัติตาม สำหรับข้อบกพร่องที่พบสำหรับการนำไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพการนำเสนอโครงการควรใช้กับนักเรียนป.4-6 จะดีกว่าใช้เฉพาะนักเรียน ป.6กิจกรรมอยากให้ความหลากหลายมากขึ้นควรที่จะเพิ่มการเรียนรู้ที่ให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติ เช่นแสดงให้นักเรียนดูว่าโทษของภัยของยาเสพติดมีมากการให้ความรู้หรือถ่ายทอดความรู้ยังไม่เต็มที่การสื่อสารค่อนข้างเข้าใจยากสำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษา

2.3.3 ด้านโครงสร้างองค์การการบริหารบุคลากรทรัพยากรของตำรวจความเข้าใจและความรู้สึกผูกพันต่อการผลักดันโครงการให้สำเร็จของตำรวจที่ทำหน้าที่เป็นครูในโครงการ พบว่า โครงสร้างองค์กร และการบริหารบุคลากรทรัพยากรของตำรวจอยู่ในระดับดีถึงดีมากครูตำรวจมีความพร้อมในการให้ความรู้และความเข้าใจในเรื่องการต่อต้านการใช้ยาเสพติดมากตั้งใจสอนและกระตุ้นให้นักเรียนตระหนักถึงปัญหาเสพติดอย่างเต็มที่ที่มีความผูกพันกับนักเรียนเป็นอย่างดี ถือได้ว่ามีส่วนอย่างมากในการผลักดันให้โครงการนี้ประสบความสำเร็จ แต่การถ่ายทอดเนื้อหาบางเรื่องยังค่อนข้างเข้าใจยาก

2.3.4 ด้านผลที่ได้รับจากการดำเนินโครงการทั้งทางตรงและทางอ้อม ผลกระทบที่ไม่คาดหวังจากการดำเนินงาน ความคุ้มค่าต่อเวลา งบประมาณ และทรัพยากร พบว่า

นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจตระหนักถึงพิษภัยโทษและอันตรายของสิ่งเสพติดและจะไม่ตกเป็นทาสของสิ่งเสพติดเป็นการลดปัญหาเสพติดโดยการให้ความรู้จากบุคคลที่มีความรู้เรื่องยาเสพติดโดยตรงโดยมีทั้งเอกสารและสถานการณ์ให้ฝึกปฏิบัติแบ่งกลุ่มทำกิจกรรมแสดงความคิดเห็นโดยการคิดที่มีเหตุและผล ซึ่งเด็กนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปบอกต่อหรือถ่ายทอดสู่ญาติพี่น้องและยังสามารถป้องกันตนเองและครอบครัวจากสิ่งเสพติดได้ สำหรับผลที่ได้รับทางอ้อม คือสังคมเข้มแข็ง มีความสงบสุขเป็นชุมชนสีขาวปลอดยาเสพติดมีการถ่ายทอดความรู้ไปยังเพื่อนบ้าน นอกจากนี้ในการเรียนเด็กนักเรียนยังได้รับความสนุกและความรู้ควบคู่ไปด้วย สำหรับผลกระทบของการดำเนินโครงการนี้อาจเกิดขึ้น คือ อาจก่อให้เกิดความไม่พึงพอใจสำหรับกลุ่มคนบางกลุ่มที่อาศัยเด็กเป็นเครื่องมือในการแสวงหาผลประโยชน์ในทางไม่เหมาะสมไม่ควร ส่วนในเด็กนักเรียนบางครั้งเด็กอาจจะอยากรู้อยากลองไปทำดูบ้าง โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ไม่ทันเล่ห์เหลี่ยม ในส่วนของความคุ้มค่านั้น มีความคุ้มค่ามาก ควรดำเนินโครงการต่อไปอย่างต่อเนื่อง เพราะทำให้นักเรียนได้รับความรู้และสามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้เป็นประโยชน์ต่อชุมชนโรงเรียน และ การเรียนรู้กับครูตำรวจ D.A.R.E. เป็นการเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ทำให้เด็กนักเรียนได้รับความรู้โดยตรงแปลกใหม่

3. สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักด้านเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานเป็นครู D.A.R.E. จำนวน 12 คน

3.1 ข้อมูลส่วนบุคคลพบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 มีอายุระหว่าง 20-30 ปี มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 มีระดับการศึกษาปริญญาตรีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 สถานภาพโสด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 83.3 มีระดับชั้นยศคือชั้นประทวนจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 91.7 ปฏิบัติงานในสายงานธุรการ/อำนวยการ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 มีระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง 4 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 มีระยะเวลาการเป็นครู D.A.R.E. 2 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และ 3 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

3.2 การบริหารโครงการ D.A.R.E. ของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานเป็นครู D.A.R.E. จำนวน 12 คน พบว่า

3.2.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานตามโครงการ D.A.R.E. คือ มีบุคลากรครู D.A.R.E. ที่สามารถสอนได้มาก มีศักยภาพในการสอนให้ความสำคัญกับเด็กนักเรียนโดยไม่เลือกเฉพาะเจาะจงการได้รับความร่วมมือของสถานศึกษา/โรงเรียนในพื้นที่รับผิดชอบวิทยากรที่ให้ความรู้ครู D.A.R.E./เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้สอนให้ความรู้ครูตำรวจ D.A.R.E.

ผู้บังคับบัญชาให้การสนับสนุน/อนุญาตให้ครูD.A.R.E.ทำงานเต็มที่ตัวเด็กนักเรียนที่เข้าอบรม และงบประมาณสนับสนุน

3.2.2 ปัญหาและอุปสรรคของโครงการในการปฏิบัติงานตามโครงการ D.A.R.E.คือ ความพร้อมของโรงเรียนที่เข้าไปสอน งบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามโครงการD.A.R.E.รวมถึงค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการสอนเวลาในการสอนทับซ้อนกับภารกิจหลักในสถานีดำรวจ ทำให้เวลาในการสอนมีจำกัดทำให้การสอนไม่ต่อเนื่องวิทยากรให้ความรู้กับครูตำรวจD.A.R.E.การประเมินผลงานการสอนยังไม่ชัดเจน บุคลากรครูตำรวจD.A.R.E. มีไม่เพียงพอ

3.2.3 กระบวนการประสานงานของโครงการระหว่างเจ้าหน้าที่ครูตำรวจ D.A.R.E. กับผู้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงานพบว่า ผู้บังคับบัญชายังไม่เข้าใจในโครงการบางครั้งการขอข้อมูลมาแบบด่วนเกินไปเตรียมข้อมูลไม่ทันระหว่างเจ้าหน้าที่ครูตำรวจD.A.R.E. กับสถานศึกษา/ผู้บริหารสถานศึกษาพบว่า มีการประสานงานกันอย่างดีระหว่างตัวสถานีดำรวจและสถานศึกษามีการประสานงานกันอยู่ตลอดเวลาอย่างต่อเนื่องเพื่อแบ่งคาบการสอนในแต่ละคาบที่ทำการสอน พร้อมทั้งได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนและบริหารจัดการอย่างดีมาก แต่สำหรับบางโรงเรียนที่ยังไม่เคยเข้าร่วมโครงการการประสานงานกันยังมีน้อย และระหว่างเจ้าหน้าที่ครูตำรวจ D.A.R.E. กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพบว่า ยังมีน้อยมากเพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่เข้าใจในโครงการไม่ให้การสนับสนุนงบประมาณในการสอน แต่สำหรับในบางพื้นที่เป็นไปด้วยดีมีการประสานงานอย่างต่อเนื่องเพื่อของงบประมาณในการมอบรางวัลแก่นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ

3.2.4 การประเมินผลการบริหารงานโครงการในด้านความชัดเจนของวัตถุประสงค์โครงการและระยะเวลาในการดำเนินโครงการมีความชัดเจนครอบคลุมเวลาอย่างเหมาะสม เป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับโทษของยาเสพติดแก่เด็กนักเรียนเป็นประโยชน์แก่เด็กที่เข้าเรียนที่สุดในด้านความพร้อมและความเพียงพอของทรัพยากร เช่น งบประมาณ คน วัสดุอุปกรณ์ เวลา และกฎระเบียบพบว่า ยังไม่พร้อมและไม่เพียงพอควรจัดอุปกรณ์ให้ครูตำรวจD.A.R.E. ให้มีเหมือนกัน รวมถึงสื่อการสอนต่างๆ ให้เป็นแนวทางเดียวกันด้านการยอมรับการสนับสนุนและมีส่วนร่วมของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการในพื้นที่พบว่า ได้รับการยอมรับจากโรงเรียน ครูผู้ปกครอง และประชาชนเป็นอย่างดีให้ความสนใจให้ความร่วมมือกับวิทยากรยอมรับและยินดีสนับสนุนทุกด้าน เช่น การจัดพิธีปิดบางครั้งมีคุณครู ผู้ปกครองมาร่วมงานด้วย แต่สำหรับการมีส่วนร่วมของประชาชนและหน่วยงานในบางพื้นที่ยังไม่ค่อยเข้ามามีส่วนร่วมมากนัก เพราะยังไม่เข้าใจโครงการเท่าที่ควรต้องมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

3.2.5 ความพึงพอใจของนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องผลที่ได้รับจากการดำเนินตามโครงการมีความคุ้มค่ากับงบประมาณที่ได้รับพบว่า อยู่ในขั้นดีมากมีความพึงพอใจต่อโครงการเป็นอย่างมาก นักเรียนชอบโครงการD.A.R.E.มากตั้งใจเรียนทุกชั่วโมง ได้รับการชื่นชมจากครูและผู้ปกครองถึงประโยชน์ในการสอนตามโครงการดังกล่าวคือทำให้เด็กนักเรียนมีความรู้และสามารถหลีกเลี่ยงยาเสพติดได้ดีและทราบถึงโทษของยาเสพติดถือว่าคุ้มค่าในระยะยาวเพราะได้ลงทุนกับอนาคตของชาติผลที่ได้รับดีเกินคาดเด็กเข้าใจและมีความรู้ในด้านยาเสพติดรวมถึงการปฏิบัติตนในสังคมเป็นรากฐานให้เด็กในการสร้างภูมิคุ้มกันให้เด็กเพื่อไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด และป้องกันตัวจากยาเสพติดรวมถึงการใช้ชีวิตในสังคมที่ปลอดภัยจากยาเสพติด

3.2.6 ทักษะเกี่ยวกับการดำเนินงานตามโครงการ D.A.R.E. สามารถปรับพฤติกรรมและเจตคติของเด็ก และเยาวชนในด้านความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดและผลกระทบจากการใช้ยาเสพติดพบว่า เด็กๆเข้าใจ และสามารถเข้าถึงเนื้อหาของโครงการ ได้ได้รับความรู้เพิ่มขึ้นรู้ถึงพิษภัยโทษของยาเสพติดและผลกระทบของยาเสพติดรู้จักปฏิเสธยาเสพติดได้เป็นจำนวนมากด้านทักษะและวิธีการในการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาเพื่อต่อต้านยาเสพติดพบว่า รูปแบบการตัดสินใจของนักเรียนสามารถใช้แก้ปัญหาเสพติดได้มากสามารถคิดวิเคราะห์แยกแยะตัดสินใจเลือกอย่างฉลาดส่งผลให้ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดด้านกิจกรรมทางเลือกที่เป็นประโยชน์นอกเหนือจากการใช้ยาเสพติดและความรุนแรงพบว่า เด็กนักเรียนสามารถเลือกทำกิจกรรมต่างๆในชีวิตประจำวันที่เป็นประโยชน์ได้ เช่น เล่นกีฬา อ่านหนังสือ การออกกำลังกาย นอกเหนือจากการเล่นเกมเพียงอย่างเดียว หรือการใช้เวลาว่างที่ไม่เป็นประโยชน์ด้านการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงานตำรวจ เช่น การจราจร และการป้องกันอาชญากรรม ฯลฯพบว่า เป็นกิจกรรมสุดท้ายในการสอนเป็นการเสริมทักษะสอดแทรกในการสอนเป็นการให้ความรู้ที่ประชาชนควรรู้ ทำให้เด็กนักเรียนเข้าใจการจราจรมากขึ้นรู้จักวิธีป้องกันตนเองจากอาชญากรรมต่างๆ

4. สรุปผลความคิดเห็นของนักเรียนต่อโครงการ D.A.R.E.

1. ข้อมูลส่วนบุคคลพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน204 คนคิดเป็นร้อยละ51.8มีอายุ 12ปีมากที่สุดจำนวน225คนคิดเป็นร้อยละ57.1กำลังศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน288 คนคิดเป็นร้อยละ73.1ปัจจุบันบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยส่วนใหญ่คือพ่อแม่จำนวน262คนคิดเป็นร้อยละ73.1ได้รับเงินค่าใช้จ่ายต่อวันระหว่าง 31-50บาท มากที่สุดจำนวน171คนคิดเป็นร้อยละ43.4มีพี่น้องร่วมบิดามารดาตั้งแต่ 2-4 คนจำนวน190คนคิดเป็นร้อยละ48.2เมื่อมีปัญหาส่วนตัวบุคคลแรกที่นักเรียนปรึกษาคือมารดา จำนวน206คนคิดเป็นร้อยละ52.3นักเรียนไม่เคยใช้สารเสพติด จำนวน354คนคิดเป็นร้อยละ 89.8บุคคลในครอบครัวไม่มีคนใช้ยาเสพติด จำนวน 283

คน คิดเป็นร้อยละ 71.8 กิจกรรมที่นักเรียนทำในวันหยุดหรือเวลาว่างจากการเรียนคือดูโทรทัศน์ จำนวน 229 คนคิดเป็นร้อยละ 58.12 สถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่นักเรียนชอบคือสถานที่ท่องเที่ยว จำนวน 191 คนคิดเป็นร้อยละ 48.48 ใช้ระยะเวลาที่เข้าร่วมอบรมในโครงการ D.A.R.E. จำนวน 1 เทอมจำนวน 371 คน คิดเป็นร้อยละ 94.2

2. ผลสำเร็จในการเพิ่มพูนความรู้เจตคติ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กนักเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.374 และเมื่อพิจารณาแยกในแต่ละด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเรียงลำดับจากมากที่สุดไปน้อยที่สุด คือ ด้านกิจกรรมทางเลือก ($\bar{X} = 4.49$, S.D.=0.604) ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบของยาเสพติด ($\bar{X} = 4.21$, S.D.=0.516) ด้านทักษะและวิธีการในการตัดสินใจปัญหา ($\bar{X} = 4.09$, S.D.=0.512) ด้านการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.91$, S.D.=0.620) ด้านความภาคภูมิใจในตัวเอง ($\bar{X} = 3.83$, S.D.=0.580) และด้านการปรับตัวเข้ากับสังคม ($\bar{X} = 3.36$, S.D.=0.600)

3. การประเมินผลการดำเนินโครงการ D.A.R.E. ในความคิดเห็นของนักเรียนโดยในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.488 และเมื่อพิจารณาแยกในแต่ละด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเรียงลำดับจากมากที่สุดไปน้อยที่สุด คือ ด้านการประเมินผล ($\bar{X} = 4.47$, S.D.=0.568) ด้านวัตถุประสงค์โครงการ ($\bar{X} = 4.42$, S.D.=0.627) ด้านหลักสูตรและระยะเวลา ($\bar{X} = 4.33$, S.D.=0.615) และด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.28$, S.D.=0.568)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก และผลการวิเคราะห์แบบสอบถามนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ ผู้วิจัยพอจะสรุปแต่ละประเด็นในภาพรวมได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ คือ งบประมาณในการสนับสนุนโครงการ ผู้บังคับบัญชาให้ความสำคัญต่อโครงการรวมถึงการสนับสนุน/อนุญาตให้ครูแคร่ทำงานเต็มที่ กำลังพลที่เป็นครูแคร่ (D.A.R.E.) สามารถสอนได้มาก มีศักยภาพในการสอนให้มีความสำคัญกับเด็กนักเรียน โดยไม่เลือกเฉพาะเจาะจงการได้รับความร่วมมือของสถานศึกษา/โรงเรียนในพื้นที่รับผิดชอบวิทยาการที่ให้ความรู้ครูแคร่/เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้สอนให้ความรู้ครูตำรวจ D.A.R.E. ผู้บังคับบัญชาและตัวเด็กนักเรียนที่เข้าอบรม

2. ปัญหาและอุปสรรค คือ งบประมาณที่สนับสนุนโครงการที่ยังไม่เพียงพอ ความพร้อมของโรงเรียนที่เข้าไปสอน เวลาในการสอนทับซ้อนกับภารกิจหลักในสถานีดำรวจ ทำให้เวลาในการสอนมีจำกัดทำให้การสอนไม่ต่อเนื่องวิทยาการให้ความรู้กับครูตำรวจ D.A.R.E. การประเมินผลงานการสอนยังไม่ชัดเจน บุคลากรครูตำรวจแคร่มีไม่เพียงพอ

3. ความชัดเจนของวัตถุประสงค์โครงการและระยะเวลาในการดำเนินงานตามโครงการพบว่า วัตถุประสงค์โครงการมีความชัดเจนแต่เวลาที่ให้สอนของโรงเรียนมีน้อยไป ทำให้การให้ความรู้ไม่เต็มรูปแบบ และเวลาในการทำงานหน้าที่ประจำก็ตรงกับเวลาสอน ซึ่งก็ต้องทำงานในหน้าที่ประจำก่อน

4. ความพร้อมและความเพียงพอของทรัพยากรเช่นงบประมาณคนวัสดุอุปกรณ์เวลา และกฎระเบียบ พบว่า ยังไม่พร้อมและมีไม่เพียงพอรวมถึงสื่อการสอนต่างๆ ยังไม่เป็นแนวทางเดียวกัน

5. การยอมรับและการสนับสนุนของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการในพื้นที่ พบว่า ได้รับการยอมรับจากโรงเรียน ครูผู้ปกครอง และประชาชนเป็นอย่างดี

6. การมีส่วนร่วมของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในโครงการ ยังมีน้อยในบางพื้นที่เพราะว่ายังไม่เข้าใจโครงการเท่าที่ควรต้องมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

7. ความพึงพอใจของนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในโครงการ พบว่า มีความพึงพอใจต่อโครงการเป็นอย่างมากและผลที่ได้รับจากการดำเนินงานตามโครงการมีความคุ้มค่ากับงบประมาณที่ได้รับ

8. กระบวนการประสานงานของโครงการ D.A.R.E.

8.1 ระหว่างเจ้าหน้าที่ครูตำรวจ D.A.R.E. กับผู้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน พบว่า มีปัญหาเนื่องจากหน้าที่หลักของตำรวจกับการเป็นครู D.A.R.E. ผู้บังคับบัญชายังไม่เข้าใจในโครงการและไม่ให้ความสำคัญ โดยเน้นให้ทำงานในหน้าที่หลักของตำรวจมากกว่าหน้าที่ของครู แคร่บางครั้งผู้ร่วมงานมีการขอข้อมูลมาแบบด่วนเกินไปทำให้เตรียมข้อมูลไม่ทัน

8.2 ระหว่างเจ้าหน้าที่ครูตำรวจ D.A.R.E. กับสถานศึกษา/ผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า มีการประสานงานกันอย่างดีได้รับการส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการอย่างดีมากและมีการประสานงานกันตลอดเวลาอย่างต่อเนื่องเพื่อแบ่งคาบการสอนในแต่ละคาบที่ทำการสอนแต่เนื่องจากงานในหน้าที่หลักของตำรวจกับการไปประสานกับสถานศึกษาเพื่อขอสอนนักเรียนมีเวลาจำกัด ทำให้ตารางเวลาว่างไม่ตรงกัน และสำหรับบางโรงเรียนที่ยังไม่เคยเข้าร่วมโครงการการประสานงานกันยังมีน้อยอยู่

8.3 ระหว่างเจ้าหน้าที่ครูตำรวจ D.A.R.E. กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ยังน้อยมากเพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่เข้าใจในโครงการไม่ให้การสนับสนุนงบประมาณในการสอน แต่สำหรับในบางพื้นที่เป็นไปด้วยดีมีการประสานงานอย่างต่อเนื่องเพื่อของบประมาณในการมอบรางวัลแก่นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ

9. ผลสำเร็จในการเพิ่มพูนความรู้เจตคติและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กนักเรียน พบว่า เด็กได้รับความรู้และประสบการณ์จากครูตำรวจแดร์มากกว่าได้ในตำราเรียนเพียงอย่างเดียวเด็กนักเรียนได้แนวทางการตัดสินใจและการแก้ไขปัญหาไป เด็กนักเรียนมีกิจกรรมทางเลือกที่เป็นประโยชน์นอกเหนือจากการใช้ยาเสพติดและความรุนแรง สามารถเบี่ยงเบนความสนใจของเด็กนักเรียน และเห็นโทษผิวกายของยาเสพติดได้เป็นอย่างดี รู้จักปฏิเสธยาเสพติดได้เป็นจำนวนมากโดยสอดคล้องกับการสอบถามนักเรียนด้วยแบบสอบถามซึ่งพบว่า ผลสำเร็จในการเพิ่มพูนความรู้เจตคติ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, S.D.=0.374)

2.อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการประเมินโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.) ของพื้นที่จังหวัดนครปฐม มีประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผลตามรูปแบบการประเมินผลโครงการแบบซิป (CIPP Model) ใน 4 ด้านดังนี้

1. ด้านบริบทสภาพแวดล้อมพบว่า วัตถุประสงค์ของโครงการมีความชัดเจน มีความเหมาะสมต่อการนำไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำหรับเด็กนักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงหรือมีญาติพี่น้องที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โครงการนี้ยังมีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาในความเป็นจริงมาก เนื่องจากสภาพของสังคมไทยที่สภาพความเป็นอยู่ลำบากยากจนสภาพปัญหาเศรษฐกิจและสังคมทำให้วิถีชีวิตของผู้ด้อยโอกาสจะต้องดิ้นรนและต่อสู้เพื่อการดำรงชีวิตของตัวเองและครอบครัว ทำให้ปัจจุบันอัตราการใช้สารเสพติดหรือถูกชักจูงในคนอายุน้อยมีอัตราที่เพิ่มสูงขึ้น สอดคล้องกับร้อยละตำรวจเอกกณัดบวรชัย (2540) ที่ได้ศึกษาเรื่องการประเมินหลักสูตรเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (Drug Abuse Resistance Education) D.A.R.E. ประเทศไทย พบว่า ด้านบริบทครูตำรวจ D.A.R.E. เจ้าหน้าที่โครงการ D.A.R.E. และครูเห็นว่าจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของสังคมในการแก้ปัญหายาเสพติดอยู่ในระดับมาก

2. ด้านข้อมูลนำเข้าพบว่า ความพร้อมและความเพียงพอของทรัพยากรเช่นงบประมาณ คนวัสดุอุปกรณ์เวลาและกฎระเบียบ พบว่า ยังไม่พร้อมและมีไม่เพียงพอรวมถึงสื่อการสอนต่างๆ ยังไม่เป็นแนวทางเดียวกัน ในขณะที่ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร D.A.R.E. มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของร้อยละตำรวจเอกกณัดบวรชัย (2540) ที่ได้ศึกษาเรื่องการประเมินหลักสูตรเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (Drug Abuse Resistance Education) D.A.R.E. ประเทศไทย

3. ด้านกระบวนการพบว่า การประเมินผลการดำเนินโครงการ โครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.) ในความคิดเห็นของนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเห็นว่ากระบวนการด้านการประเมินผลมีการดำเนินงานที่มากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะหลังจากเสร็จสิ้นโครงการแล้ว โรงเรียนมีการสอดส่องควบคุมดูแลนักเรียนไม่ให้มีการใช้ยาเสพติดได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ ตำรวจประจำโครงการยังให้คำแนะนำ พร้อมทั้งช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหาหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับยาเสพติด และนักเรียนเชื่อมั่นว่าตำรวจประจำโครงการจะสามารถช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ของนักเรียนได้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของพันตำรวจโทหญิงวราวัลย์ธรรมเขตต์ (2550) ได้ศึกษาเรื่องผลการดำเนินงานโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E. ในประเทศไทย) ในโรงเรียนบ้านริมใต้อำเภอแมริมจังหวัดเชียงใหม่พบว่า ด้านการประเมินผลมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินโครงการในระดับค่อนข้างต่ำ

4. ด้านผลผลิตพบว่า ผลสำเร็จในการเพิ่มพูนความรู้เจตคติ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยได้มีการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดการเสริมสร้างทักษะและวิธีการในการตัดสินใจ การปรับตัวเข้ากับสังคมการสร้าง ความภาคภูมิใจให้กับตนเองการใช้กิจกรรมทางเลือกไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันสิ่งเหล่านี้สามารถนำมาช่วยแก้ไขปัญหาเสพติดของประเทศไทยได้ สำหรับการนำโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.) มาใช้เป็นตัวจักรสำคัญในการแก้ไขปัญหาได้เป็นอย่างดี ซึ่งจากผลการศึกษาเห็นได้ชัดว่าสามารถแก้ไขปัญหาเสพติดของประเทศไทยได้ในระดับหนึ่ง โดยเฉพาะกลุ่มเป้าหมายของโครงการฯ ที่เป็นเด็กนักเรียน เมื่อมีการปลูกฝังค่านิยมและทัศนคติที่ถูกต้อง มีการให้ความรู้ในเรื่องโทษและพิษภัยของยาเสพติด เด็กนักเรียนก็จะไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดและมีทักษะในการปฏิเสธการใช้สารเสพติด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างพบว่าเด็กนักเรียนที่ร่วมโครงการฯ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดังกล่าวอาจเป็นผลมากจากการเข้าอบรมภายใต้โครงการฯ เด็กนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ มีการแสดงความคิดเห็นถึงโทษภัยของยาเสพติดมากขึ้น มีการแสดงความคิดเห็นในทางลบเกี่ยวกับการดื่มเหล้าสูบบุหรี่ของผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและทัศนคติของสุวีริษีวะแพทย์ (2549) และสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.) ช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจและสร้างความตระหนักรู้ในเรื่องโทษและพิษภัยของยาเสพติดให้กับเด็กนักเรียน

3. ข้อเสนอแนะ

3.1. ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงาน

3.1.1 ควรมีการผลักดันให้เกิดความร่วมมือกับกระทรวงศึกษาธิการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดเป็นหลักสูตรการสอนในโรงเรียนเพื่อปรับช่วงวัน เวลาเนื้อหาให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนในชั่วโมงของแต่ละโรงเรียน และควรให้ครอบคลุมทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา

3.1.2 ควรมีการประเมินผลระหว่างการดำเนินโครงการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มีการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของโครงการเป็นระยะๆ รวมถึงการพัฒนาหลักสูตรการสอนให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน และควรจัดให้เป็นหลักสูตรต่อเนื่อง เพิ่มเทคนิคการสอนให้เข้าใจง่าย รวมทั้งเพิ่มกิจกรรมต่างๆ เพื่อดึงดูดความสนใจ กระตุ้นให้เด็กนักเรียนมีส่วนร่วมมากขึ้น หรืออาจกำหนดให้มีการพาไปทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ เช่น สถานีตำรวจ ทัณฑสถาน สถานที่บำบัด ฯลฯ เพื่อให้เห็นสภาพการทำงานจริงๆ และผลจากการเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดว่าเป็นอย่างไร หรืออาจให้มีการจัดกิจกรรม "รวมพลคนD.A.R.E." เพื่อผนึกกำลังสร้างความเข้มแข็งในการต่อต้านการใช้จ่ายเสพติดให้แพร่หลายมากยิ่งขึ้น เป็นต้น

3.1.3 ผู้บังคับบัญชาและหน่วยงานในระดับสูงควรให้ความสำคัญและให้การสนับสนุน ทั้งการจัดสรรงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ในการดำเนินโครงการให้ได้อย่างเพียงพอ และอำนวยความสะดวกในการเบิกจ่ายให้มีความคล่องตัวเนื่องจากปัญหาเสพติดเป็นปัญหาหลักๆ ของสังคมประเทศไทยรวมถึงกำหนดหลักเกณฑ์ให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นในเรื่องพิจารณาความดีความชอบเพื่อเป็นกำลังใจให้กับตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ครูตำรวจ D.A.R.E.

3.1.4 ควรจัดให้มีการอบรมตามโครงการD.A.R.E. ต่อไปและขยายผลไปถึงโรงเรียนอื่นๆ ที่ยังไม่ได้เข้าร่วมตามโครงการ

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรทำการศึกษาระประเมินโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้จ่ายเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.) ในเขตจังหวัดอื่นๆ เพื่อนำมาเปรียบเทียบผล

3.2.2 ควรดำเนินการวิจัยเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของโครงการD.A.R.E. กับผลการดำเนินงานของโครงการป้องกันยาเสพติดอื่นๆ

3.2.3 ควรดำเนินการวิจัยประเมินผลโครงการD.A.R.E. ในด้านอื่นๆอีก เช่นด้านหลักสูตรและด้านทรัพยากร เป็นต้น

3.2.4 ควรมีการศึกษาถึงประชากรในกลุ่มต่างๆ เพิ่มเติม เช่น ผู้ปกครองของนักเรียนที่ เรียนในโครงการ ทั้งนี้เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนิน โครงการและผลกระทบที่หลากหลาย

รายการอ้างอิง

- กองทัพบก กองบัญชาการ. (2552). **ความรู้ด้านยาเสพติด**. เข้าถึงเมื่อ 26 มิถุนายน. เข้าถึงได้จาก <http://www.rta.mi.th>.
- คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2551). **บทบาทของสำนักงาน ป.ป.ส.** เข้าถึงเมื่อ 20 มิถุนายน. เข้าถึงได้จาก <http://www.oncb.go.th>.
- คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2551). **มาตรการป้องกันยาเสพติด**. เข้าถึงเมื่อ 20 มิถุนายน. เข้าถึงได้จาก <http://www.oncb.go.th>
- คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2552). **รายงานสถานการณ์ยาเสพติดปี 2551 และแนวโน้มสถานการณ์ ปี 2552**. เข้าถึงเมื่อ 20 มิถุนายน. เข้าถึงได้จาก <http://www.oncb.go.th>
- โครงการจัดการความรู้ด้านยาเสพติด. (2552). **สถานการณ์ยาเสพติดในประเทศไทย**. เข้าถึงเมื่อ 19 มิถุนายน. เข้าถึงได้จาก <http://www.akm.in.th>.
- ถนัด บวรชัย, ร้อยตำรวจเอก. (2540). “การประเมินหลักสูตรเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดใน เด็กนักเรียน (Drug Abuse Resistance Education) D.A.R.E. ประเทศไทย โดยใช้รูปแบบการประเมินชิปปี้ (CIPP Model).” สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา การบริหาร การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย.
- นวลตา อาภาศัพท์กุล. (2550). **แนวคิดในการลดอันตรายจากการใช้สารเสพติด**. สงขลา : หน่วย ระบาดวิทยา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- บงกช ธิติบดินทร์. (2542). “ความรู้ ทักษะคิด และการเลือกชนิดของการใช้ยาเสพติดของ ผู้ป่วยที่มีการวางแผนผ่าตัดเอาทวารออกทางหน้าท้องใน โรงพยาบาล มหาราชนคร เชียงใหม่.” รายงานการวิจัย ภาควิชาวิสัญญีวิทยา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญส่ง นิลแก้ว. (2541). “เครื่องมือวัดเจตคติ.” วิจัย การศึกษา ภาควิชาประเมินผลและวิจัย การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). **ทัศนคติ การวัด การเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

ปรีชา วิหคโต และคณะ. (2541). การศึกษาสภาพการใช้ยาเสพติดของนักเรียนระดับ ประถมศึกษา.

กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.

พรชัย ชันดี และคณะ. (2543). ทฤษฎีและงานวิจัยทางอาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร: เนท์.

พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. (2547). ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร : ชมรมเด็ก.

วราวัลย์ ธรรมเขตต์. (2550). “ ผลการดำเนินงาน โครงการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติด ในเด็กนักเรียน (D.A.R.E ประเทศไทย) ในโรงเรียนบ้านริมใต้ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่.” การค้นคว้าแบบอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุวริย์ ศิวะแพทย์. (2549). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : โอ. เอส. พรีนติ้งเฮ้าส์.

อนันต์ มาลัย. (2544). “เจตคติและแนวทางการปฏิบัติตนเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกลุ่มโรงเรียนกุสุมาวรรค์ อำเภอแม่แจ่ม จังหวัด เชียงใหม่.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อาภาศิริ สุวรรณานนท์ และคณะ. (2552). โครงการประเมินผลโครงการ D.A.R.E. ของตำรวจภูธรภาค 1 . กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

อุบล หมุดธรรมา. (2545). “กลไกทางสังคมที่มีศักยภาพในการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา นอกระบบ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ให้ข้อมูลหลักในการสัมภาษณ์

รายชื่อผู้ให้ข้อมูลหลักในการสัมภาษณ์

1. ผู้บริหารโครงการ D.A.R.E. จำนวน 1 ราย คือ

พ.ต.ท.หญิง รัชณีย์กร เทศมณี รองผู้กำกับฝ่ายอำนวยการ 3 กองบังคับการตำรวจ
ภูธรภาค 7 รองหัวหน้าศูนย์อำนวยการแผ่นดินอาชญาเสพติด ตำรวจภูธรภาค 7

2. ผู้ประสานงานโครงการ D.A.R.E. ของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 จำนวน 2 รายได้แก่

2.1 ส.ต.อ.ฉัททภพ วรรณรัตน์ เจ้าหน้าที่ศูนย์อำนวยการแผ่นดินอาชญาเสพติด
ตำรวจภูธรภาค 7

2.2 ส.ต.อ.นิเทศก์ มะอักษร เจ้าหน้าที่ศูนย์อำนวยการแผ่นดินอาชญาเสพติด
ตำรวจภูธรภาค 7

3. ผู้ประสานงานโครงการ D.A.R.E. ของกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐม จำนวน 2
รายได้แก่

3.1 ส.ต.อ.วรวิช บัวแก้ว เจ้าหน้าที่ศูนย์อำนวยการแผ่นดินอาชญาเสพติด ตำรวจภูธร
ภาค 7

3.2 ส.ต.อ.ชัยพร มีบรรดิษฐ์ เจ้าหน้าที่ศูนย์อำนวยการแผ่นดินอาชญาเสพติด
ตำรวจภูธรภาค 7

4. ครู/อาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ D.A.R.E. จำนวน 12 รายได้แก่

4.1 นางสาวภรณ์ ศรีวรรณท์	โรงเรียนวัดพระงาม	สถานีตำรวจภูธรเมืองนครปฐม
4.2 นายวิชัย เกตุแก้ว	โรงเรียนวัดบางน้อยใน	สถานีตำรวจภูธรบางหลวง
4.3 นางเพ็ญศิริ ช่างช้า	โรงเรียนวัดบางพระ	สถานีตำรวจภูธรนครชัยศรี
4.4 นางสาวนัตยา ป้องกัน	โรงเรียนวัดหนองโพธิ์	สถานีตำรวจภูธรกำแพงแสน
4.5 นางสาวฉัตรแก้ว แสงอ่อน	โรงเรียนบุญยศรีสวัสดิ์	สถานีตำรวจภูธรพุทธมณฑล
4.6 นางวิไลพร ชาติมาลา	โรงเรียนบ้านหนองปรังกาญจนา	สถานีตำรวจภูธรบางเลน
4.7 นางวินัส สุเรนทรประสิทธิ์	โรงเรียนวัดทุ่งผักกูด	สถานีตำรวจภูธรดอนตูม
4.8 นางสาวสายฝน ศรีระนำ	โรงเรียนวัดไร่จิง	สถานีตำรวจภูธรโพธิ์แก้ว
4.9 นางกิ่งแก้ว เฟื่องศิลา	โรงเรียนวัดโพรงมะเดื่อ	สถานีตำรวจภูธรโพรงมะเดื่อ
4.10 นางสาวฉัฐริรา สติรพูนพัฒน์	โรงเรียนวัดสามควายเผือก	สถานีตำรวจภูธรสามควายเผือก
4.11 นายกฤษ สาราณจิตร์	โรงเรียนวัดไผ่หูช้าง	สถานีตำรวจภูธรกระดืบ
4.12 นายโหมยิต ผาสุกดี	โรงเรียนวัดหอมเกร็ด	สถานีตำรวจภูธรสามพราน

5.เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานเป็นครู D.A.R.E.จำนวน 12 ราย

5.1	ร.ต.ต.เรวัต ปัญญาทรง	รองสารวัตรป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรเมืองนครปฐม
5.2	ร.ต.ต.นงลักษณ์ แก่นพุทธา	รองสารวัตร (ช่วยราชการ) สถานีตำรวจภูธรบางหลวง
5.3	ค.ต.ธนุ พ่วงทอง	ผู้บังคับหมู่ป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรนครชัยศรี
5.4	ค.ต.หญิง อรุณี ธนาอุทัยกุล	ผู้บังคับหมู่ป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรกำแพงแสน
5.5	ค.ต.หญิง สิริพร จุ้ยเจริญ	ผู้บังคับหมู่ป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรพุทธมณฑล
5.6	ค.ต.สิงขร สุขสมกิจ	ผู้บังคับหมู่ป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรบางเลน
5.7	ค.ต.สมคิด สุขประกอบ	ผู้บังคับหมู่ป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรดอนตูม
5.8	ค.ต.ชัยวุธ วรรณสูตร	ผู้บังคับหมู่ป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรโพธิ์แก้ว
5.9	ค.ต.พรชัย แก่นสิงห์	ผู้บังคับหมู่ป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรโพรงมะเดื่อ
5.10	ค.ต.ณัฐพล สุขพ่วง	ผู้บังคับหมู่ป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรสามควายเผือก
5.11	ค.ต.อัชสิทธิ์ ศักดิ์ศรีวัน	ผู้บังคับหมู่ป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรกระต๊อบ
5.12	ส.ต.อ.เอกรินทร์ เขวงเกียรติ	ผู้บังคับหมู่ป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรสามพราน

ภาคผนวก ข

แนวคำถามในการสัมภาษณ์และแบบสอบถามในการวิจัย

ส่วนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานในโครงการ D.A.R.E.

ข้อมูลของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

1. ☐ เมืองนครปฐม	5. ☐ กำแพงแสน	9. ☐ พุทธมณฑล
2. ☐ สามพราน	6. ☐ ดอนตูม	10. ☐ โพธิ์แก้ว
3. ☐ นครชัยศรี	7. ☐ โพรงมะเดื่อ	11. ☐ บางหลวง
4. ☐ บางเลน	8. ☐ สามควายเผือก	12. ☐ กระจีต

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1.1 เพศ ชาย หญิง

1.2 อายุ ปี

1.3 ระดับการศึกษาสูงสุด

- ต่ำกว่าปริญญาตรี
- ปริญญาตรี
- สูงกว่าปริญญาตรี

1.4 สถานภาพสมรส

- โสด สมรส/อยู่ด้วยกัน หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่

1.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- ต่ำกว่า 10,000 บาท 15,000 – 20,000 บาท
- 10,001 – 15,000 บาท 20,001 – 25,000 บาทขึ้นไป

1.6 ระดับชั้นยศ

- สัญญาบัตร ประทวน

1.7 สายงานที่ปฏิบัติงาน

☐ สอบสวน	☐ สืบสวน
☐ ชุกรการ/อำนวยการ	☐ จราจร
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....	

1.8 ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง ปี

1.9 ระยะเวลาที่ทำงานเป็นครูD.A.R.E.ปี

ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการ D.A.R.E.

2.1 ให้ท่านประเมินระดับความรู้ของท่านเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของโครงการD.A.R.E.

1. ระดับมาก 2. ระดับปานกลาง 3. ระดับน้อย

2.2 ความต่อเนื่องในการปฏิบัติงานเป็นครูD.A.R.E.

1. ปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาปี
 2. ปฏิบัติงานอย่างไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากมีการโยกย้าย

2.3 การได้รับการอบรม/สัมมนา เพื่อเพิ่มพูนทักษะการปฏิบัติงานเป็นครูD.A.R.E.

1. 1 – 2 ครั้ง 2. 3 – 4 ครั้ง
 3. 4 – 5 ครั้ง 4. มากกว่า 5 ครั้ง
 5. ไม่มีการอบรมสัมมนา

2.4 ให้ท่านประเมินระดับความรู้และทักษะของท่านในการปฏิบัติงานเป็นครูD.A.R.E.

1. ระดับมาก 2. ระดับปานกลาง 3. ระดับน้อย

สาเหตุเนื่องจาก

.....

.....

2.5 ให้ท่านประเมินระดับปัญหา และอุปสรรคของท่านในการปฏิบัติงานเป็นครู D.A.R.E.

1. ระดับมาก 2. ระดับปานกลาง 3. ระดับน้อย

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับการบริหารโครงการ D.A.R.E.

3.1 โปรดระบุปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานตามโครงการ D.A.R.E. ของ
กองบังคับการ

ตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐม

3.1.1

.....

3.1.2

.....

3.1.3

.....

3.1.4

.....

3.1.5

.....

3.2 โป้รตระบุปัญหาและอุปสรรคของโครงการD.A.R.E. ในการปฏิบัติงนของท่าน
ตามลำดับ

ความสำคัญของปัญหา พร้อมอธิบายรายละเอียด

3.2.1

.....

3.2.2

.....

3.2.3

.....

3.2.4

.....

3.2.5

.....

3.3 กระบวนการประสานงานของโครงการD.A.R.E.

3.3.1 การประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจ D.A.R.E. กับผู้บังคับบัญชาและ

ผู้ร่วมงาน

.....

.....

.....

3.3.2 การประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจ D.A.R.E. กับสถานศึกษา / ผู้บริหารสถานศึกษา

.....
.....
.....

3.3.3 การประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจ D.A.R.E. กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

.....
.....
.....

3.4 การประเมินผลการบริหารงานโครงการD.A.R.E.

3.4.1 ทักษะเกี่ยวกับความชัดเจนของวัตถุประสงค์โครงการและระยะเวลาในการดำเนินงานตามโครงการ

.....
.....
.....

3.4.2 ความพร้อมและความเพียงพอของทรัพยากร เช่น งบประมาณ คน วัสดุ อุปกรณ์ เวลา และกฎระเบียบ

.....
.....
.....

3.4.3 การยอมรับและการสนับสนุนของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ
โครงการในพื้นที่

.....
.....
.....

3.4.4 มีส่วนร่วมของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในโครงการ

.....
.....
.....

3.4.5 ความพึงพอใจของนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และหน่วยงานที่
เกี่ยวข้องในโครงการ

.....
.....
.....

3.4.6 ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานตามโครงการมีความคุ้มค่ากับงบประมาณที่ได้รับ

.....
.....
.....

3.5 ทักษะเกี่ยวกับการดำเนินงานตามโครงการD.A.R.E. สามารถปรับพฤติกรรมและเจต
คติของเด็กและเยาวชน

3.5.1 ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดและผลกระทบที่ได้จากการใช้ยาเสพติด

.....
.....
.....

3.5.2 ทักษะและวิธีการในการตัดสินใจและแก้ไขปัญหา เพื่อต่อต้านยาเสพติด

.....
.....
.....

3.5.3 กิจกรรมทางเลือกที่เป็นประโยชน์นอกเหนือจากการใช้ยาเสพติดและความ
รุนแรง

.....
.....
.....

3.5.4 การเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงานตำรวจ เช่น การจราจร และการ
ป้องกันอาชญากรรม ฯลฯ

.....
.....
.....

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....
.....
.....

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เพื่อการประเมินผลการบริหารโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาใน
เด็กนักเรียน (D.A.R.E.) ในประเด็นกระบวนการประสานงานกับสถานศึกษาและผลสำเร็จ
ในการเพิ่มพูนความรู้ เจตคติ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กนักเรียน

สถานศึกษาที่ท่านปฏิบัติหน้าที่.....อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของ

สถานีตำรวจ

1. ☐ เมืองนครปฐม	5. ☐ กำแพงแสน	9. ☐ พุทธมณฑล
2. ☐ สามพราน	6. ☐ ดอนตูม	10. ☐ โพธิ์แก้ว
3. ☐ นครชัยศรี	7. ☐ โพรงมะเดื่อ	11. ☐ บางหลวง
4. ☐ บางเลน	8. ☐ สามควายเผือก	12. ☐ กระจีต

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของคุณผู้สอนในโรงเรียนที่ร่วมโครงการ

1. เพศ

- ชาย หญิง

2. อายุ

- 20 – 30 ปี 31 – 40 ปี 41 – 50 ปี 51 – 60 ปี

3. ระดับการศึกษา

- ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

4. ระดับชั้นที่สอน

- ประถมศึกษาปีที่ 5 ประถมศึกษาปีที่ 6

5. วิชาที่สอน.....

6. ประสบการณ์ในการสอน

- 1 – 5 ปี 6 – 10 ปี 11 – 15 ปี
 16 – 20 ปี 20 ปีขึ้นไป

7. ขนาดของโรงเรียนที่ท่านปฏิบัติหน้าที่อยู่
- โรงเรียนขนาดเล็ก (มีนักเรียนไม่เกิน 500 คน)
- โรงเรียนขนาดกลาง (มีนักเรียนไม่เกิน 1,500 คน)
- โรงเรียนขนาดใหญ่ (มีนักเรียน ตั้งแต่ 1,500 คน ขึ้นไป)

ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.)

1. ให้ท่านประเมินระดับความรู้ของท่านเกี่ยวกับโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดใน เด็กนักเรียน (D.A.R.E.)
- ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย
2. ในความคิดเห็นของท่าน โครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.) มีการบริหารจัดการเป็นอย่างไร?
- ดีมาก ปานกลาง แย่
3. โรงเรียนของท่านได้รับการประสานงานจากหน่วยงานตำรวจเรื่องการเข้ามาดำเนินโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.) โดยวิธีใด?
- เอกสารราชการ โทรศัพท์ บอกกล่าวด้วยวาจา
- เจ้าหน้าที่ถือเอกสารเข้ามาติดต่อด้วยตัวเอง โทรศัพท์
- อื่นๆ
4. ให้ท่านประเมินระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนที่ร่วมโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.)
- ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย
5. ให้ท่านประเมินทัศนคติของนักเรียนที่ร่วมโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.) ต่อยาเสพติดตามความรู้สึกของท่าน
- เด็กมีทัศนคติที่แย่มาก เด็กมีทัศนคติเป็นกลาง
- เด็กมีความรู้สึกดี

6. ให้ท่านประเมินพฤติกรรมด้านยาเสพติดของนักเรียนก่อนร่วมโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้จ่ายในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.) ตามความรู้สึกของท่าน
- เด็กมีพฤติกรรมที่ทำให้เชื่อได้ว่าเกี่ยวข้องกับการใช้จ่าย
- เด็กมีพฤติกรรมสุ่มเสี่ยง
- เด็กไม่มีพฤติกรรมที่ทำให้เชื่อได้ว่าเกี่ยวข้องกับการใช้จ่าย
- อื่นๆ
7. ให้ท่านประเมินพฤติกรรมด้านยาเสพติดของนักเรียนหลังร่วมโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้จ่ายในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.) ตามความรู้สึกของท่าน
- เด็กมีพฤติกรรมที่ทำให้เชื่อได้ว่าเกี่ยวข้องกับการใช้จ่าย
- เด็กมีพฤติกรรมสุ่มเสี่ยง
- เด็กไม่มีพฤติกรรมที่ทำให้เชื่อได้ว่าเกี่ยวข้องกับการใช้จ่าย
- อื่นๆ

ตอนที่ 3 ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้จ่ายในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.)

1. กรุณาระบุเป้าประสงค์และวัตถุประสงค์ของนโยบายของโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้จ่ายในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.)ตามความเข้าใจของท่าน

.....

.....

.....

2. ท่านคิดว่าเป้าประสงค์และวัตถุประสงค์ของโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้จ่ายในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.) มีความเหมาะสมต่อการนำไปปฏิบัติให้บรรลุผลเพียงใด

.....

.....

.....

3. ท่านคิดว่าเป้าประสงค์และวัตถุประสงค์ของโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.) มีความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในการแก้ไขปัญหาเสพติดในนักเรียนเพียงใด

.....

4. ท่านคิดว่าเป้าประสงค์และวัตถุประสงค์ของโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.) มีความครอบคลุม (comprehensiveness) ต่อกิจกรรมของโครงการเพียงใด

.....

5. ท่านคิดว่าแนวทางปฏิบัติใดของโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.) มีความเหมาะสมต่อการนำไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

.....

6. ท่านคิดว่าแนวทางปฏิบัติใดของโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.) มีข้อบกพร่องในการนำไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

.....

7. ท่านคิดว่าองค์กรตำรวจซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.) โดยตรงมีการจัดโครงสร้างองค์กร การบริหารบุคลากรทรัพยากรที่เกี่ยวข้องทั้งหมดอยู่ในระดับใด

.....

8. ท่านคิดว่าตำรวจที่ทำหน้าที่เป็นครูในโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.) มีความเข้าใจและความรู้สึกผูกพันต่อการผลักดันโครงการให้สำเร็จมากน้อยเพียงใด

.....

9. ท่านคิดว่าผลที่ได้รับจากการดำเนินโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.) ทั้งทางตรงและทางอ้อมคืออะไร

.....

10. ท่านคิดว่าผลที่ได้รับจากการดำเนินโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.) อาจก่อให้เกิดผลกระทบที่ไม่คาดหวังอะไรบ้าง

.....

11. ท่านคิดว่าการดำเนินโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน

(D.A.R.E.) นั้นคุ้มค่าต่อเวลา งบประมาณ และทรัพยากรที่เสียไปหรือไม่

.....
.....
.....

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆเกี่ยวกับโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาในเด็กนักเรียน

(D.A.R.E.)

.....
.....
.....

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามสำหรับนักเรียน เรื่อง ผลสำเร็จในการเพิ่มพูนความรู้และเจตคติและการ
เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กนักเรียน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนที่เข้าร่วมอบรมในโครงการ D.A.R.E.ของสถานีตำรวจภูธร

1. ☐ เมืองนครปฐม	5. ☐ กำแพงแสน	9. ☐ พุทธมณฑล
2. ☐ สามพราน	6. ☐ ดอนตูม	10. ☐ โพธิ์แก้ว
3. ☐ นครชัยศรี	7. ☐ โพรงมะเดื่อ	11. ☐ บางหลวง
4. ☐ บางเลน	8. ☐ สามควายเผือก	12. ☐ กระจีต

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย✓ลงใน ข้อมูลในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ ปี
3. กำลังศึกษาระดับชั้น
 - ประถมศึกษาปีที่ 5
 - ประถมศึกษาปีที่ 6
4. ปัจจุบันบุคคลที่นักเรียนพักอาศัยอยู่ด้วย

☐ พ่อแม่	☐ ญาติ (ปู่ ย่า ตา ยาย พี่ ป้า น้า อา)
☐ พ่อ	☐ แม่
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ.....)	
5. นักเรียนได้รับเงินค่าใช้จ่ายต่อวัน

☐ น้อยกว่า 30 บาท	☐ 31 – 50 บาท
☐ 51 – 70 บาท	☐ 71 – 90 บาท
☐ มากกว่า 90 บาท	

6. นักเรียนมีพี่น้องร่วมบิดามารดา

- น้อยกว่า 2 คน 2 – 4 คน
 5 – 6 คน มากกว่า 6 คน

7. เมื่อนักเรียนมีปัญหาส่วนตัว บุคคลแรกที่นักเรียนปรึกษาคือใคร

- บิดา มารดา พี่
 น้อง ญาติ เพื่อน
 ครู ตำรวจ
 อื่นๆ (โปรดระบุ.....)

8. นักเรียนมีประสบการณ์ในการใช้สารเหล่านี้หรือไม่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- สุบบุหรี คี้มเหล้า สุบกัญชา
 เสพยาบ้า สารระเหย (ทินเนอร์ กาว)
 ไม่เคยใช้สารดังกล่าว อื่นๆ (โปรดระบุ.....)

9. พฤติกรรมใช้ยาเสพติดของบุคคลในครอบครัว

- ไม่มีคนใช้ยาเสพติด
 มีการใช้ยาเสพติดเป็นครั้งคราว (ชนิดของยาเสพติด.....)
 มีการใช้ยาเสพติดเป็นประจำ (ชนิดของยาเสพติด.....)

10. กิจกรรมที่นักเรียนทำในวันหยุดหรือเวลาว่างจากการเรียน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- เล่นคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต เล่นวิดีโอเกมส์
 อ่านหนังสือนิยาย การ์ตูน เล่นกีฬากลางแจ้ง
 อ่านหนังสือเรียน เล่นกีฬาในร่ม
 ฟังเพลง เกี่ยวกับเพื่อน เล่นดนตรี
 เล่นการพนัน ดูภาพยนตร์ ดูโทรทัศน์
 ทำงานพิเศษ อื่นๆ โปรดระบุ.....

11. สถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่นักเรียนชอบ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ สวนสาธารณะ	☐ ร้านอาหาร
☐ ห้างสรรพสินค้า	☐ สถานที่ท่องเที่ยว
☐ โรงภาพยนตร์	☐ สถานที่เรีงรมย์
☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....	

12. ระยะเวลาที่เข้าร่วมอบรมในโครงการ D.A.R.E.เดือน

ตอนที่ 2 ผลสำเร็จในการเพิ่มพูนความรู้และเจตคติ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กนักเรียน

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด

การปรับพฤติกรรมและเจตคติ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ผลกระทบของยาเสพติด					
1. คำว่ายาเสพติดหมายถึงสารใดๆก็ตามที่ ไม่ใช่อาหารซึ่งมีผลกระทบต่อการทำงานของร่างกายและจิตใจ					
2. การเสพยาเสพติดที่มีผลต่อร่างกาย คือ ทำให้ร่างกายทรุดโทรมสมองเสื่อม การตัดสินใจช้า					
3. การใช้ยาเสพติดที่มีผลกระทบต่อจิตใจ คือ ทำให้มีอาการทางจิตประสาทหลอน หวาดระแวง คลุ้มคลั่ง					
4. การใช้ยาเสพติดมีผลกระทบต่ออารมณ์ คือ ทำให้มีอารมณ์แปรปรวนง่าย หงุดหงิด กระวนกระวาย					
5. การใช้ยาเสพติดมีผลกระทบต่อสังคม คือทำให้เกิดความเสียหายต่อตนเองและส่วนรวม เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาความยากจนและ อุบัติเหตุ					

การปรับพฤติกรรมและเจตคติ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
6. การใช้ยาเสพติดมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ คือ ทำให้เสียเงิน ขาดรายได้ เสียค่ารักษา					
7.การไม่ใช้ยาเสพติดทำให้มีเพื่อนมากและสนุกสนาน					
8. ยาเสพติด ติดง่าย และ เลิกยาก					
9.การเสพยาเสพติดจะทำให้ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน					
10.คนที่ติดยาเสพติดเป็นผู้มีจิตใจเข้มแข็ง					
11.การเสพยาเสพติดชนิดหนึ่งจะนำไปสู่การเสพยาเสพติดชนิดอื่นได้ง่ายขึ้น					
12.การหลีกเลี่ยงการใช้ยาเสพติดจะทำให้มีอนาคตที่ดี					
ด้านทักษะและวิธีการในการตัดสินใจปัญหา					
13. การปฏิเสธเมื่อถูกเพื่อนชวนให้เสพยาเสพติดเป็นการกระทำที่ถูกต้อง					
14. การที่นักเรียนเคารพตนเองหรือเห็นคุณค่าของตัวเองสูง จะช่วยให้ปฏิเสธคำชักชวนให้ใช้ยาเสพติดได้					
15.เมื่อนักเรียนพบเห็นเพื่อนเสพยาเสพติดจะแจ้งให้ครูทราบทันที					

การปรับพฤติกรรมและเจตคติ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
16. ถ้ามีคนมาชวนให้เสพยาเสพติด ไม่ควรที่จะลองเสพ					
17. วิธีการจัดการกับความเครียด โดยการไม่ใช้สุรา บุหรี่ และยาเสพติด ชนิดอื่นๆเป็นสิ่งที่ถูกต้อง					
18. การใช้ยาเสพติดไม่สามารถ แก้ไขปัญหาชีวิตได้					
19. ผลที่อาจเกิดขึ้นตามมาจากการที่ นักเรียนเลือกที่จะไม่สูบบุหรี่ คือ สุขภาพดี ประหยัดเงิน ไม่มีกลิ่น เหม็นตามตัว					
20. ผลที่อาจเกิดตามมาจากการดื่ม สุรา คือ สุขภาพจะแข็งแรง สมองดี ไม่มีผลต่อการเรียน					
21. การคบกับคนที่ผลิตหรือขายยา เสพติดจะนำความเดือดร้อนมาสู่เรา ได้					
ด้านการปรับตัวเข้ากับสังคม					
22. นักเรียนรู้สึกว่ในโรงเรียนไม่มี ใครห่วงใยนักเรียนเลย					
23. บางครั้งนักเรียนยังรู้สึกโดดเดี่ยว เมื่ออยู่ในโรงเรียน					
24. นักเรียนรู้สึกมีความใกล้ชิดและ ผูกพันกับเพื่อนมาก					

การปรับพฤติกรรมและเจตคติ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
25. นักเรียนมีเพื่อนสนิทที่จะช่วย นักเรียนได้เสมอเวลาที่มีปัญหาที่ โรงเรียน					
ด้านความภาคภูมิใจในตัวเอง					
26. นักเรียนรู้สึกมีความสุข ตลอดเวลาที่อยู่ในโรงเรียน					
27. นักเรียนมีความภาคภูมิใจใน ความสามารถของตนเอง					
28. นักเรียนรู้สึกไม่ดีกับตนเองเวลา ที่ทำอะไรผิดทุกครั้ง					
29. เพื่อนมักคิดว่านักเรียนเป็นคน สร้างปัญหาในห้องเรียน					
ด้านกิจกรรมทางเลือก					
30. กิจกรรมทางเลือกที่นักเรียน สามารถทำได้ที่โรงเรียน ได้แก่ เล่น ดนตรี เล่นกีฬา เข้ากลุ่มหรือชมรมที่ สนใจ					
31. กิจกรรมทางเลือกที่นักเรียน สามารถทำได้ที่บ้าน นอกเหนือจาก การดูโทรทัศน์ ได้แก่ ทำงานบ้าน ช่วยเหลือครอบครัว อ่านหนังสือ เล่นกีฬา					

การปรับพฤติกรรมและเจตคติ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
ด้านการนำไปใช้ประโยชน์ใน ชีวิตประจำวัน					
32. นักเรียนสามารถป้องกันตนเอง ให้ห่างไกลจากยาเสพติดได้ดี					
33. เมื่อนักเรียนพบผู้ค้ายาเสพติดใน ละแวกบ้านจะไม่กล้าแจ้งเจ้าหน้าที่ ตำรวจ					
34. การป้องกันยาเสพติดเป็นหน้าที่ ของทุกคน					

ตอนที่ 3 การประเมินผลการดำเนินโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาในเด็กนักเรียน

(D.A.R.E.)

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย เลือกคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริง

แนวทางการดำเนินงาน	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
วัตถุประสงค์โครงการฯ					
1. โครงการฯ สามารถให้พื้นฐานความรู้กับนักเรียนเกี่ยวกับผลกระทบของการใช้สิ่งเสพติดอย่างชัดเจน					
2. โครงการฯ สามารถสร้างทักษะและวิธีการตัดสินใจแก้ไขปัญหาที่ถูกต้องให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดี					
3. โครงการฯ ได้เสนอทางเลือกอื่นที่เป็นประโยชน์ให้กับนักเรียนนอกเหนือจากการใช้ยาเสพติดและความรุนแรง					
หลักสูตรและระยะเวลา					
4. หลักสูตรที่นำมาใช้สอนนักเรียนมาจากความร่วมมือและการเสนอแนะของตำรวจ โรงเรียนนักเรียน และผู้ปกครอง					
5. เนื้อหาของหลักสูตรมีประโยชน์เหมาะสมเข้าใจง่ายสำหรับเด็กในระดับประถมศึกษาปีที่ 5 – 6					

แนวทางการดำเนินงาน	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
6. ระยะเวลาดำเนินการมีความเหมาะสมไม่สั้นหรือยาวเกินไป					
วิธีการจัดการเรียนการสอน 7. ดำรงที่ทำหน้าที่เป็นครูในโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาในเด็กนักเรียน (D.A.R.E.) มีการใช้สื่อและเทคนิคการสอนที่ดีทำให้นักเรียนมีความเข้าใจสิ่งที่สอนได้เป็นอย่างดี					
8. ขณะที่ดำรงทำการสอน มีครูประจำชั้นร่วมรับฟังและช่วยดูแลความเรียบร้อยของนักเรียนอยู่ด้วย					
9. ก่อนจะเข้าร่วมโครงการฯ มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูล รายละเอียดต่างๆของกิจกรรม					
10. มีการแจ้งจดหมายถึงผู้ปกครองนักเรียนทราบ ทั้งก่อนและขณะทำการอบรม					
กิจกรรมที่สนับสนุนโครงการ 11. มีการจัดกิจกรรมเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในโรงเรียนได้อย่างต่อเนื่อง					
12. มีการจัดกิจกรรมกีฬา นันทนาการ ดนตรี สนับสนุนการออกกำลังกายภายในโรงเรียนประจำ					

แนวทางการดำเนินงาน	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
13. มีการฝึกอบรมด้านอาชีพ เพื่อ ส่งเสริมรายได้ให้กับนักเรียน เช่น การปลูกผักสวนครัว การทำ ผลิตภัณฑ์จากพืช สมุนไพร ฯลฯ					
การประเมินผล 14. หลังจากเสร็จสิ้นโครงการแล้ว โรงเรียนมีการสอดส่องควบคุมดูแล นักเรียน ไม่ให้มีการใช้ยาเสพติดได้ เป็นอย่างดี					
15. เจ้าหน้าที่ตำรวจประจำโครงการ D.A.R.E. ให้คำแนะนำหรือ ช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหาหรือ ข้อสงสัยเกี่ยวกับยาเสพติด					
16. นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตำรวจ ประจำโครงการ D.A.R.E. ที่จะ สามารถช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ของ นักเรียนได้ทุกเรื่อง					

ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็ก
นักเรียน (D.A.R.E.) ที่นักเรียนพบ โปรดระบุ

.....

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	สืบตำรวจเอกเกรียงไกร วิไลนุช
ที่อยู่	41 ซอยทางรถไฟตะวันตก 1 ถนนทางรถไฟตะวันตก ตำบลนครปฐม อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม 73000
ที่ทำงาน	ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด ตำรวจภูธรภาค 7 กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 109 ถนนช้างวัง ตำบลพระปฐมเจดีย์ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โทร (034)-245-956
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2548	สำเร็จการศึกษาปริญญารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
พ.ศ.2554	ศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ.2549 – พ.ศ. 2550	พนักงานธนาคารฝ่ายบริการลูกค้า ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขานครชัยศรี
พ.ศ.2550 – พ.ศ.2551	พนักงานธนาคารฝ่ายสนับสนุนและบริหารสาขา ธนาคารสินเอเชีย สำนักงานใหญ่
พ.ศ.2551 – พ.ศ.2552	พนักงานธนาคารฝ่ายบริหารความเสี่ยง ธนาคารซีไอเอ็มบี สำนักงานใหญ่
พ.ศ.2552 – พ.ศ.2553	ข้าราชการตำรวจ ฝ่ายป้องกันปราบปรามยาเสพติด สถานีตำรวจภูธรปากท่อ จังหวัดราชบุรี
พ.ศ.2553 – ปัจจุบัน	ข้าราชการตำรวจ ฝ่ายแผนปฏิบัติการป้องกันปราบปราม ยาเสพติด ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด ตำรวจภูธรภาค 7 กองบัญชาการตำรวจตำรวจภูธรภาค 7